

PHỤ LỤC
RÀ SOÁT VĂN BẢN QPPL CÓ QUY ĐỊNH LIÊN QUAN ĐẾN DỰ THẢO LUẬT SỬA ĐỔI, BỔ SUNG
MỘT SỐ ĐIỀU CỦA LUẬT THỂ DỤC, THỂ THAO, LUẬT DU LỊCH, LUẬT THƯ VIỆN, LUẬT ĐIỆN ẢNH,
LUẬT DI SẢN VĂN HOÁ, LUẬT QUẢNG CÁO, LUẬT BÁO CHÍ
(Kèm theo Báo cáo số 582 /BC-BVHTTDL ngày 30 tháng 9 năm 2026 của Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch)

DỰ THẢO LUẬT SỬA ĐỔI, BỔ SUNG MỘT SỐ ĐIỀU CỦA LUẬT THỂ DỤC, THỂ THAO, LUẬT DU LỊCH, LUẬT THƯ VIỆN, LUẬT ĐIỆN ẢNH, LUẬT DI SẢN VĂN HOÁ, LUẬT QUẢNG CÁO, LUẬT BÁO CHÍ	QUY ĐỊNH CỦA PHÁP LUẬT HIỆN HÀNH CÓ LIÊN QUAN	ĐÁNH GIÁ (Tính hợp hiến, tính hợp pháp, tính thống nhất của dự thảo Luật)	ĐỀ XUẤT XỬ LÝ
Điều 1. Sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Thể dục, thể thao			
1. Sửa đổi, bổ sung khoản 1 Điều 13 như sau: 1. Sửa đổi, bổ sung khoản 1 Điều 13 như sau: a) Sửa đổi, bổ sung điểm b khoản 1 Điều 13 như sau: “b) Đại hội thể thao khu vực, châu lục và thế giới tổ chức tại Việt Nam cho học sinh, sinh viên theo đề nghị của Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo;”; b) Bổ sung khoản 1a vào sau khoản 1 Điều 13 như sau: “1a. Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo quyết định tổ chức Hội khỏe Phù Đồng toàn quốc cho học sinh.”.	1. Hiến pháp năm 2013 "Điều 38 1. Mọi người có quyền được bảo vệ, chăm sóc sức khỏe, bình đẳng trong việc sử dụng các dịch vụ y tế và có nghĩa vụ thực hiện các quy định về phòng bệnh, khám bệnh, chữa bệnh”. " Điều 58 1. Nhà nước, xã hội đầu tư phát triển sự nghiệp bảo vệ, chăm sóc sức khỏe của Nhân dân, thực hiện bảo hiểm y tế toàn dân, có chính sách ưu tiên chăm sóc sức khỏe cho đồng bào dân tộc thiểu số, đồng bào ở miền núi, hải đảo và vùng có điều kiện kinh tế - xã hội đặc biệt khó khăn.”. "Điều 60 3. Nhà nước, xã hội tạo môi trường xây dựng gia đình Việt Nam ấm no, tiến bộ, hạnh phúc; xây dựng con người Việt Nam có sức khỏe, văn hóa, giàu lòng yêu nước, có tinh thần đoàn kết, ý thức làm chủ, trách nhiệm công dân.”.	- Tính hợp hiến: Các quy định của dự thảo không mâu thuẫn, không hạn chế quyền hiến định, đồng thời góp phần cụ thể hóa các định hướng lớn của Hiến pháp về chăm sóc sức khỏe, phát triển con người. Do đó, bảo đảm tính hợp hiến. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Bảo đảm tính thống nhất của hệ thống pháp luật, phù hợp định hướng phân quyền, phân cấp, nâng cao hiệu lực, hiệu quả quản lý nhà nước trong lĩnh vực thể dục, thể thao:	Không có
2. Sửa đổi, bổ sung khoản 1 và khoản 2 Điều 38 như sau: “1. Thủ tướng Chính phủ quyết định tổ chức các giải thể thao quy định tại khoản 1 Điều 37 của Luật này theo đề nghị của Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch. 2. Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch quyết định: a) Tổ chức các giải thể thao quy định tại khoản 2 Điều 37 của Luật này; b) Tổ chức các giải thể thao quy định tại khoản 3 và khoản 4 Điều 37 của Luật này theo đề nghị của các	2. Luật Bảo vệ sức khỏe Nhân dân số 21-LCT/HĐNN8		Không có

liên đoàn thể thao quốc gia hoặc tổ chức đăng cai giải trong trường hợp chưa có liên đoàn thể thao quốc gia.”.	"Điều 2. Nguyên tắc chỉ đạo công tác bảo vệ sức khỏe. 2- Mở rộng mạng lưới nhà nghỉ, nhà điều dưỡng, cơ sở tập luyện thể dục thể thao; kết hợp lao động, học tập với nghỉ ngơi và giải trí; phát triển thể dục thể thao quần chúng để duy trì và phục hồi khả năng lao động”. 3. Luật Giáo dục số 43/2019/QH14 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật 123/2025/QH15) "Điều 105. Cơ quan quản lý nhà nước về giáo dục 2. Bộ Giáo dục và Đào tạo chịu trách nhiệm trước Chính phủ thực hiện quản lý nhà nước về giáo dục mầm non, giáo dục phổ thông, giáo dục đại học, trung cấp sư phạm, cao đẳng sư phạm, giáo dục thường xuyên.”. 3. Luật Tổ chức Chính phủ số 63/2025/QH15 "Điều 6. Nguyên tắc phân định thẩm quyền Nhiệm vụ, quyền hạn của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ được xác định trên cơ sở nguyên tắc phân định thẩm quyền như sau: 4. Chính phủ thống nhất quản lý nhà nước về các ngành, lĩnh vực; thực hiện phân công phạm vi quản lý nhà nước cho các Bộ, cơ quan ngang Bộ, bảo đảm phân định rõ trách nhiệm của Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ với tư cách thành viên Chính phủ và với tư cách người đứng đầu Bộ, cơ quan ngang Bộ; 6. Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn theo nguyên tắc phân định thẩm quyền, phân quyền, phân cấp, ủy quyền quy định tại Luật này, quy định về phân quyền tại Luật Tổ chức chính quyền địa phương và các luật khác có liên quan;	+ Nội dung quy định không có xung đột pháp lý; bảo đảm thống nhất với nguyên tắc của Luật Bảo vệ sức khỏe Nhân dân số 21-LCT/HĐNN8. + Nội dung quy định phù hợp với quy định của Luật Giáo dục, phù hợp với phạm vi quản lý nhà nước về giáo dục, đặc biệt là giáo dục thể chất trong nhà trường. + Phù hợp với chức năng quản lý nhà nước của Bộ Giáo dục và Đào tạo, Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch + Nội dung quy định phù hợp với nguyên tắc phân công, phân cấp, phân quyền, bảo đảm rõ chủ thể, rõ phạm vi trách nhiệm theo quy định của Luật Tổ chức Chính phủ. + Nội dung quy định không làm phát sinh mâu thuẫn, chồng chéo giữa Luật Thể dục, thể thao với Luật Giáo dục; Luật Tổ chức Chính phủ; Luật Bảo vệ sức khỏe Nhân dân số 21-LCT/HĐNN8.
<u>3. Bổ một số cụm từ sau đây:</u>		

a) Bỏ cụm từ “ , Bộ trưởng Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội, trong phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn của mình,” tại khoản 2 Điều 21; b) Bỏ cụm từ “, Bộ trưởng Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội” tại khoản 1 Điều 22; c) Bỏ cụm từ “Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội,” tại khoản 1 Điều 25.	7. Việc phân quyền, phân cấp phải bảo đảm rõ chủ thể, nội dung, phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn, công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình, giám sát, thanh tra, kiểm tra, kiểm soát quyền lực theo quy định của Hiến pháp và pháp luật; 8. Việc quy định chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn, trách nhiệm của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ và Bộ, cơ quan ngang Bộ tại các văn bản quy phạm pháp luật khác phải phù hợp với quy định tại Luật này, bảo đảm quyền lực nhà nước được kiểm soát hiệu quả; 9. Khuyến khích cơ quan nhà nước ở trung ương và chính quyền địa phương chủ động đề xuất việc phân quyền, phân cấp gắn với cơ chế, chính sách, giải pháp để thực hiện phân quyền, phân cấp hiệu quả nhằm phát huy tính linh hoạt, sáng tạo, giải phóng nguồn lực, thúc đẩy phát triển kinh tế - xã hội.” "Điều 19. Nhiệm vụ và quyền hạn của Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ với tư cách là người đứng đầu Bộ, cơ quan ngang Bộ 1. Trình Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ xem xét, quyết định theo thẩm quyền hoặc trình cấp có thẩm quyền quyết định các vấn đề thuộc phạm vi quản lý nhà nước về ngành, lĩnh vực theo phân công của Chính phủ và chỉ đạo của Thủ tướng Chính phủ; đề nghị Thủ tướng Chính phủ bổ nhiệm, miễn nhiệm, tạm đình chỉ công tác, cách chức, cho từ chức đối với Thứ trưởng hoặc Phó Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ; kiến nghị với Thủ tướng Chính phủ đình chỉ việc thi hành nghị quyết của Hội đồng nhân dân cấp tỉnh trái với Hiến pháp, luật và văn bản của cơ quan nhà nước cấp trên về ngành, lĩnh vực chịu trách nhiệm quản lý. 3. Lãnh đạo, chỉ đạo và chịu trách nhiệm cá nhân về mọi mặt công tác của Bộ, cơ quan ngang Bộ theo quy định của pháp luật; chỉ đạo đơn vị thuộc phạm vi		
---	--	--	--

	quản lý tổ chức triển khai thực hiện chiến lược, quy hoạch, kế hoạch, chương trình, dự án đã được phê duyệt, nhiệm vụ của Bộ, cơ quan ngang Bộ được Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ giao. 4. Quyết định theo thẩm quyền vấn đề thuộc chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn của Bộ, cơ quan ngang Bộ mà mình là người đứng đầu theo quy định của pháp luật. 6. Hướng dẫn và kiểm tra, phối hợp với các Bộ, cơ quan ngang Bộ, cơ quan thuộc Chính phủ thực hiện nhiệm vụ công tác thuộc ngành, lĩnh vực được phân công; kiến nghị với Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ khác đình chỉ việc thi hành hoặc bãi bỏ những quy định do cơ quan đó ban hành trái với Hiến pháp, luật và văn bản của cơ quan nhà nước cấp trên hoặc của Bộ, cơ quan ngang Bộ về ngành, lĩnh vực do Bộ, cơ quan ngang Bộ chịu trách nhiệm quản lý. Trong trường hợp kiến nghị không được chấp thuận thì báo cáo Thủ tướng Chính phủ quyết định.”.		
Điều 2. Sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Du lịch			
1. Sửa đổi, bổ sung một số khoản của Điều 3 như sau: a) Sửa đổi, bổ sung khoản 8 như sau: 8. Chương trình du lịch là tập hợp các dịch vụ du lịch được thiết kế theo lịch trình xác định cho chuyến đi của khách du lịch từ điểm xuất phát đến điểm kết thúc chuyến đi và có giá bán được xác định trước. Chương trình du lịch phải được thể hiện bằng văn bản hoặc dữ liệu điện tử và cung cấp cho khách du lịch trước khi thực hiện chuyến đi. <u>b) Sửa đổi, bổ sung khoản 13 như sau:</u> “13. Xúc tiến du lịch là hoạt động nghiên cứu thị trường, tổ chức tuyên truyền, quảng bá điểm đến du	1. Luật Thương mại số 36/2005/QH11 Điều 3. Giải thích từ ngữ Trong Luật này, các từ ngữ dưới đây được hiểu như sau: 10. Xúc tiến thương mại là hoạt động thúc đẩy, tìm kiếm cơ hội mua bán hàng hoá và cung ứng dịch vụ, bao gồm hoạt động khuyến mại, quảng cáo thương mại, trưng bày, giới thiệu hàng hoá, dịch vụ và hội chợ, triển lãm thương mại.	- Tính hợp hiến: Quy định có nội hàm giải thích từ ngữ, không chứa đựng quy định hạn chế quyền con người, quyền công dân, phù hợp với Hiến pháp năm 2013 - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Đây là quy định giải thích từ ngữ chuyên	Không có

lịch, sản phẩm du lịch, thương hiệu du lịch, kết nối, vận động nhằm tìm kiếm, thúc đẩy cơ hội phát triển và thu hút khách du lịch.”.		ngành, phù hợp với giải thích từ ngữ "Xúc tiến thương mại" tại khoản 10 Điều 3 Luật Thương mại; không mâu thuẫn, chồng chéo với các quy định của pháp luật khác có liên quan	
2. Sửa đổi, bổ sung Điều 24 như sau: “Điều 24. Công nhận điểm du lịch 1. Cơ quan chuyên môn về du lịch cấp tỉnh nơi có điểm du lịch có thẩm quyền quyết định công nhận điểm du lịch; thu hồi quyết định công nhận điểm du lịch trong trường hợp điểm du lịch không còn bảo đảm điều kiện quy định tại khoản 1 Điều 23 của Luật này hoặc theo đề nghị của tổ chức, cá nhân sở hữu, quản lý điểm du lịch. 2. Chính phủ quy định chi tiết hồ sơ, trình tự, thủ tục công nhận điểm du lịch, thu hồi quyết định công nhận điểm du lịch.”.	1. Luật Tổ chức chính quyền địa phương số 72/2025/QH15: Điều 11. Phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương 1. Nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp được xác định trên cơ sở phân định thẩm quyền giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và cơ quan nhà nước ở địa phương và của mỗi cấp chính quyền địa phương theo hình thức phân quyền, phân cấp. 2. Việc phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương phải bảo đảm các nguyên tắc sau đây: a) Xác định rõ nội dung và phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn mà chính quyền địa phương được quyết định, tổ chức thực hiện và chịu trách nhiệm về kết quả; b) Đẩy mạnh phân quyền, phân cấp các nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước ở trung ương cho chính quyền địa phương; phân định rõ giữa thẩm quyền của Ủy ban nhân dân và thẩm quyền của Chủ tịch Ủy ban nhân dân cấp tỉnh, cấp xã; bảo đảm không trùng lặp, chồng chéo về nhiệm vụ, quyền hạn giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và địa phương, giữa chính quyền địa phương các cấp và giữa các cơ quan, tổ chức thuộc chính quyền địa phương;	- Tính hợp hiến: Quy định sửa đổi Điều 24 Luật Du lịch chủ yếu điều chỉnh về hồ sơ, trình tự, thủ tục; thẩm quyền công nhận và thu hồi quyết định công nhận điểm du lịch. Nội dung sửa đổi, bổ sung không liên quan trực tiếp đến việc hạn chế quyền con người, quyền công dân được quy định tại Hiến pháp. Thủ tục được thiết kế nhằm bảo đảm trật tự quản lý nhà nước; bảo đảm quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân kinh doanh du lịch thông qua cơ chế công nhận minh bạch, có thời hạn. Do vậy, quy định tại dự thảo bảo đảm tính hợp hiến. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Bảo đảm tính thống nhất của hệ thống	Không có

	c) Phù hợp với đặc điểm nông thôn, đô thị, hải đảo, đơn vị hành chính - kinh tế đặc biệt và khả năng, điều kiện thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp. Cơ quan, tổ chức, cá nhân được giao thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước cấp trên được bảo đảm các điều kiện cần thiết để thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn đó; d) Bảo đảm tính công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình và thực hiện có hiệu quả việc kiểm soát quyền lực gắn với trách nhiệm kiểm tra, thanh tra, giám sát của cơ quan có thẩm quyền; có cơ chế theo dõi, đánh giá, kiểm tra và kịp thời điều chỉnh nội dung phân quyền, phân cấp khi cơ quan, tổ chức, cá nhân được phân quyền, phân cấp thực hiện không hiệu quả các nhiệm vụ, quyền hạn được giao; đ) Bảo đảm tính thống nhất trong tổ chức thi hành Hiến pháp và pháp luật; e) Đáp ứng yêu cầu quản trị địa phương; phát triển khoa học, công nghệ, đổi mới sáng tạo và chuyển đổi số;” 2. Luật Tổ chức Quốc hội số 57/2014/QH13 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật số 62/2025/QH15) Điều 5. Làm luật và sửa đổi luật[2] 2. Luật chỉ quy định các vấn đề mang tính ổn định, có giá trị lâu dài; quy định cụ thể các nội dung liên quan đến quyền con người, quyền, nghĩa vụ của công dân, tổ tụng tư pháp, các vấn đề có ảnh hưởng lớn đến đời sống xã hội, mối quan hệ giữa Nhà nước với công dân và xã hội. Đối với các nội dung quản lý nhà nước theo từng lĩnh vực, các vấn đề mới, có tính kiến tạo phát triển, các vấn đề chưa có thực tiễn kiểm nghiệm, luật chỉ quy định các nội dung chính sách có tính nguyên tắc, định hướng thuộc thẩm quyền của Quốc hội để thể chế hóa chủ trương, chính sách của	pháp luật, góp phần đẩy mạnh phân cấp, cải cách thủ tục hành chính, nâng cao hiệu lực, hiệu quả quản lý nhà nước về du lịch tại địa phương + Việc điều chỉnh thẩm quyền công nhận điểm du lịch phù hợp với nguyên tắc phân định thẩm quyền và chính sách đẩy mạnh phân cấp, phân quyền quy định tại Luật Tổ chức chính quyền địa phương. + Việc giao Chính phủ quy định chi tiết về trình tự, thủ tục, hồ sơ là phù hợp với quy định tại khoản 2 Điều 5 Luật Tổ chức Quốc hội.
--	---	---

	Đảng; phân quyền cho Chính phủ, các cơ quan trong bộ máy nhà nước trong việc tiếp tục cụ thể hóa các quy định của luật và thực hiện phân cấp bảo đảm phù hợp với năng lực tổ chức thực hiện của từng cơ quan, tổ chức, chính quyền địa phương các cấp và kịp thời đáp ứng yêu cầu phát triển kinh tế - xã hội trong từng giai đoạn; cơ bản không quy định các nội dung về thủ tục hành chính, về quy trình, quy chuẩn chuyên môn, kỹ thuật và các nội dung có tính biến động cao.		
3. Sửa đổi, bổ sung Điều 27 như sau: “Điều 27. Công nhận khu du lịch cấp tỉnh 1. Ủy ban nhân dân cấp tỉnh nơi có khu du lịch có thẩm quyền quyết định công nhận khu du lịch; thu hồi quyết định công nhận khu du lịch cấp tỉnh trong trường hợp khu du lịch không còn bảo đảm điều kiện quy định tại khoản 1 Điều 26 của Luật này hoặc theo đề nghị của Ủy ban nhân dân cấp xã nơi có khu du lịch và tổ chức quản lý khu du lịch. 2. Đối với khu du lịch nằm trên địa bàn từ 02 đơn vị hành chính cấp xã trở lên, cơ quan chuyên môn về du lịch cấp tỉnh lập hồ sơ đề nghị công nhận khu du lịch cấp tỉnh. Ủy ban nhân dân cấp tỉnh thành lập hội đồng thẩm định, quyết định công nhận khu du lịch cấp tỉnh. 3. Chính phủ quy định chi tiết hồ sơ, trình tự, thủ tục công nhận khu du lịch cấp tỉnh, thu hồi quyết định công nhận khu du lịch cấp tỉnh.”.	1. Hiến pháp năm 2013 (được sửa đổi, bổ sung bởi Nghị quyết số 203/2025/QH15) Điều 110 1. Các đơn vị hành chính của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được tổ chức thành hai cấp, gồm tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương và các đơn vị hành chính dưới tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương do luật định. 2. Luật Tổ chức Chính phủ số 63/2025/QH15 "Điều 6. Nguyên tắc phân định thẩm quyền Nhiệm vụ, quyền hạn của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ được xác định trên cơ sở nguyên tắc phân định thẩm quyền như sau: 4. Chính phủ thống nhất quản lý nhà nước về các ngành, lĩnh vực; thực hiện phân công phạm vi quản lý nhà nước cho các Bộ, cơ quan ngang Bộ, bảo đảm phân định rõ trách nhiệm của Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ với tư cách thành viên Chính phủ và với tư cách người đứng đầu Bộ, cơ quan ngang Bộ; 6. Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn theo nguyên tắc phân định	- Tính hợp hiến: quy định tại dự thảo Luật phù hợp với mô hình tổ chức chính quyền địa phương 2 cấp đã được quy định tại Hiến pháp - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: + Nội dung quy định phù hợp với nguyên tắc phân định thẩm quyền và chính sách đẩy mạnh phân cấp, phân quyền tại Luật Tổ chức Chính phủ, Luật Tổ chức chính quyền địa phương, góp phần đẩy mạnh phân cấp, nâng cao trách nhiệm và hiệu quả quản lý nhà nước về du lịch ở địa phương. + Việc giao Chính phủ quy định chi tiết về trình tự, thủ	Không có

	thẩm quyền, phân quyền, phân cấp, ủy quyền quy định tại Luật này, quy định về phân quyền tại Luật Tổ chức chính quyền địa phương và các luật khác có liên quan; 7. Việc phân quyền, phân cấp phải bảo đảm rõ chủ thể, nội dung, phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn, công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình, giám sát, thanh tra, kiểm tra, kiểm soát quyền lực theo quy định của Hiến pháp và pháp luật; 8. Việc quy định chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn, trách nhiệm của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ và Bộ, cơ quan ngang Bộ tại các văn bản quy phạm pháp luật khác phải phù hợp với quy định tại Luật này, bảo đảm quyền lực nhà nước được kiểm soát hiệu quả; 9. Khuyến khích cơ quan nhà nước ở trung ương và chính quyền địa phương chủ động đề xuất việc phân quyền, phân cấp gắn với cơ chế, chính sách, giải pháp để thực hiện phân quyền, phân cấp hiệu quả nhằm phát huy tính linh hoạt, sáng tạo, giải phóng nguồn lực, thúc đẩy phát triển kinh tế - xã hội.” 3. Luật Tổ chức chính quyền địa phương số 72/2025/QH15 Điều 1. Đơn vị hành chính 1. Đơn vị hành chính của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được tổ chức thành 02 cấp, gồm có: a) Tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương (sau đây gọi chung là cấp tỉnh); b) Xã, phường, đặc khu trực thuộc cấp tỉnh (sau đây gọi chung là cấp xã). Điều 11. Phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương 1. Nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp được xác định trên cơ sở phân định thẩm quyền giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và cơ	tục, hồ sơ là phù hợp với quy định tại khoản 2 Điều 5 Luật Tổ chức Quốc hội.	
--	---	---	--

quan nhà nước ở địa phương và của mỗi cấp chính quyền địa phương theo hình thức phân quyền, phân cấp.

2. Việc phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương phải bảo đảm các nguyên tắc sau đây:

a) Xác định rõ nội dung và phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn mà chính quyền địa phương được quyết định, tổ chức thực hiện và chịu trách nhiệm về kết quả;

b) Đẩy mạnh phân quyền, phân cấp các nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước ở trung ương cho chính quyền địa phương; phân định rõ giữa thẩm quyền của Ủy ban nhân dân và thẩm quyền của Chủ tịch Ủy ban nhân dân cấp tỉnh, cấp xã; bảo đảm không trùng lặp, chồng chéo về nhiệm vụ, quyền hạn giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và địa phương, giữa chính quyền địa phương các cấp và giữa các cơ quan, tổ chức thuộc chính quyền địa phương;

c) Phù hợp với đặc điểm nông thôn, đô thị, hải đảo, đơn vị hành chính - kinh tế đặc biệt và khả năng, điều kiện thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp. Cơ quan, tổ chức, cá nhân được giao thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước cấp trên được bảo đảm các điều kiện cần thiết để thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn đó;

d) Bảo đảm tính công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình và thực hiện có hiệu quả việc kiểm soát quyền lực gắn với trách nhiệm kiểm tra, thanh tra, giám sát của cơ quan có thẩm quyền; có cơ chế theo dõi, đánh giá, kiểm tra và kịp thời điều chỉnh nội dung phân quyền, phân cấp khi cơ quan, tổ chức, cá nhân được phân quyền, phân cấp thực hiện không hiệu quả các nhiệm vụ, quyền hạn được giao;

	đ) Bảo đảm tính thống nhất trong tổ chức thi hành Hiến pháp và pháp luật; e) Đáp ứng yêu cầu quản trị địa phương; phát triển khoa học, công nghệ, đổi mới sáng tạo và chuyển đổi số;” 4. Luật Tổ chức Quốc hội số 57/2014/QH13 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật số 62/2025/QH15) Điều 5. Làm luật và sửa đổi luật 2. Luật chỉ quy định các vấn đề mang tính ổn định, có giá trị lâu dài; quy định cụ thể các nội dung liên quan đến quyền con người, quyền, nghĩa vụ của công dân, tổ tụng tư pháp, các vấn đề có ảnh hưởng lớn đến đời sống xã hội, mối quan hệ giữa Nhà nước với công dân và xã hội... cơ bản không quy định các nội dung về thủ tục hành chính, về quy trình, quy chuẩn chuyên môn, kỹ thuật và các nội dung có tính biến động cao.		
4. Sửa đổi, bổ sung Điều 28 như sau: “Điều 28. Công nhận khu du lịch quốc gia 1. Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch có thẩm quyền quyết định công nhận khu du lịch quốc gia; thu hồi quyết định công nhận khu du lịch quốc gia trong trường hợp khu du lịch không còn bảo đảm điều kiện quy định tại khoản 2 Điều 26 của Luật này hoặc theo đề nghị của Ủy ban nhân dân cấp tỉnh nơi có khu du lịch quốc gia. 2. Đối với khu du lịch nằm trên địa bàn từ 02 đơn vị hành chính cấp tỉnh trở lên, Ủy ban nhân dân cấp tỉnh nơi khu du lịch có diện tích lớn nhất thống nhất với Ủy ban nhân dân cấp tỉnh còn lại, lập hồ sơ đề nghị công nhận khu du lịch quốc gia, đề nghị Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch công nhận.	1. Luật Tổ chức Chính phủ số 63/2025/QH15 Điều 32. Điều khoản chuyển tiếp 1. Trường hợp luật, nghị quyết của Quốc hội, pháp lệnh, nghị quyết của Ủy ban Thường vụ Quốc hội quy định về nhiệm vụ, quyền hạn của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ chưa phù hợp với quy định của Luật này thì phải điều chỉnh thống nhất với quy định của Luật này trong thời hạn 02 năm kể từ ngày Luật này có hiệu lực thi hành. 2. Trong thời gian luật, nghị quyết của Quốc hội, pháp lệnh, nghị quyết của Ủy ban Thường vụ Quốc hội chưa được sửa đổi, bổ sung theo thời hạn quy định tại khoản 1 Điều này, để bảo đảm giải quyết việc phân quyền, phân cấp đối với một số lĩnh vực ưu tiên, cấp bách, giao Chính phủ ban hành văn bản quy	- Tính hợp hiến: dự thảo quy định về thẩm quyền liên quan đến công nhận khu du lịch quốc gia; trình tự, thủ tục hành chính rõ ràng; trách nhiệm giải trình khi từ chối. Đây là biện pháp quản lý hành chính trong lĩnh vực du lịch; không hạn chế quyền con người, quyền công dân, phù hợp với mô hình tổ chức quyền lực nhà nước và nguyên tắc kiểm soát quyền lực theo Hiến pháp. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm	Không có

3. Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch phối hợp với Ủy ban nhân dân cấp tỉnh tổ chức công bố khu du lịch quốc gia. 4. Chính phủ quy định chi tiết hồ sơ, trình tự, thủ tục công nhận khu du lịch quốc gia, thu hồi quyết định công nhận khu du lịch quốc gia.”.	phạm pháp luật điều chỉnh một số nhiệm vụ, quyền hạn và quy định khác có liên quan đến việc thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ đang được quy định trong các điều, khoản, điểm có liên quan tại luật, nghị quyết của Quốc hội, pháp lệnh, nghị quyết của Ủy ban Thường vụ Quốc hội để thống nhất áp dụng, định kỳ báo cáo Ủy ban Thường vụ Quốc hội; trường hợp liên quan đến luật, nghị quyết của Quốc hội thì báo cáo Quốc hội tại kỳ họp gần nhất. 3. Trong thời gian cơ quan có thẩm quyền chưa ban hành văn bản quy phạm pháp luật để điều chỉnh nhiệm vụ, quyền hạn của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ phù hợp với quy định của Luật này thì các quy định của pháp luật hiện hành về nhiệm vụ, quyền hạn của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ được tiếp tục thực hiện cho đến khi cơ quan có thẩm quyền ban hành văn bản quy phạm pháp luật sửa đổi, bổ sung hoặc thay thế. 2. Luật Tổ chức chính quyền địa phương số 72/2025/QH15 Điều 11. Phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương 1. Nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp được xác định trên cơ sở phân định thẩm quyền giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và cơ quan nhà nước ở địa phương và của mỗi cấp chính quyền địa phương theo hình thức phân quyền, phân cấp. 2. Việc phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương phải bảo đảm các nguyên tắc sau đây:	quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Bảo đảm tính thống nhất của hệ thống pháp luật, đặc biệt tương thích với nguyên tắc phân định thẩm quyền và cơ chế xử lý liên tỉnh theo Luật Tổ chức chính quyền địa phương năm 2025. + Quy định " Ủy ban nhân dân cấp tỉnh nơi khu du lịch có diện tích lớn nhất thống nhất với Ủy ban nhân dân cấp tỉnh còn lại, lập hồ sơ đề nghị công nhận khu du lịch quốc gia” nhằm bảo đảm phân định rõ thẩm quyền, tránh việc chồng chéo trong quá trình thực hiện, bảo đảm hiệu quả quản trị, tránh xung đột lợi ích và phân tán trách nhiệm, phù hợp với Luật Tổ chức chính quyền địa phương. + Việc giao Chính phủ quy định chi tiết về trình tự, thủ tục, hồ sơ là phù hợp với quy định tại khoản 2 Điều 5 Luật Tổ chức Quốc hội.
---	---	--

a) Xác định rõ nội dung và phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn mà chính quyền địa phương được quyết định, tổ chức thực hiện và chịu trách nhiệm về kết quả;

b) Đẩy mạnh phân quyền, phân cấp các nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước ở trung ương cho chính quyền địa phương; phân định rõ giữa thẩm quyền của Ủy ban nhân dân và thẩm quyền của Chủ tịch Ủy ban nhân dân cấp tỉnh, cấp xã; bảo đảm không trùng lặp, chồng chéo về nhiệm vụ, quyền hạn giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và địa phương, giữa chính quyền địa phương các cấp và giữa các cơ quan, tổ chức thuộc chính quyền địa phương;

c) Phù hợp với đặc điểm nông thôn, đô thị, hải đảo, đơn vị hành chính - kinh tế đặc biệt và khả năng, điều kiện thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp. Cơ quan, tổ chức, cá nhân được giao thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước cấp trên được bảo đảm các điều kiện cần thiết để thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn đó;

d) Bảo đảm tính công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình và thực hiện có hiệu quả việc kiểm soát quyền lực gắn với trách nhiệm kiểm tra, thanh tra, giám sát của cơ quan có thẩm quyền; có cơ chế theo dõi, đánh giá, kiểm tra và kịp thời điều chỉnh nội dung phân quyền, phân cấp khi cơ quan, tổ chức, cá nhân được phân quyền, phân cấp thực hiện không hiệu quả các nhiệm vụ, quyền hạn được giao;

đ) Bảo đảm tính thống nhất trong tổ chức thi hành Hiến pháp và pháp luật;

e) Đáp ứng yêu cầu quản trị địa phương; phát triển khoa học, công nghệ, đổi mới sáng tạo và chuyển đổi số;

	g) Những vấn đề liên quan đến phạm vi từ 02 đơn vị hành chính cấp xã trở lên thì thuộc thẩm quyền giải quyết của chính quyền địa phương cấp tỉnh, những vấn đề liên quan đến phạm vi từ 02 đơn vị hành chính cấp tỉnh trở lên thì thuộc thẩm quyền giải quyết của cơ quan nhà nước ở trung ương, trừ trường hợp luật, nghị quyết của Quốc hội có quy định khác. Căn cứ tình hình thực tiễn, cơ quan nhà nước có thẩm quyền ở trung ương giao cho chính quyền địa phương của một trong các đơn vị hành chính cấp tỉnh có liên quan chủ trì giải quyết những vấn đề liên quan đến phạm vi từ 02 đơn vị hành chính cấp tỉnh trở lên; chính quyền địa phương cấp tỉnh giao cho chính quyền địa phương của một trong các đơn vị hành chính cấp xã có liên quan chủ trì giải quyết những vấn đề liên quan đến phạm vi từ 02 đơn vị hành chính cấp xã trở lên bảo đảm phát huy hiệu năng, hiệu lực, hiệu quả quản lý nhà nước và phục vụ người dân, doanh nghiệp tốt hơn. 3. Luật Tổ chức Quốc hội số 57/2014/QH13 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật số 62/2025/QH15) Điều 5. Làm luật và sửa đổi luật 2. Luật chỉ quy định các vấn đề mang tính ổn định, có giá trị lâu dài; quy định cụ thể các nội dung liên quan đến quyền con người, quyền, nghĩa vụ của công dân, tổ tụng tư pháp, các vấn đề có ảnh hưởng lớn đến đời sống xã hội, mối quan hệ giữa Nhà nước với công dân và xã hội... cơ bản không quy định các nội dung về thủ tục hành chính, về quy trình, quy chuẩn chuyên môn, kỹ thuật và các nội dung có tính biến động cao.		
5. Sửa đổi, bổ sung một số điểm, khoản của Điều 31 như sau:	1. Luật Đầu tư số 143/2025/QH15 PHỤ LỤC IV	- Tính hợp hiến: Nội dung dự thảo mở rộng điều kiện đối	Không có

a) Sửa đổi, bổ sung điểm c khoản 1 như sau:

“c) Người phụ trách kinh doanh dịch vụ lữ hành phải có bằng tốt nghiệp trình độ trung cấp trở lên chuyên ngành trong lĩnh vực du lịch; trường hợp tốt nghiệp trung cấp trở lên chuyên ngành khác phải có chứng chỉ nghiệp vụ điều hành du lịch nội địa hoặc chứng chỉ nghiệp vụ điều hành du lịch quốc tế; trường hợp văn bằng tốt nghiệp của người phụ trách kinh doanh dịch vụ lữ hành do cơ sở nước ngoài cấp thì phải có giấy công nhận của cơ quan có thẩm quyền theo quy định của pháp luật về giáo dục.”;

b) Sửa đổi, bổ sung khoản 4 và khoản 5 như sau:

“4. Chính phủ quy định chi tiết về việc ký quỹ kinh doanh dịch vụ lữ hành quy định tại điểm b khoản 1 và điểm b khoản 2 Điều này; nội dung đào tạo, bồi dưỡng, tổ chức thi, cấp chứng chỉ nghiệp vụ điều hành du lịch nội địa và nghiệp vụ điều hành du lịch quốc tế.

5. Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch quy định chi tiết về người phụ trách kinh doanh dịch vụ lữ hành.”.

DANH MỤC NGÀNH, NGHỀ ĐẦU TƯ KINH DOANH CÓ ĐIỀU KIỆN

(Ban hành kèm theo Luật Đầu tư số 143/2025/QH15)

165	Kinh doanh dịch vụ lữ hành
-----	----------------------------

2. Luật Giáo dục số 43/2019/QH14 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật 123/2025/QH15)

Điều 12. Văn bằng, chứng chỉ

1. Văn bằng của hệ thống giáo dục quốc dân là văn bản thể hiện dưới dạng giấy hoặc sổ được cấp cho người học khi tốt nghiệp trung học phổ thông; người học hoàn thành chương trình giáo dục, chương trình đào tạo và đạt chuẩn đầu ra của trình độ tương ứng trong giáo dục nghề nghiệp, giáo dục đại học theo quy định của Luật này.

2. Văn bằng của hệ thống giáo dục quốc dân gồm bằng tốt nghiệp trung học phổ thông, bằng trung học nghề, bằng trung cấp, bằng cao đẳng, bằng cử nhân, bằng thạc sĩ, bằng tiến sĩ, văn bằng chương trình đào tạo chuyên sâu của một số ngành, lĩnh vực đặc thù.

3. Chứng chỉ của hệ thống giáo dục quốc dân là văn bản thể hiện dưới dạng giấy hoặc sổ được cấp cho người học để xác nhận kết quả học tập sau khi được đào tạo, bồi dưỡng nâng cao trình độ học vấn, nghề nghiệp hoặc cấp cho người học dự thi lấy chứng chỉ theo quy định.

4. Văn bằng, chứng chỉ do cơ sở giáo dục thuộc các loại hình và hình thức đào tạo trong hệ thống giáo dục quốc dân cấp có giá trị pháp lý như nhau.

5. Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo quy định cụ thể về quản lý văn bằng, chứng chỉ của hệ thống giáo dục quốc dân và công nhận chứng chỉ khác để sử dụng trong hệ thống giáo dục quốc dân.”.

Điều 109. Công nhận văn bằng nước ngoài

với người phụ trách kinh doanh dịch vụ lữ hành; bảo đảm phù hợp với quy định của Hiến pháp cho phép luật đặt ra điều kiện đối với ngành nghề đặc thù.

- Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội.

- Tính thống nhất: Bảo đảm tính thống nhất của hệ thống pháp luật, đồng thời linh hoạt, phù hợp với thực tiễn:

+ Dự thảo quy định phù hợp với Luật Đầu tư: Phù hợp Danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện; không vi phạm nguyên tắc ban hành điều kiện kinh doanh.

+ Dự thảo quy định phù hợp với Luật Giáo dục năm 2019 (sửa đổi, bổ sung 2025): văn bằng, chứng chỉ tại dự thảo Luật là văn bằng hợp pháp trong hệ thống giáo dục quốc dân theo quy định của Luật Giáo dục và Luật Giáo dục nghề nghiệp;

+ Dự thảo bổ sung quy định về việc công nhận văn bằng do cơ sở đào tạo nước ngoài cấp phù hợp và thống nhất

	1. Văn bằng do cơ sở giáo dục nước ngoài cấp được công nhận khi cơ sở giáo dục nước ngoài hoạt động hợp pháp, có chương trình giáo dục bảo đảm chất lượng của nước cấp bằng và phù hợp với pháp luật Việt Nam. 2. Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo quy định chi tiết điều kiện, trình tự, thủ tục, thẩm quyền công nhận văn bằng do cơ sở giáo dục nước ngoài cấp. 3. Luật Giáo dục nghề nghiệp số 124/2025/QH15 Điều 6. Chương trình, mục tiêu đào tạo và văn bằng, chứng chỉ 1. Chương trình đào tạo trong giáo dục nghề nghiệp gồm chương trình đào tạo trình độ cao đẳng, chương trình đào tạo trình độ trung cấp, chương trình giáo dục trung học nghề, chương trình đào tạo trình độ sơ cấp và các chương trình đào tạo nghề khác. 2. Mục tiêu đào tạo được quy định như sau: a) Chương trình đào tạo trình độ cao đẳng nhằm trang bị cho người học năng lực thực hiện, giải quyết các công việc phức tạp, khó được dự báo trước của ngành, nghề; khả năng sáng tạo, ứng dụng kỹ thuật, công nghệ hiện đại vào công việc, hướng dẫn và giám sát người khác trong nhóm thực hiện công việc; b) Chương trình đào tạo trình độ trung cấp nhằm trang bị cho người học năng lực thực hiện, giải quyết các công việc phức tạp, được dự báo trước của ngành, nghề; khả năng ứng dụng kỹ thuật, công nghệ hiện đại vào công việc, làm việc độc lập trong điều kiện việc làm thay đổi, làm việc theo nhóm; hướng dẫn, giám sát những người khác thực hiện công việc đã định sẵn; c) Chương trình giáo dục trung học nghề nhằm hoàn thiện học vấn phổ thông, trang bị cho người học năng lực thực hiện, giải quyết được các công việc trong	với các quy định liên quan của pháp luật về giáo dục (Điều 109 Luật Giáo dục; Thông tư số 13/2021/TT-BGDĐT).	
--	--	---	--

điều kiện ổn định và môi trường quen thuộc của ngành, nghề; khả năng ứng dụng kỹ thuật, công nghệ hiện đại vào công việc, làm việc độc lập, làm việc theo nhóm;

d) Chương trình đào tạo trình độ sơ cấp nhằm trang bị cho người học năng lực thực hiện, giải quyết các công việc cơ bản và được dự báo trước của một nghề; khả năng ứng dụng kỹ thuật, công nghệ vào công việc;

đ) Chương trình đào tạo nghề khác nhằm trang bị cho người học năng lực thực hiện, giải quyết một hoặc một số công việc đơn giản của một nghề.

3. Văn bằng, chứng chỉ được quy định như sau:

a) Người học học hết chương trình đào tạo trình độ cao đẳng và đủ điều kiện theo quy định thì được người đứng đầu cơ sở hoạt động giáo dục nghề nghiệp cấp bằng cao đẳng;

b) Người học học hết chương trình đào tạo trình độ trung cấp và đủ điều kiện theo quy định thì được người đứng đầu cơ sở hoạt động giáo dục nghề nghiệp cấp bằng trung cấp;

c) Người học học hết chương trình giáo dục trung học nghề và đủ điều kiện theo quy định thì được dự thi tốt nghiệp; đạt yêu cầu thì được người đứng đầu cơ sở hoạt động giáo dục nghề nghiệp cấp bằng trung học nghề; trường hợp người học không dự thi tốt nghiệp hoặc thi tốt nghiệp không đạt yêu cầu thì được người đứng đầu cơ sở hoạt động giáo dục nghề nghiệp cấp giấy chứng nhận hoàn thành chương trình. Giấy chứng nhận hoàn thành chương trình được sử dụng để đăng ký dự thi lấy bằng trung học nghề hoặc sử dụng trong trường hợp cụ thể theo quy định của pháp luật;

d) Người học học hết chương trình đào tạo trình độ sơ cấp và đủ điều kiện theo quy định thì được người đứng đầu cơ sở hoạt động giáo dục nghề nghiệp cấp chứng chỉ sơ cấp;

đ) Người học học hết một chương trình đào tạo nghề khác và đủ điều kiện theo yêu cầu của chương trình thì được người đứng đầu cơ sở hoạt động giáo dục nghề nghiệp cấp chứng chỉ đào tạo.

4. Việc quản lý văn bằng, chứng chỉ trong giáo dục nghề nghiệp thực hiện theo quy định của Luật Giáo dục.

4. Thông tư số 13/2021/TT-BGDĐT ngày 15/4/2021 của Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo quy định về điều kiện, trình tự, thủ tục, thẩm quyền công nhận văn bằng do cơ sở giáo dục nước ngoài cấp để sử dụng tại Việt Nam (được sửa đổi, bổ sung bởi Thông tư số 07/2024/TT-BGDĐT)

Điều 6. Thẩm quyền công nhận văn bằng

1. Cục trưởng Cục Quản lý chất lượng thuộc Bộ Giáo dục và Đào tạo công nhận bằng cử nhân, bằng thạc sĩ, bằng tiến sĩ và văn bằng trình độ tương đương.

2. Giám đốc Sở Giáo dục và Đào tạo công nhận bằng tốt nghiệp trung học cơ sở, bằng tốt nghiệp trung học phổ thông, giấy chứng nhận hoàn thành chương trình giáo dục phổ thông.

Điều 7. Hồ sơ, trình tự, kết quả công nhận văn bằng

5. Kết quả công nhận văn bằng được ghi trên **giấy công nhận** theo mẫu tại Phụ lục II và Phụ lục III Thông tư này. Trường hợp văn bằng không đủ điều kiện công nhận hoặc quá thời hạn quy định tại khoản 4 Điều này mà không đủ căn cứ xác minh thông tin về văn bằng, cơ quan có thẩm quyền công

	nhận văn bằng phải trả lời bằng văn bản hoặc thư điện tử cho người đề nghị công nhận văn bằng. Trường hợp không xác định được mức độ tương đương của văn bằng với trình độ đào tạo quy định tại Khung trình độ quốc gia Việt Nam, cơ quan có thẩm quyền công nhận văn bằng cung cấp thông tin và công nhận giá trị của văn bằng theo hệ thống giáo dục của nước nơi cơ sở giáo dục nước ngoài đặt trụ sở chính.		
6. Sửa đổi, bổ sung Điều 32 như sau: “Điều 32. Hồ sơ, trình tự, thủ tục, thẩm quyền cấp Giấy phép kinh doanh dịch vụ lữ hành nội địa 1. Cơ quan chuyên môn về du lịch cấp tỉnh nơi doanh nghiệp có trụ sở cấp Giấy phép kinh doanh dịch vụ lữ hành nội địa cho doanh nghiệp đáp ứng điều kiện quy định tại khoản 1 Điều 31 của Luật này. 2. Chính phủ quy định chi tiết hồ sơ, trình tự, thủ tục cấp Giấy phép kinh doanh dịch vụ lữ hành nội địa. 3. Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch quy định mẫu Giấy phép kinh doanh dịch vụ lữ hành nội địa.”.	1. Hiến pháp năm 2013 Điều 14 1. Ở nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam, các quyền con người, quyền công dân về chính trị, dân sự, kinh tế, văn hóa, xã hội được công nhận, tôn trọng, bảo vệ, bảo đảm theo Hiến pháp và pháp luật. 2. Quyền con người, quyền công dân chỉ có thể bị hạn chế theo quy định của luật trong trường hợp cần thiết vì lý do quốc phòng, an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội, đạo đức xã hội, sức khỏe của cộng đồng. 2. Luật Đầu tư số 143/2025/QH15 “Điều 5. Chính sách về đầu tư kinh doanh 1. Nhà đầu tư có quyền thực hiện hoạt động đầu tư kinh doanh trong ngành, nghề mà Luật này không cấm. Đối với ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện thì nhà đầu tư phải đáp ứng các điều kiện đầu tư kinh doanh theo quy định của pháp luật. 2. Nhà đầu tư được tự quyết định và tự chịu trách nhiệm về hoạt động đầu tư kinh doanh theo quy định của Luật này và quy định khác của pháp luật có liên quan; được tiếp cận, sử dụng các nguồn vốn tín dụng, quỹ hỗ trợ, sử dụng đất đai và tài nguyên khác theo quy định của pháp luật.	- Tính hợp hiến: Kinh doanh dịch vụ lữ hành nội địa là ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện, do đó việc yêu cầu Giấy phép kinh doanh là phù hợp với Hiến pháp. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Bảo đảm tính thống nhất của hệ thống pháp luật, đồng thời thúc đẩy cải cách thủ tục hành chính, chuyển đổi số: + Phù hợp với Luật Đầu tư năm 2025: Kinh doanh dịch vụ lữ hành thuộc Danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện. Việc duy trì thủ tục cấp Giấy phép kinh doanh dịch vụ lữ hành nội địa là đúng bản chất “tiền	Không có

	3. Nhà đầu tư bị đình chỉ, ngừng, chấm dứt hoạt động đầu tư kinh doanh nếu hoạt động này gây phương hại hoặc có nguy cơ gây phương hại đến quốc phòng, an ninh quốc gia. 4. Nhà nước công nhận và bảo hộ quyền sở hữu về tài sản, vốn đầu tư, thu nhập và các quyền, lợi ích hợp pháp khác của nhà đầu tư. 5. Nhà nước đối xử bình đẳng giữa các nhà đầu tư; có chính sách khuyến khích và tạo điều kiện thuận lợi để nhà đầu tư thực hiện hoạt động đầu tư kinh doanh, phát triển bền vững các ngành kinh tế. 6. Nhà nước tôn trọng và thực hiện các điều ước quốc tế về đầu tư mà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là thành viên.”. PHỤ LỤC IV DANH MỤC NGÀNH, NGHỀ ĐẦU TƯ KINH DOANH CÓ ĐIỀU KIỆN <i>(Ban hành kèm theo Luật Đầu tư số 143/2025/QH15)</i> <table><tr><td>165</td><td>Kinh doanh dịch vụ lữ hành</td></tr></table> 3. Luật Giao dịch điện tử số 20/2023/QH15 Điều 4. Chính sách phát triển giao dịch điện tử 1. Bảo vệ lợi ích của Nhà nước, lợi ích công cộng, quyền và lợi ích hợp pháp của cơ quan, tổ chức, cá nhân. 2. Bảo đảm tự nguyện lựa chọn thực hiện giao dịch điện tử; tự thỏa thuận về việc lựa chọn loại công nghệ, phương tiện điện tử, chữ ký điện tử, hình thức xác nhận khác bằng phương tiện điện tử để thực hiện giao dịch điện tử, trừ trường hợp luật có quy định khác.	165	Kinh doanh dịch vụ lữ hành	kiểm” đối với ngành nghề có điều kiện; được quy định trực tiếp trong luật. Do vậy, dự thảo quy định không vi phạm nguyên tắc cấm ban hành điều kiện kinh doanh tại Luật Đầu tư năm 2025. + Việc giao thẩm quyền cấp Giấy phép lữ hành nội địa cho cơ quan chuyên môn về du lịch cấp tỉnh phù hợp nguyên tắc phân cấp, phân quyền và đặc thù quản lý hoạt động lữ hành nội địa (gắn với địa bàn tỉnh); bảo đảm rõ chủ thể, rõ trách nhiệm, phù hợp với Luật Tổ chức chính quyền địa phương năm 2025. + Việc quy định về thủ tục hành chính tại dự thảo Luật bảo đảm phù hợp với Nghị định số 78/2025/NĐ-CP. + Việc giao Chính phủ quy định chi tiết về hồ sơ, trình tự, thủ tục nhằm bảo đảm thống nhất với khoản 2 Điều 5 Luật Tổ chức Quốc hội (không quy định thủ tục hành chính trong Luật)	
165	Kinh doanh dịch vụ lữ hành				
7. Sửa đổi, bổ sung Điều 33 như sau: “Điều 33. Hồ sơ, trình tự, thủ tục, thẩm quyền cấp Giấy phép kinh doanh dịch vụ lữ hành quốc tế	3. Phát triển giao dịch điện tử toàn diện, toàn trình để thực hiện trọn vẹn từ đầu đến cuối quy trình bằng phương tiện điện tử, thúc đẩy chuyển đổi số; tối ưu	- Tính hợp hiến: Kinh doanh dịch vụ lữ hành quốc tế là ngành, nghề đầu tư kinh	Không có		

1. Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch cấp Giấy phép kinh doanh dịch vụ lữ hành quốc tế cho doanh nghiệp đáp ứng điều kiện quy định tại khoản 2 Điều 31 của Luật này. 2. Chính phủ quy định chi tiết hồ sơ, trình tự, thủ tục cấp Giấy phép kinh doanh dịch vụ lữ hành quốc tế. 3. Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch quy định mẫu Giấy phép kinh doanh dịch vụ lữ hành quốc tế.”.	hóa quy trình, rút ngắn thời gian xử lý, thuận tiện hơn so với các phương thức giao dịch khác. 4. Áp dụng đồng bộ cơ chế, biện pháp khuyến khích, ưu đãi, tạo điều kiện phát triển giao dịch điện tử; ưu tiên đầu tư phát triển hạ tầng công nghệ, phát triển và ứng dụng công nghệ mới, đào tạo nguồn nhân lực trong giao dịch điện tử, đặc biệt tại khu vực miền núi, biên giới, hải đảo, vùng đồng bào dân tộc thiểu số, vùng có điều kiện kinh tế - xã hội khó khăn và vùng có điều kiện kinh tế - xã hội đặc biệt khó khăn. 4. Luật Tổ chức Quốc hội số 57/2014/QH13 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật số 62/2025/QH15) Điều 5. Làm luật và sửa đổi luật 2. Luật chỉ quy định các vấn đề mang tính ổn định, có giá trị lâu dài; quy định cụ thể các nội dung liên quan đến quyền con người, quyền, nghĩa vụ của công dân, tổ tụng tư pháp, các vấn đề có ảnh hưởng lớn đến đời sống xã hội, mối quan hệ giữa Nhà nước với công dân và xã hội... cơ bản không quy định các nội dung về thủ tục hành chính, về quy trình, quy chuẩn chuyên môn, kỹ thuật và các nội dung có tính biến động cao. 5. Nghị định số 78/2025/NĐ-CP (được sửa đổi, bổ sung bởi Nghị định số 187/2025/NĐ-CP) Điều 5. Thủ tục hành chính trong văn bản quy phạm pháp luật 1. Thủ tục hành chính chỉ được quy định để bảo đảm quyền và lợi ích hợp pháp của cơ quan, tổ chức, cá nhân; đáp ứng yêu cầu quản lý nhà nước và thuộc một trong các trường hợp sau đây: a) Thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn được phân cấp theo quy định của Luật Tổ chức Chính phủ, Luật Tổ chức chính quyền địa phương;	doanh có điều kiện, do đó việc yêu cầu Giấy phép kinh doanh là phù hợp với Hiến pháp. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Bảo đảm tính thống nhất của hệ thống pháp luật, đồng thời thúc đẩy cải cách thủ tục hành chính, chuyển đổi số: + Phù hợp với Luật Đầu tư năm 2025: Kinh doanh dịch vụ lữ hành thuộc Danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện. Việc duy trì thủ tục cấp Giấy phép kinh doanh dịch vụ lữ hành nội địa là đúng bản chất “tiền kiểm” đối với ngành nghề có điều kiện; được quy định trực tiếp trong luật. Do vậy, dự thảo quy định không vi phạm nguyên tắc cấm ban hành điều kiện kinh doanh tại Luật Đầu tư năm 2025. + Việc giao Chính phủ quy định chi tiết về trình tự, thủ tục, hồ sơ là phù hợp với quy định tại khoản 2 Điều 5 Luật Tổ chức Quốc hội.
--	--	---

	b) Thực hiện các biện pháp phát triển kinh tế - xã hội, ngân sách, quốc phòng, an ninh. 2. Thủ tục hành chính quy định trong văn bản quy phạm pháp luật phải tuân thủ các nguyên tắc sau đây: a) Bảo đảm tính hợp hiến, hợp pháp, thống nhất, đồng bộ, hiệu quả của quy định về thủ tục hành chính; b) Minh bạch, đơn giản, dễ hiểu và dễ thực hiện; c) Tiết kiệm thời gian và chi phí của cơ quan, tổ chức và cá nhân; d) Bảo đảm quyền bình đẳng của các đối tượng thực hiện thủ tục hành chính; đ) Bảo đảm tính liên thông giữa các thủ tục hành chính liên quan, thực hiện phân công, phân cấp rõ ràng, minh bạch, hợp lý; e) Bảo đảm quy định đầy đủ, cụ thể các bộ phận tạo thành của thủ tục hành chính theo pháp luật về kiểm soát thủ tục hành chính. Trường hợp không quy định đầy đủ, cụ thể các bộ phận cấu thành thì giao cơ quan có trách nhiệm quy định trong văn bản quy phạm pháp luật của cơ quan đó; g) Không yêu cầu cơ quan, tổ chức, cá nhân cung cấp các thành phần hồ sơ đã có trong Cổng dịch vụ công quốc gia, hệ thống thông tin giải quyết thủ tục hành chính, cơ sở dữ liệu quốc gia, cơ sở dữ liệu chuyên ngành do cơ quan nhà nước quản lý được chia sẻ, khai thác theo quy định của pháp luật.		
8. Sửa đổi, bổ sung khoản 3 Điều 36 như sau: “3. Chính phủ quy định trình tự, thủ tục thu hồi giấy phép kinh doanh dịch vụ lữ hành.”. 28. Bãi bỏ một số điều, khoản, điểm, cụm từ sau đây: a) Bãi bỏ điểm c khoản 1 Điều 36; b) Bỏ cụm từ “, cấp đổi, cấp lại” tại điểm h khoản 1 Điều 36; cụm từ “và điểm c” tại khoản 2 Điều 36;	Luật Tổ chức Chính phủ số 63/2025/QH15 Điều 6. Nguyên tắc phân định thẩm quyền Nhiệm vụ, quyền hạn của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ được xác định trên cơ sở nguyên tắc phân định thẩm quyền như sau:	- Tính hợp hiến: Nội dung quy định phù hợp với Hiến pháp. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm	Không có

	1. Chính phủ có trách nhiệm trình Quốc hội, Ủy ban Thường vụ Quốc hội quyết định các nội dung theo quy định của Hiến pháp và những vấn đề cơ bản, quan trọng thuộc thẩm quyền của Quốc hội, các vấn đề thuộc thẩm quyền của Ủy ban Thường vụ Quốc hội quy định tại Luật Tổ chức Quốc hội; 2. Chính phủ có trách nhiệm phối hợp với Tòa án nhân dân, Viện kiểm sát nhân dân theo quy định của Luật này, Luật Tổ chức Tòa án nhân dân, Luật Tổ chức Viện kiểm sát nhân dân và các luật khác có liên quan; 3. Chính phủ hướng dẫn chính quyền địa phương thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn được phân quyền; chính quyền địa phương chủ động quyết định, tổ chức thực hiện và chịu trách nhiệm về nhiệm vụ, quyền hạn được phân quyền; 4. Chính phủ thống nhất quản lý nhà nước về các ngành, lĩnh vực; thực hiện phân công phạm vi quản lý nhà nước cho các Bộ, cơ quan ngang Bộ, bảo đảm phân định rõ trách nhiệm của Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ với tư cách thành viên Chính phủ và với tư cách người đứng đầu Bộ, cơ quan ngang Bộ; 5. Thủ tướng Chính phủ là người đứng đầu Chính phủ; lãnh đạo công tác của Chính phủ và chịu trách nhiệm trước Quốc hội về hoạt động của Chính phủ và những nhiệm vụ được giao, không quyết định các vấn đề thuộc thẩm quyền và trách nhiệm của Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ đối với ngành, lĩnh vực theo phân công của Chính phủ. Trường hợp cần thiết, Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ chỉ đạo, điều hành việc giải quyết những vấn đề thuộc nhiệm vụ, quyền hạn của Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ, chính quyền địa phương;	quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Bảo đảm tính thống nhất với nguyên tắc phân định thẩm quyền theo Luật Tổ chức Chính phủ:	
--	---	--	--

	6. Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn theo nguyên tắc phân định thẩm quyền, phân quyền, phân cấp, ủy quyền quy định tại Luật này, quy định về phân quyền tại Luật Tổ chức chính quyền địa phương và các luật khác có liên quan; 7. Việc phân quyền, phân cấp phải bảo đảm rõ chủ thể, nội dung, phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn, công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình, giám sát, thanh tra, kiểm tra, kiểm soát quyền lực theo quy định của Hiến pháp và pháp luật; 8. Việc quy định chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn, trách nhiệm của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ và Bộ, cơ quan ngang Bộ tại các văn bản quy phạm pháp luật khác phải phù hợp với quy định tại Luật này, bảo đảm quyền lực nhà nước được kiểm soát hiệu quả; 9. Khuyến khích cơ quan nhà nước ở trung ương và chính quyền địa phương chủ động đề xuất việc phân quyền, phân cấp gắn với cơ chế, chính sách, giải pháp để thực hiện phân quyền, phân cấp hiệu quả nhằm phát huy tính linh hoạt, sáng tạo, giải phóng nguồn lực, thúc đẩy phát triển kinh tế - xã hội.		
9. Sửa đổi, bổ sung điểm h khoản 1 Điều 37 như sau: “h) Thực hiện chế độ báo cáo, thống kê, kế toán, lưu giữ hồ sơ. Chính phủ quy định chi tiết nội dung về lưu giữ hồ sơ quy định tại điểm này;”.	1. Luật Doanh nghiệp số 59/2020/QH14 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật số 76/2025/QH15) Điều 11. Chế độ lưu giữ tài liệu của doanh nghiệp 1. Tùy theo loại hình, doanh nghiệp phải lưu giữ các tài liệu sau đây: a) Điều lệ công ty; quy chế quản lý nội bộ của công ty; sổ đăng ký thành viên hoặc sổ đăng ký cổ đông; b) Văn bằng bảo hộ quyền sở hữu công nghiệp; giấy chứng nhận đăng ký chất lượng sản phẩm, hàng hóa, dịch vụ; giấy phép và giấy chứng nhận khác;	- Tính hợp hiến: Dự thảo quy định bảo đảm tính hợp hiến: Các nghĩa vụ được bổ sung (lưu trữ hồ sơ pháp lý; thông báo việc thành lập chi nhánh/văn phòng đại diện) là biện pháp quản lý hành chính – hậu kiểm đối với ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện (dịch vụ lữ hành). Quy định không hạn chế	Không có

	c) Tài liệu, giấy tờ xác nhận quyền sở hữu tài sản của công ty; d) Phiếu biểu quyết, biên bản kiểm phiếu, biên bản họp Hội đồng thành viên, Đại hội đồng cổ đông, Hội đồng quản trị; các quyết định của doanh nghiệp; đ) Bản cáo bạch đề chào bán hoặc niêm yết chứng khoán; e) Báo cáo của Ban kiểm soát, kết luận của cơ quan thanh tra, kết luận của tổ chức kiểm toán; g) Sổ kế toán, chứng từ kế toán, báo cáo tài chính hằng năm. 2. Doanh nghiệp phải lưu giữ các tài liệu quy định tại khoản 1 Điều này tại trụ sở chính hoặc địa điểm khác được quy định trong Điều lệ công ty; thời hạn lưu giữ thực hiện theo quy định của pháp luật. 2. Luật lưu trữ số 33/2024/QH15 Điều 2. Giải thích từ ngữ Trong Luật này, các từ ngữ dưới đây được hiểu như sau: 14. <i>Lưu trữ tư</i> là lưu trữ của cá nhân, gia đình, dòng họ, cộng đồng, tổ chức không phải là hội quần chúng do Đảng, Nhà nước giao nhiệm vụ. Điều 47. Quản lý lưu trữ tư 1. Lưu trữ tư được tổ chức, thực hiện phù hợp với quy định của Luật này, quy định khác của pháp luật có liên quan và thông lệ quốc tế, phù hợp với điều kiện cụ thể của tổ chức, cá nhân, gia đình, dòng họ, cộng đồng và theo nguyên tắc tự bảo đảm kinh phí hoạt động. 2. Lưu trữ tư để phục vụ hoạt động thực tiễn, nghiên cứu khoa học, lịch sử, gìn giữ, phát huy giá trị truyền thống của gia đình, dòng họ, cộng đồng và các giá trị khác của tài liệu lưu trữ, góp phần bảo tồn và phát huy bản sắc văn hóa dân tộc Việt Nam.	quyền tự do kinh doanh, không đặt thêm điều kiện tiền kiểm mới; chỉ yêu cầu tuân thủ nghĩa vụ minh bạch, lưu trữ, thông tin phục vụ quản lý nhà nước. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Bảo đảm tính thống nhất của hệ thống pháp luật, tăng cường hậu kiểm, minh bạch, không làm phát sinh điều kiện trái luật + Nội dung quy định không mâu thuẫn với Luật Doanh nghiệp: Luật Doanh nghiệp quy định doanh nghiệp phải lưu giữ là Giấy phép, giấy chứng nhận, tài liệu pháp lý; Hồ sơ kế toán, báo cáo tài chính; tài liệu quản trị nội bộ. Quy định tại dự thảo Luật chỉ bổ sung những tài liệu đặc thù ngành lữ hành (giấy phép lữ hành, hồ sơ đoàn khách, trao đổi với cơ quan nhà nước) cần lưu trữ. + Luật Doanh nghiệp điều chỉnh thủ tục đăng ký hoạt động chi nhánh/VPĐD với cơ quan đăng ký kinh doanh. Dự thảo quy định chỉ yêu cầu
--	---	---

		thông báo bổ sung cho cơ quan quản lý du lịch (cấp tỉnh; và Bộ VHTTDL đối với lĩnh vực quốc tế) sau khi đã được cấp Giấy chứng nhận đăng ký hoạt động. Đây là nghĩa vụ thông tin hậu kiểm, không thay thế, không chồng chéo thủ tục đăng ký doanh nghiệp; thời hạn 15 ngày là hợp lý, minh bạch. + Nội dung quy định phù hợp Luật Lưu trữ 2024, bảo đảm tính linh hoạt và hiệu quả: Luật Lưu trữ 2024 cho phép lưu trữ tư (doanh nghiệp) tổ chức lưu trữ phù hợp pháp luật liên quan. Dự thảo quy định phù hợp nguyên tắc lưu trữ tư, tạo cơ sở pháp lý cho lưu trữ điện tử, phục vụ thanh tra, kiểm tra, giải quyết tranh chấp và nghiên cứu.	
10. Sửa đổi, bổ sung khoản 2 Điều 38 như sau: “2. Điều kiện, hồ sơ, trình tự, thủ tục, thẩm quyền cấp, thu hồi giấy phép kinh doanh dịch vụ lĩnh vực đối với doanh nghiệp có vốn đầu tư nước ngoài thực hiện theo quy định tại các điều 31, 33 và 36 của Luật này.”.	Dự thảo Luật <u>29 Bãi bỏ một số điều, khoản, điểm, cụm từ sau đây:</u> a) Bãi bỏ khoản 2 Điều 22; Điều 34, Điều 35	- Tính hợp hiến: Dự thảo quy định bảo đảm tính hợp hiến: Theo Hiến pháp năm 2013, quyền tự do kinh doanh được Nhà nước bảo hộ. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội.	Không có

		- Tính thống nhất: Việc sửa đổi, bổ sung như dự thảo nhằm bảo đảm thống nhất với việc bãi bỏ Điều 34, Điều 35 của Luật Du lịch tại dự thảo Luật.	
11. Sửa đổi, bổ sung Điều 44 như sau: “Điều 44. Văn phòng đại diện tại Việt Nam của doanh nghiệp kinh doanh dịch vụ lữ hành nước ngoài 1. Việc thành lập và hoạt động của văn phòng đại diện tại Việt Nam của doanh nghiệp kinh doanh dịch vụ lữ hành nước ngoài thực hiện theo quy định của pháp luật về thương mại và Luật này. 2. Cơ quan chuyên môn về du lịch cấp tỉnh tiếp nhận, thẩm định hồ sơ, cấp, cấp lại, điều chỉnh, gia hạn, thu hồi Giấy phép thành lập văn phòng đại diện tại Việt Nam của doanh nghiệp kinh doanh dịch vụ lữ hành nước ngoài. 3. Chính phủ quy định chi tiết Điều này”.	1. Luật Thương mại số 36/2005/QH11 Điều 16. Thương nhân nước ngoài hoạt động thương mại tại Việt Nam 1. Thương nhân nước ngoài là thương nhân được thành lập, đăng ký kinh doanh theo quy định của pháp luật nước ngoài hoặc được pháp luật nước ngoài công nhận. 2. Thương nhân nước ngoài được đặt Văn phòng đại diện, Chi nhánh tại Việt Nam; thành lập tại Việt Nam doanh nghiệp có vốn đầu tư nước ngoài theo các hình thức do pháp luật Việt Nam quy định. 3. Văn phòng đại diện, Chi nhánh của thương nhân nước ngoài tại Việt Nam có các quyền và nghĩa vụ theo quy định của pháp luật Việt Nam. Thương nhân nước ngoài phải chịu trách nhiệm trước pháp luật Việt Nam về toàn bộ hoạt động của Văn phòng đại diện, Chi nhánh của mình tại Việt Nam. 4. Doanh nghiệp có vốn đầu tư nước ngoài được thương nhân nước ngoài thành lập tại Việt Nam theo quy định của pháp luật Việt Nam hoặc điều ước quốc tế mà Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam là thành viên thì được coi là thương nhân Việt Nam. 2. Nghị định số 07/2016/NĐ-CP ngày 25/01/2016 quy định chi tiết Luật Thương mại về Văn phòng đại diện, Chi nhánh của thương nhân nước ngoài tại Việt Nam.	- Tính hợp hiến: Dự thảo quy định bảo đảm tính hợp hiến: Quy định tại dự thảo Luật điều chỉnh cách thức quản lý nhà nước đối với văn phòng đại diện của thương nhân nước ngoài trong lĩnh vực lữ hành – một ngành, nghề kinh doanh có điều kiện. Nội dung không hạn chế quyền hiến định; không cấm hay thu hẹp quyền đặt văn phòng đại diện của thương nhân nước ngoài; chỉ xác định cơ quan có thẩm quyền và trình tự quản lý chuyên ngành. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Quy định tại dự thảo Luật dẫn chiếu áp dụng pháp luật về thương mại cho việc thành lập và hoạt động, trừ các nội dung chuyên ngành tại khoản 2, khoản 3. Cách dẫn chiếu này	Không có

	Điều 3. Quyền thành lập Văn phòng đại diện, Chi nhánh của thương nhân nước ngoài tại Việt Nam 1. Thương nhân nước ngoài được thành lập Văn phòng đại diện, Chi nhánh của mình tại Việt Nam theo cam kết của Việt Nam trong các điều ước quốc tế mà Việt Nam là thành viên. 2. Một thương nhân nước ngoài không được thành lập nhiều hơn một Văn phòng đại diện hoặc Chi nhánh có cùng tên gọi trong phạm vi một tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương. Điều 4. Nghĩa vụ của thương nhân nước ngoài đối với hoạt động của Văn phòng đại diện, Chi nhánh Thương nhân nước ngoài phải chịu trách nhiệm trước pháp luật Việt Nam về toàn bộ hoạt động của Văn phòng đại diện, Chi nhánh của mình tại Việt Nam. Điều 7. Điều kiện cấp Giấy phép thành lập Văn phòng đại diện Điều 9. Thời hạn Giấy phép thành lập Văn phòng đại diện, Giấy phép thành lập Chi nhánh Điều 10. Hồ sơ cấp Giấy phép thành lập Văn phòng đại diện Điều 11. Trình tự, thủ tục cấp Giấy phép thành lập Văn phòng đại diện Điều 14. Các trường hợp không cấp Giấy phép thành lập Văn phòng đại diện, Giấy phép thành lập Chi nhánh Điều 15. Các trường hợp điều chỉnh Giấy phép thành lập Văn phòng đại diện, Giấy phép thành lập Chi nhánh Điều 16. Hồ sơ điều chỉnh Giấy phép thành lập Văn phòng đại diện, Giấy phép thành lập Chi nhánh	tôn trọng khuôn khổ chung của Luật Thương mại, đồng thời cho phép Luật Du lịch điều chỉnh các vấn đề đặc thù theo ngành, không tạo ra xung đột, mâu thuẫn trong hệ thống pháp luật.	
--	--	--	--

	Điều 17. Trình tự, thủ tục điều chỉnh Giấy phép thành lập Văn phòng đại diện, Giấy phép thành lập Chi nhánh Điều 18. Các trường hợp cấp lại Giấy phép thành lập Văn phòng đại diện, Giấy phép thành lập Chi nhánh Điều 19. Hồ sơ cấp lại Giấy phép thành lập Văn phòng đại diện, Giấy phép thành lập Chi nhánh Điều 20. Trình tự, thủ tục cấp lại Giấy phép thành lập Văn phòng đại diện, Giấy phép thành lập Chi nhánh Điều 21. Các trường hợp gia hạn Giấy phép thành lập Văn phòng đại diện, Giấy phép thành lập Chi nhánh Điều 22. Hồ sơ gia hạn Giấy phép thành lập Văn phòng đại diện, Giấy phép thành lập Chi nhánh Điều 23. Trình tự, thủ tục gia hạn Giấy phép thành lập Văn phòng đại diện, Giấy phép thành lập Chi nhánh		
12. Sửa đổi, bổ sung một số khoản của Điều 48 như sau: a) Sửa đổi, bổ sung khoản 6 như sau: “6. Nhà ở có kinh doanh lưu trú du lịch.”; b) Sửa đổi, bổ sung khoản 8 như sau: “8. Các cơ sở lưu trú du lịch khác do Chính phủ quy định.”.	1. Luật Doanh nghiệp số 59/2020/QH14 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật số 76/2025/QH15) Điều 7. Quyền của doanh nghiệp 1. Tự do kinh doanh ngành, nghề mà luật không cấm. 2. Tự chủ kinh doanh và lựa chọn hình thức tổ chức kinh doanh; chủ động lựa chọn ngành, nghề, địa bàn, hình thức kinh doanh; chủ động điều chỉnh quy mô và ngành, nghề kinh doanh. 3. Lựa chọn hình thức, phương thức huy động, phân bổ và sử dụng vốn. 4. Tự do tìm kiếm thị trường, khách hàng và ký kết hợp đồng. 5. Kinh doanh xuất khẩu, nhập khẩu.	- Tính hợp hiến: Nội dung dự thảo quy định bảo đảm tính hợp hiến: Quy định bổ sung không cấm, không hạn chế quyền kinh doanh; chỉ mở rộng và làm rõ phạm vi các loại hình cơ sở lưu trú du lịch được pháp luật thừa nhận. Việc ghi nhận “nhà ở có kinh doanh lưu trú du lịch” và “các cơ sở lưu trú du lịch khác theo quy định của Chính phủ” là biện pháp phân loại – quản lý trong một	Không có

	6. Tuyển dụng, thuê và sử dụng lao động theo quy định của pháp luật về lao động. 7. Chủ động ứng dụng khoa học và công nghệ để nâng cao hiệu quả kinh doanh và khả năng cạnh tranh; được bảo hộ quyền sở hữu trí tuệ theo quy định của pháp luật về sở hữu trí tuệ. 8. Chiếm hữu, sử dụng, định đoạt tài sản của doanh nghiệp. 9. Từ chối yêu cầu của cơ quan, tổ chức, cá nhân về cung cấp nguồn lực không theo quy định của pháp luật. 10. Khiếu nại, tham gia tố tụng theo quy định của pháp luật. 11. Quyền khác theo quy định của pháp luật. 2. Luật Nhà ở số 27/2023/QH15 Điều 2. Giải thích từ ngữ Trong Luật này, các từ ngữ dưới đây được hiểu như sau: 1. Nhà ở là công trình xây dựng với mục đích để ở và phục vụ nhu cầu sinh hoạt của gia đình, cá nhân. Nhà ở được sử dụng vào mục đích để ở và mục đích không phải để ở mà pháp luật không cấm là nhà ở có mục đích sử dụng hỗn hợp.	ngành, nghề kinh doanh có điều kiện, không xâm phạm quyền hiến định. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Bảo đảm tính thống nhất của hệ thống pháp luật, đồng thời tăng tính linh hoạt, thích ứng với các mô hình lưu trú mới: + Nội dung quy định phù hợp với Luật Doanh nghiệp: Khoản 6 sửa đổi ghi nhận nhà ở có kinh doanh lưu trú du lịch như một loại hình cơ sở lưu trú, không đặt thêm điều kiện kinh doanh mới. Khoản 8 sửa đổi mở danh mục theo hướng linh hoạt (“các cơ sở lưu trú du lịch khác theo quy định của Chính phủ”), tạo dư địa pháp lý cho mô hình mới, phù hợp quyền tự chủ lựa chọn ngành, nghề và hình thức kinh doanh của doanh nghiệp. + Luật Nhà ở xác định nhà ở có thể dùng cho mục đích để ở và mục đích không phải để ở mà pháp luật không cấm. Việc ghi nhận “nhà ở có kinh
--	--	---

		doanh lưu trú du lịch” phù hợp trực tiếp với khái niệm này; không làm biến đổi bản chất pháp lý của nhà ở.	
13. Sửa đổi, bổ sung Điều 50 như sau: “Điều 50. Công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch 1. Tổ chức, cá nhân kinh doanh dịch vụ lưu trú du lịch được tự nguyện đăng ký công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch với cơ quan nhà nước có thẩm quyền. 2. Khách sạn, biệt thự du lịch, căn hộ du lịch, tàu thủy lưu trú du lịch được công nhận hạng theo tiêu chuẩn quốc gia về xếp hạng cơ sở lưu trú du lịch. Hạng cơ sở lưu trú du lịch bao gồm 01 sao, 02 sao, 03 sao, 04 sao và 05 sao. 3. Thẩm quyền thẩm định, công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch được quy định như sau: a) Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch tổ chức thẩm định, quyết định công nhận cơ sở lưu trú du lịch hạng 04 sao và hạng 05 sao; b) Cơ quan chuyên môn về du lịch cấp tỉnh tổ chức thẩm định, quyết định công nhận cơ sở lưu trú du lịch hạng 01 sao, hạng 02 sao và hạng 03 sao. 4. Quyết định công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch có thời hạn 05 năm. Sau khi hết thời hạn, tổ chức, cá nhân kinh doanh dịch vụ lưu trú du lịch có nhu cầu thì đăng ký lại để công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch. 5. Phí thẩm định công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch được thực hiện theo quy định của pháp luật về phí và lệ phí. 6. Biển công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch được gắn ở khu vực cửa chính của cơ sở lưu trú du lịch. Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch quy định mẫu biển công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch.	1. Luật Tổ chức Chính phủ số 63/2025/QH15 Điều 22. Bộ, cơ quan ngang Bộ 1. Bộ, cơ quan ngang Bộ là cơ quan của Chính phủ thực hiện chức năng quản lý nhà nước về một hoặc một số ngành, lĩnh vực và dịch vụ công thuộc ngành, lĩnh vực được phân công trong phạm vi toàn quốc. 2. Chính phủ quy định cụ thể chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn và cơ cấu tổ chức của từng Bộ, cơ quan ngang Bộ. 2. Luật Tổ chức Quốc hội số 57/2014/QH13 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật số 62/2025/QH15) Điều 5. Làm luật và sửa đổi luật 2. Luật chỉ quy định các vấn đề mang tính ổn định, có giá trị lâu dài; quy định cụ thể các nội dung liên quan đến quyền con người, quyền, nghĩa vụ của công dân, tổ tụng tư pháp, các vấn đề có ảnh hưởng lớn đến đời sống xã hội, mối quan hệ giữa Nhà nước với công dân và xã hội. Đối với các nội dung quản lý nhà nước theo từng lĩnh vực, các vấn đề mới, có tính kiến tạo phát triển, các vấn đề chưa có thực tiễn kiểm nghiệm, luật chỉ quy định các nội dung chính sách có tính nguyên tắc, định hướng thuộc thẩm quyền của Quốc hội để thể chế hóa chủ trương, chính sách của Đảng; phân quyền cho Chính phủ, các cơ quan trong bộ máy nhà nước trong việc tiếp tục cụ thể hóa các quy định của luật và thực hiện phân cấp bảo đảm phù hợp với năng lực tổ chức thực hiện của từng cơ quan, tổ chức, chính quyền địa phương các cấp và kịp thời đáp ứng yêu cầu phát triển kinh tế - xã hội trong từng	- Tính hợp hiến: Nội dung dự thảo quy định bảo đảm phù hợp với tổ chức bộ máy nhà nước và mô hình tổ chức chính quyền địa phương 2 cấp theo quy định của Hiến pháp. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Bảo đảm tính thống nhất của hệ thống pháp luật + Việc quy định về thủ tục hành chính tại dự thảo Luật bảo đảm phù hợp với Nghị định số 78/2025/NĐ-CP. + Việc giao Chính phủ quy định chi tiết về hồ sơ, trình tự, thủ tục nhằm bảo đảm thống nhất với khoản 2 Điều 5 Luật Tổ chức Quốc hội (không quy định thủ tục hành chính trong Luật) .	Không có

7. Chính phủ quy định chi tiết hồ sơ, trình tự, thủ tục công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch.”.	giai đoạn; cơ bản không quy định các nội dung về thủ tục hành chính, về quy trình, quy chuẩn chuyên môn, kỹ thuật và các nội dung có tính biến động cao. 3. Nghị định số 78/2025/NĐ-CP ngày 01/4/2025 Điều 5. Thủ tục hành chính trong văn bản quy phạm pháp luật 1. Thủ tục hành chính chỉ được quy định để bảo đảm quyền và lợi ích hợp pháp của cơ quan, tổ chức, cá nhân; đáp ứng yêu cầu quản lý nhà nước và thuộc một trong các trường hợp sau đây: a) Thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn được phân cấp theo quy định của Luật Tổ chức Chính phủ, Luật Tổ chức chính quyền địa phương; b) Thực hiện các biện pháp phát triển kinh tế - xã hội, ngân sách, quốc phòng, an ninh. 2. Thủ tục hành chính quy định trong văn bản quy phạm pháp luật phải tuân thủ các nguyên tắc sau đây: a) Bảo đảm tính hợp hiến, hợp pháp, thống nhất, đồng bộ, hiệu quả của quy định về thủ tục hành chính; b) Minh bạch, đơn giản, dễ hiểu và dễ thực hiện; c) Tiết kiệm thời gian và chi phí của cơ quan, tổ chức và cá nhân; d) Bảo đảm quyền bình đẳng của các đối tượng thực hiện thủ tục hành chính; đ) Bảo đảm tính liên thông giữa các thủ tục hành chính liên quan, thực hiện phân công, phân cấp rõ ràng, minh bạch, hợp lý; e) Bảo đảm quy định đầy đủ, cụ thể các bộ phận tạo thành của thủ tục hành chính theo pháp luật về kiểm soát thủ tục hành chính. Trường hợp không quy định đầy đủ, cụ thể các bộ phận cấu thành thì giao cơ quan có trách nhiệm quy định trong văn bản quy phạm pháp luật của cơ quan đó;	
--	--	--

	g) Không yêu cầu cơ quan, tổ chức, cá nhân cung cấp các thành phần hồ sơ đã có trong Cổng dịch vụ công quốc gia, hệ thống thông tin giải quyết thủ tục hành chính, cơ sở dữ liệu quốc gia, cơ sở dữ liệu chuyên ngành do cơ quan nhà nước quản lý được chia sẻ, khai thác theo quy định của pháp luật.		
14. Sửa đổi, bổ sung Điều 51 như sau: “Điều 51. Công bố, kiểm tra chất lượng cơ sở lưu trú du lịch 1. Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch công bố danh sách cơ sở lưu trú du lịch đã được công nhận hạng theo thẩm quyền; hướng dẫn, kiểm tra việc công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch của cơ quan chuyên môn về du lịch cấp tỉnh; tổ chức kiểm tra chất lượng cơ sở lưu trú du lịch trên toàn quốc. 2. Cơ quan chuyên môn về du lịch cấp tỉnh công bố danh sách cơ sở lưu trú du lịch đã được công nhận hạng theo thẩm quyền; tổ chức kiểm tra chất lượng cơ sở lưu trú du lịch trên địa bàn. 3. Ủy ban nhân dân cấp xã tổ chức kiểm tra điều kiện tối thiểu về cơ sở vật chất kỹ thuật và dịch vụ phục vụ khách du lịch đối với cơ sở lưu trú du lịch không đăng ký công nhận hạng trên địa bàn.”.	Luật Tổ chức Chính phủ số 63/2025/QH15 Điều 22. Bộ, cơ quan ngang Bộ 1. Bộ, cơ quan ngang Bộ là cơ quan của Chính phủ thực hiện chức năng quản lý nhà nước về một hoặc một số ngành, lĩnh vực và dịch vụ công thuộc ngành, lĩnh vực được phân công trong phạm vi toàn quốc. 2. Chính phủ quy định cụ thể chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn và cơ cấu tổ chức của từng Bộ, cơ quan ngang Bộ.	- Tính hợp hiến: Nội dung dự thảo quy định bảo đảm phù hợp với tổ chức bộ máy nhà nước và mô hình tổ chức chính quyền địa phương 2 cấp theo quy định của Hiến pháp. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Việc sửa đổi theo hướng quy định Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch tổ chức thẩm định, quyết định công nhận cơ sở lưu trú du lịch hạng 04 sao và hạng 05 sao bảo đảm phù hợp với Điều 22 Luật Tổ chức Chính phủ, theo đó Bộ là cơ quan của Chính phủ thực hiện chức năng quản lý nhà nước về ngành, lĩnh vực được phân công; chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn và cơ cấu tổ chức của Bộ do Chính phủ quy định. Quy định này	Không có

		đồng thời bảo đảm tính ổn định của Luật, tạo sự chủ động cho Bộ trong việc phân công cơ quan, đơn vị thuộc Bộ tổ chức thực hiện nhiệm vụ phù hợp với cơ cấu tổ chức trong từng thời kỳ.	
15. Sửa đổi, bổ sung Điều 52 như sau: “Điều 52. Thu hồi quyết định công nhận hạng, thay đổi hạng cơ sở lưu trú du lịch 1. Cơ quan nhà nước có thẩm quyền công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch thu hồi quyết định công nhận hạng trong trường hợp cơ sở lưu trú du lịch đã được công nhận hạng không duy trì chất lượng theo tiêu chuẩn, dừng hoạt động hoặc đề nghị dừng công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch. 2. Khi có sự thay đổi về cơ sở vật chất kỹ thuật, dịch vụ, tổ chức, cá nhân kinh doanh cơ sở lưu trú du lịch đề nghị cơ quan nhà nước có thẩm quyền thẩm định lại để công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch. Hồ sơ, trình tự, thủ tục thay đổi hạng cơ sở lưu trú du lịch thực hiện theo quy định tại khoản 7 Điều 50 của Luật này. 3. Chính phủ quy định chi tiết hồ sơ, trình tự, thủ tục thu hồi quyết định công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch quy định tại khoản 1 Điều này.”.	1. Luật Doanh nghiệp số 59/2020/QH14 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật số 76/2025/QH15) Điều 7. Quyền của doanh nghiệp 1. Tự do kinh doanh ngành, nghề mà luật không cấm. 2. Tự chủ kinh doanh và lựa chọn hình thức tổ chức kinh doanh; chủ động lựa chọn ngành, nghề, địa bàn, hình thức kinh doanh; chủ động điều chỉnh quy mô và ngành, nghề kinh doanh. 3. Lựa chọn hình thức, phương thức huy động, phân bổ và sử dụng vốn. 4. Tự do tìm kiếm thị trường, khách hàng và ký kết hợp đồng. 5. Kinh doanh xuất khẩu, nhập khẩu. 6. Tuyển dụng, thuê và sử dụng lao động theo quy định của pháp luật về lao động. 7. Chủ động ứng dụng khoa học và công nghệ để nâng cao hiệu quả kinh doanh và khả năng cạnh tranh; được bảo hộ quyền sở hữu trí tuệ theo quy định của pháp luật về sở hữu trí tuệ. 8. Chiếm hữu, sử dụng, định đoạt tài sản của doanh nghiệp. 9. Từ chối yêu cầu của cơ quan, tổ chức, cá nhân về cung cấp nguồn lực không theo quy định của pháp luật. 10. Khiếu nại, tham gia tố tụng theo quy định của pháp luật.	- Tính hợp hiến: Nội dung dự thảo bảo đảm tính hợp hiến: Quy định thu hồi quyết định công nhận hạng là biện pháp quản lý chất lượng chuyên ngành trong lĩnh vực du lịch; không tước bỏ quyền kinh doanh của doanh nghiệp. Việc thu hồi chỉ áp dụng khi có căn cứ rõ ràng (không duy trì chất lượng theo tiêu chuẩn; dừng hoạt động; theo đề nghị của cơ sở) và có thời hạn xử lý cụ thể (15 ngày), bảo đảm tính minh bạch và kiểm soát quyền lực. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Bảo đảm tính thống nhất của hệ thống pháp luật, nâng cao hiệu quả quản lý chất lượng lưu trú, minh bạch và tiết kiệm chi phí tuân thủ:	Không có

	11. Quyền khác theo quy định của pháp luật. 2. Luật Tổ chức Quốc hội số 57/2014/QH13 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật số 62/2025/QH15) Điều 5. Làm luật và sửa đổi luật 2. Luật chỉ quy định các vấn đề mang tính ổn định, có giá trị lâu dài; quy định cụ thể các nội dung liên quan đến quyền con người, quyền, nghĩa vụ của công dân, tổ tụng tư pháp, các vấn đề có ảnh hưởng lớn đến đời sống xã hội, mối quan hệ giữa Nhà nước với công dân và xã hội. Đối với các nội dung quản lý nhà nước theo từng lĩnh vực, các vấn đề mới, có tính kiến tạo phát triển, các vấn đề chưa có thực tiễn kiểm nghiệm, luật chỉ quy định các nội dung chính sách có tính nguyên tắc, định hướng thuộc thẩm quyền của Quốc hội để thể chế hóa chủ trương, chính sách của Đảng; phân quyền cho Chính phủ, các cơ quan trong bộ máy nhà nước trong việc tiếp tục cụ thể hóa các quy định của luật và thực hiện phân cấp bảo đảm phù hợp với năng lực tổ chức thực hiện của từng cơ quan, tổ chức, chính quyền địa phương các cấp và kịp thời đáp ứng yêu cầu phát triển kinh tế - xã hội trong từng giai đoạn; cơ bản không quy định các nội dung về thủ tục hành chính, về quy trình, quy chuẩn chuyên môn, kỹ thuật và các nội dung có tính biến động cao. 3. Nghị định số 78/2025/NĐ-CP ngày 01/4/2025 Điều 5. Thủ tục hành chính trong văn bản quy phạm pháp luật 1. Thủ tục hành chính chỉ được quy định để bảo đảm quyền và lợi ích hợp pháp của cơ quan, tổ chức, cá nhân; đáp ứng yêu cầu quản lý nhà nước và thuộc một trong các trường hợp sau đây:	+ Nội dung quy định tại dự thảo Luật phù hợp với Luật Doanh nghiệp năm 2025: Thu hồi hạng sao không đồng nghĩa với đình chỉ hay chấm dứt hoạt động kinh doanh lưu trú; doanh nghiệp vẫn được tiếp tục kinh doanh nếu đáp ứng các điều kiện pháp luật khác. Trường hợp tự nguyện đề nghị dừng công nhận hạng thể hiện sự tôn trọng quyền tự chủ của doanh nghiệp. + Việc quy định về thủ tục thu hồi Quyết định công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch nhằm thực hiện nhiệm vụ quản lý nhà nước, đồng bộ với cơ chế công nhận và quản lý hạng cơ sở lưu trú; đáp ứng đầy đủ quy định tại Nghị định số 78/2025/NĐ-CP về việc ban hành thủ tục hành chính trong văn bản quy phạm pháp luật + Việc giao Chính phủ quy định chi tiết về hồ sơ, trình tự, thủ tục nhằm bảo đảm thống nhất với khoản 2 Điều 5 Luật Tổ chức Quốc hội (không quy định thủ tục hành chính trong Luật)
--	---	--

	a) Thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn được phân cấp theo quy định của Luật Tổ chức Chính phủ, Luật Tổ chức chính quyền địa phương; b) Thực hiện các biện pháp phát triển kinh tế - xã hội, ngân sách, quốc phòng, an ninh. 2. Thủ tục hành chính quy định trong văn bản quy phạm pháp luật phải tuân thủ các nguyên tắc sau đây: a) Bảo đảm tính hợp hiến, hợp pháp, thống nhất, đồng bộ, hiệu quả của quy định về thủ tục hành chính; b) Minh bạch, đơn giản, dễ hiểu và dễ thực hiện; c) Tiết kiệm thời gian và chi phí của cơ quan, tổ chức và cá nhân; d) Bảo đảm quyền bình đẳng của các đối tượng thực hiện thủ tục hành chính; đ) Bảo đảm tính liên thông giữa các thủ tục hành chính liên quan, thực hiện phân công, phân cấp rõ ràng, minh bạch, hợp lý; e) Bảo đảm quy định đầy đủ, cụ thể các bộ phận tạo thành của thủ tục hành chính theo pháp luật về kiểm soát thủ tục hành chính. Trường hợp không quy định đầy đủ, cụ thể các bộ phận cấu thành thì giao cơ quan có trách nhiệm quy định trong văn bản quy phạm pháp luật của cơ quan đó; g) Không yêu cầu cơ quan, tổ chức, cá nhân cung cấp các thành phần hồ sơ đã có trong Cổng dịch vụ công quốc gia, hệ thống thông tin giải quyết thủ tục hành chính, cơ sở dữ liệu quốc gia, cơ sở dữ liệu chuyên ngành do cơ quan nhà nước quản lý được chia sẻ, khai thác theo quy định của pháp luật.		
16. Sửa đổi, bổ sung điểm đ khoản 2 Điều 53 như sau: “đ) Chỉ được công bố, treo biển, quảng cáo hoặc sử dụng hình ảnh, biểu tượng hạng sao sau khi được cơ	1. Hiến pháp năm 2013 Điều 14	- Tính hợp hiến: Nội dung quy định bảo đảm tính hợp hiến: Quy định chỉ được	Không có

quan nhà nước có thẩm quyền công nhận hạng cơ sở lưu trú du lịch và trong thời hạn hiệu lực của quyết định công nhận hạng sao;”.	1. Ở nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam, các quyền con người, quyền công dân về chính trị, dân sự, kinh tế, văn hóa, xã hội được công nhận, tôn trọng, bảo vệ, bảo đảm theo Hiến pháp và pháp luật. 2. Quyền con người, quyền công dân chỉ có thể bị hạn chế theo quy định của luật trong trường hợp cần thiết vì lý do quốc phòng, an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội, đạo đức xã hội, sức khỏe của cộng đồng. 2. Luật Doanh nghiệp số 59/2020/QH14 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật số 76/2025/QH15) Điều 7. Quyền của doanh nghiệp 1. Tự do kinh doanh ngành, nghề mà luật không cấm. 2. Tự chủ kinh doanh và lựa chọn hình thức tổ chức kinh doanh; chủ động lựa chọn ngành, nghề, địa bàn, hình thức kinh doanh; chủ động điều chỉnh quy mô và ngành, nghề kinh doanh. 3. Lựa chọn hình thức, phương thức huy động, phân bổ và sử dụng vốn. 4. Tự do tìm kiếm thị trường, khách hàng và ký kết hợp đồng. 5. Kinh doanh xuất khẩu, nhập khẩu. 6. Tuyển dụng, thuê và sử dụng lao động theo quy định của pháp luật về lao động. 7. Chủ động ứng dụng khoa học và công nghệ để nâng cao hiệu quả kinh doanh và khả năng cạnh tranh; được bảo hộ quyền sở hữu trí tuệ theo quy định của pháp luật về sở hữu trí tuệ. 8. Chiếm hữu, sử dụng, định đoạt tài sản của doanh nghiệp. 9. Từ chối yêu cầu của cơ quan, tổ chức, cá nhân về cung cấp nguồn lực không theo quy định của pháp luật.	công bố/treo biển/quảng cáo hạng sao khi đã được công nhận và trong thời hạn hiệu lực (điểm đ khoản 2) là biện pháp quản lý cần thiết để bảo vệ trật tự thị trường, quyền lợi người tiêu dùng. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Quy định chỉ được sử dụng hình ảnh/biểu tượng hạng sao khi đã được công nhận và còn hiệu lực là nhằm tăng tính minh bạch và bảo vệ người tiêu dùng, hoàn toàn phù hợp và thống nhất với Luật Quảng cáo.
---	--	---

	10. Khiếu nại, tham gia tố tụng theo quy định của pháp luật. 11. Quyền khác theo quy định của pháp luật. 3. Luật Quảng cáo số 16/2012/QH13 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật số 75/2025/QH15) Điều 8. Hành vi cấm trong hoạt động quảng cáo 9. Quảng cáo không đúng hoặc gây nhầm lẫn về khả năng kinh doanh, khả năng cung cấp sản phẩm, hàng hóa, dịch vụ của tổ chức, cá nhân kinh doanh sản phẩm, hàng hóa, dịch vụ; về số lượng, chất lượng, giá, công dụng, kiểu dáng, bao bì, nhãn hiệu, xuất xứ, chủng loại, phương thức phục vụ, thời hạn bảo hành của sản phẩm, hàng hóa, dịch vụ đã đăng ký hoặc đã được công bố.		
17. Sửa đổi, bổ sung Điều 56 như sau: “Điều 56. Công nhận cơ sở kinh doanh dịch vụ du lịch khác đạt tiêu chuẩn phục vụ khách du lịch 1. Tổ chức, cá nhân kinh doanh dịch vụ du lịch khác được tự nguyện đăng ký công nhận cơ sở kinh doanh dịch vụ du lịch khác đạt tiêu chuẩn phục vụ khách du lịch với cơ quan nhà nước có thẩm quyền. 2. Thẩm quyền, trách nhiệm của cơ quan chuyên môn về du lịch cấp tỉnh: a) Tổ chức thẩm định hồ sơ đăng ký công nhận và quyết định công nhận cơ sở kinh doanh dịch vụ du lịch khác đạt tiêu chuẩn phục vụ khách du lịch; b) Tổ chức kiểm tra chất lượng cơ sở kinh doanh dịch vụ du lịch khác đã được công nhận đạt tiêu chuẩn phục vụ khách du lịch trên địa bàn; c) Thu hồi quyết định công nhận trong trường hợp cơ sở kinh doanh dịch vụ du lịch khác không bảo đảm các tiêu chuẩn phục vụ khách du lịch theo quy định của pháp luật.	1. Khoản 2 Điều 5 Luật Tổ chức Quốc hội số 57/2014/QH13 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật số 62/2025/QH15) 2. Luật Tổ chức Quốc hội số 57/2014/QH13 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật số 62/2025/QH15) Điều 5. Làm luật và sửa đổi luật 2. Luật chỉ quy định các vấn đề mang tính ổn định, có giá trị lâu dài; quy định cụ thể các nội dung liên quan đến quyền con người, quyền, nghĩa vụ của công dân, tổ tụng tư pháp, các vấn đề có ảnh hưởng lớn đến đời sống xã hội, mối quan hệ giữa Nhà nước với công dân và xã hội. Đối với các nội dung quản lý nhà nước theo từng lĩnh vực, các vấn đề mới, có tính kiến tạo phát triển, các vấn đề chưa có thực tiễn kiểm nghiệm, luật chỉ quy định các nội dung chính sách có tính nguyên tắc, định hướng thuộc thẩm quyền của Quốc hội để thể chế hóa chủ trương, chính sách của Đảng; phân quyền cho Chính phủ, các cơ quan trong bộ máy nhà nước trong việc tiếp tục cụ thể hóa các	- Tính hợp hiến: Nội dung dự thảo quy định bảo đảm phù hợp với tổ chức bộ máy nhà nước và mô hình tổ chức chính quyền địa phương 2 cấp theo quy định của Hiến pháp. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: + Việc giao Chính phủ quy định chi tiết về hồ sơ, trình tự, thủ tục nhằm bảo đảm thống nhất với khoản 2 Điều 5 Luật Tổ chức Quốc hội (không quy định thủ tục hành chính trong Luật)	Không có

3. Phí thẩm định công nhận cơ sở kinh doanh dịch vụ du lịch khác đạt tiêu chuẩn phục vụ khách du lịch được thực hiện theo quy định của pháp luật về phí và lệ phí. 4. Quyết định công nhận cơ sở kinh doanh dịch vụ du lịch khác đạt tiêu chuẩn phục vụ khách du lịch có thời hạn 03 năm. Sau khi hết thời hạn, tổ chức, cá nhân kinh doanh dịch vụ du lịch khác có nhu cầu thì đăng ký lại để công nhận cơ sở kinh doanh dịch vụ du lịch khác đạt tiêu chuẩn phục vụ khách du lịch với cơ quan có thẩm quyền quy định tại khoản 2 Điều này. 5. Chính phủ quy định chi tiết hồ sơ, trình tự, thủ tục công nhận, thu hồi quyết định công nhận cơ sở kinh doanh dịch vụ du lịch khác đạt tiêu chuẩn phục vụ khách du lịch. 6. Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch ban hành tiêu chuẩn và mẫu biên hiệu đạt tiêu chuẩn phục vụ khách du lịch cho cơ sở kinh doanh dịch vụ du lịch khác.”.	quy định của luật và thực hiện phân cấp bảo đảm phù hợp với năng lực tổ chức thực hiện của từng cơ quan, tổ chức, chính quyền địa phương các cấp và kịp thời đáp ứng yêu cầu phát triển kinh tế - xã hội trong từng giai đoạn; cơ bản không quy định các nội dung về thủ tục hành chính, về quy trình, quy chuẩn chuyên môn, kỹ thuật và các nội dung có tính biến động cao. 3. Nghị định số 78/2025/NĐ-CP ngày 01/4/2025 Điều 5. Thủ tục hành chính trong văn bản quy phạm pháp luật 1. Thủ tục hành chính chỉ được quy định để bảo đảm quyền và lợi ích hợp pháp của cơ quan, tổ chức, cá nhân; đáp ứng yêu cầu quản lý nhà nước và thuộc một trong các trường hợp sau đây: a) Thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn được phân cấp theo quy định của Luật Tổ chức Chính phủ, Luật Tổ chức chính quyền địa phương; b) Thực hiện các biện pháp phát triển kinh tế - xã hội, ngân sách, quốc phòng, an ninh. 2. Thủ tục hành chính quy định trong văn bản quy phạm pháp luật phải tuân thủ các nguyên tắc sau đây: a) Bảo đảm tính hợp hiến, hợp pháp, thống nhất, đồng bộ, hiệu quả của quy định về thủ tục hành chính; b) Minh bạch, đơn giản, dễ hiểu và dễ thực hiện; c) Tiết kiệm thời gian và chi phí của cơ quan, tổ chức và cá nhân; d) Bảo đảm quyền bình đẳng của các đối tượng thực hiện thủ tục hành chính; đ) Bảo đảm tính liên thông giữa các thủ tục hành chính liên quan, thực hiện phân công, phân cấp rõ ràng, minh bạch, hợp lý; e) Bảo đảm quy định đầy đủ, cụ thể các bộ phận tạo thành của thủ tục hành chính theo pháp luật về kiểm	
--	--	--

	soát thủ tục hành chính. Trường hợp không quy định đầy đủ, cụ thể các bộ phận cấu thành thì giao cơ quan có trách nhiệm quy định trong văn bản quy phạm pháp luật của cơ quan đó; g) Không yêu cầu cơ quan, tổ chức, cá nhân cung cấp các thành phần hồ sơ đã có trong Cổng dịch vụ công quốc gia, hệ thống thông tin giải quyết thủ tục hành chính, cơ sở dữ liệu quốc gia, cơ sở dữ liệu chuyên ngành do cơ quan nhà nước quản lý được chia sẻ, khai thác theo quy định của pháp luật.		
18. Sửa đổi, bổ sung khoản 4 Điều 58 như sau: “4. Thẻ hướng dẫn viên du lịch bao gồm thẻ hướng dẫn viên du lịch quốc tế, thẻ hướng dẫn viên du lịch nội địa và thẻ hướng dẫn viên du lịch tại điểm. Thẻ hướng dẫn viên du lịch gồm thẻ vật lý và thẻ điện tử, có giá trị pháp lý như nhau. Thẻ điện tử có giá trị như thẻ vật lý trong các giao dịch, trừ trường hợp quy định tại điểm g khoản 2 Điều 65 của Luật này. Thẻ hướng dẫn viên du lịch quốc tế và thẻ hướng dẫn viên du lịch nội địa có thời hạn 05 năm.”.	1. Luật Giao dịch điện tử số 20/2023/QH15 Điều 4. Chính sách phát triển giao dịch điện tử 1. Bảo vệ lợi ích của Nhà nước, lợi ích công cộng, quyền và lợi ích hợp pháp của cơ quan, tổ chức, cá nhân. 2. Bảo đảm tự nguyện lựa chọn thực hiện giao dịch điện tử; tự thỏa thuận về việc lựa chọn loại công nghệ, phương tiện điện tử, chữ ký điện tử, hình thức xác nhận khác bằng phương tiện điện tử để thực hiện giao dịch điện tử, trừ trường hợp luật có quy định khác. 3. Phát triển giao dịch điện tử toàn diện, toàn trình để thực hiện trọn vẹn từ đầu đến cuối quy trình bằng phương tiện điện tử, thúc đẩy chuyển đổi số; tối ưu hóa quy trình, rút ngắn thời gian xử lý, thuận tiện hơn so với các phương thức giao dịch khác. 4. Áp dụng đồng bộ cơ chế, biện pháp khuyến khích, ưu đãi, tạo điều kiện phát triển giao dịch điện tử; ưu tiên đầu tư phát triển hạ tầng công nghệ, phát triển và ứng dụng công nghệ mới, đào tạo nguồn nhân lực trong giao dịch điện tử, đặc biệt tại khu vực miền núi, biên giới, hải đảo, vùng đồng bào dân tộc thiểu số,	- Tính hợp hiến: Bảo đảm tính hợp pháp: Quy định công nhận thẻ điện tử có giá trị pháp lý như thẻ vật lý không hạn chế quyền con người, quyền công dân; ngược lại mở rộng phương thức thực hiện quyền hành nghề, giảm rào cản tiếp cận thủ tục. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Bảo đảm tính thống nhất của hệ thống pháp luật, đồng thời thúc đẩy dịch vụ công trực tuyến toàn trình, linh hoạt và bao trùm: + Nội dung dự thảo thống nhất với chính sách phát triển giao dịch điện tử tại Luật Giao dịch điện tử năm 2023:	Không có

	vùng có điều kiện kinh tế - xã hội khó khăn và vùng có điều kiện kinh tế - xã hội đặc biệt khó khăn. 2. Luật Chuyển đổi số số 148/2025/QH15 Điều 6. Nguyên tắc chuyển đổi số 1. Thúc đẩy đổi mới sáng tạo, lấy người sử dụng làm trung tâm, nâng cao chất lượng dịch vụ và tạo giá trị mới cho cơ quan, tổ chức, doanh nghiệp và người dân. 2. Tăng cường kết nối, chia sẻ và sử dụng lại dữ liệu, khai báo một lần là mặc định để nâng cao hiệu quả quản lý, hạn chế trùng lặp, giảm thủ tục và nâng cao năng lực ra quyết định. 3. Bảo đảm an ninh mạng, bảo vệ dữ liệu và quyền riêng tư theo quy định của pháp luật; khuyến khích áp dụng các biện pháp tiên tiến để nâng cao mức độ an toàn. 4. Được triển khai linh hoạt, thích ứng với sự phát triển nhanh của công nghệ; khuyến khích thử nghiệm, ứng dụng công nghệ mới phù hợp với đặc thù từng lĩnh vực. 5. Bảo đảm tính bao trùm, tạo điều kiện để mọi tổ chức và cá nhân đều có cơ hội tiếp cận, sử dụng dịch vụ số thuận lợi, an toàn và hiệu quả. 6. Bảo đảm minh bạch và trách nhiệm giải trình đối với quyết định dựa trên công nghệ số nhằm nâng cao niềm tin của người sử dụng. 7. Khuyến khích gắn chuyển đổi số với hoạt động đo lường, đánh giá, giám sát và cải thiện liên tục để nâng cao hiệu quả triển khai và chất lượng dịch vụ. 8. Cơ quan nhà nước có trách nhiệm tuân thủ các nguyên tắc chuyển đổi số. Nhà nước khuyến khích tổ chức, doanh nghiệp ngoài khu vực nhà nước áp dụng các nguyên tắc quy định tại Điều này trong hoạt động của mình.	Thẻ điện tử hỗ trợ quy trình cấp, gia hạn, kiểm tra từ đầu đến cuối bằng phương tiện điện tử, rút ngắn thời gian xử lý, phù hợp với nguyên tắc phát triển giao dịch điện tử toàn diện, toàn trình. Quy định cho phép tồn tại song song thẻ vật lý và thẻ điện tử, không bắt buộc chỉ dùng điện tử, phù hợp với nguyên tắc tự nguyện. + Nội dung quy định phù hợp với nguyên tắc chuyển đổi số, quy định về chính sách và cung cấp dịch vụ công trực tuyến tại Luật Chuyển đổi số năm 2025.	
--	--	--	--

	Điều 9. Chính sách của Nhà nước về chuyển đổi số 1. Phát triển hạ tầng chuyển đổi số thống nhất, an toàn, tin cậy và có khả năng mở rộng, đáp ứng yêu cầu kết nối, chia sẻ và cung cấp dịch vụ số. 2. Thúc đẩy hình thành và phát triển dữ liệu số, bảo đảm khả năng truy cập, chia sẻ, sử dụng lại và khai thác dữ liệu số theo quy định của pháp luật. 3. Khuyến khích phát triển và sử dụng nền tảng số dùng chung, nền tảng số mở và các sản phẩm, dịch vụ công nghệ số phục vụ quản trị, cung cấp dịch vụ và phát triển kinh tế - xã hội; bảo đảm khả năng tiếp cận và thụ hưởng bình đẳng trong chuyển đổi số, đặc biệt là trong các lĩnh vực giáo dục, y tế, văn hóa, lao động, việc làm và an sinh xã hội. Điều 32. Cung cấp dịch vụ công trực tuyến 1. Cơ quan nhà nước cung cấp dịch vụ công trực tuyến thống nhất, tập trung từ trung ương đến địa phương trên Cổng dịch vụ công quốc gia và ứng dụng định danh quốc gia, cụ thể như sau: a) Thủ tục hành chính được cung cấp mặc định theo hình thức dịch vụ công trực tuyến toàn trình; b) Chỉ cung cấp theo hình thức dịch vụ công trực tuyến một phần trong trường hợp pháp luật có quy định khác hoặc trong trường hợp xảy ra sự cố kỹ thuật chưa thể khắc phục ngay.		
19. Sửa đổi, bổ sung một số điểm, khoản của Điều 59 như sau: a) Sửa đổi, bổ sung điểm d khoản 1 như sau: “d) Tốt nghiệp trung cấp trở lên ngành, chuyên ngành hướng dẫn du lịch; trường hợp tốt nghiệp trung cấp trở lên ngành, chuyên ngành khác phải có chứng chỉ nghiệp vụ hướng dẫn du lịch quốc tế hoặc nội địa.	1. Hiến pháp năm 2013 Điều 14 1. Ở nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam, các quyền con người, quyền công dân về chính trị, dân sự, kinh tế, văn hóa, xã hội được công nhận, tôn trọng, bảo vệ, bảo đảm theo Hiến pháp và pháp luật.	- Tính hợp hiến: Bảo đảm tính hợp hiến: Quy định tại Điều 59 Luật Du lịch là điều kiện hành nghề đối với hướng dẫn viên du lịch - một hoạt động kinh doanh, hành nghề có tính chuyên môn,	Không có

Trường hợp văn bằng tốt nghiệp do cơ sở nước ngoài cấp thì phải có giấy công nhận của cơ quan có thẩm quyền theo quy định của pháp luật về giáo dục.”; b) Sửa đổi, bổ sung điểm a và điểm b khoản 2 như sau: “a) Điều kiện quy định tại điểm a và điểm b khoản 1 Điều này; b) Tốt nghiệp cao đẳng trở lên ngành, chuyên ngành hướng dẫn du lịch; trường hợp tốt nghiệp cao đẳng trở lên ngành, chuyên ngành khác phải có chứng chỉ nghiệp vụ hướng dẫn du lịch quốc tế hoặc có bằng trung cấp ngành hướng dẫn du lịch; trường hợp văn bằng tốt nghiệp do cơ sở nước ngoài cấp thì phải có giấy công nhận của cơ quan có thẩm quyền theo quy định của pháp luật về giáo dục;”; c) Sửa đổi, bổ sung điểm a khoản 3 như sau: “a) Điều kiện quy định tại các điểm a và điểm b khoản 1 Điều này;”; d) Sửa đổi, bổ sung khoản 4 và bổ sung khoản 5 vào sau khoản 4 như sau: “4. Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch quy định chi tiết về mẫu thẻ; nội dung kiểm tra nghiệp vụ hướng dẫn du lịch tại điểm. 5. Chính phủ quy định chi tiết về nội dung đào tạo, bồi dưỡng, tổ chức thi, cấp chứng chỉ nghiệp vụ hướng dẫn du lịch; tiêu chuẩn thành thạo ngoại ngữ.”.	2. Quyền con người, quyền công dân chỉ có thể bị hạn chế theo quy định của luật trong trường hợp cần thiết vì lý do quốc phòng, an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội, đạo đức xã hội, sức khỏe của cộng đồng. 2. Luật Đầu tư số 143/2025/QH15 “Điều 5. Chính sách về đầu tư kinh doanh 1. Nhà đầu tư có quyền thực hiện hoạt động đầu tư kinh doanh trong ngành, nghề mà Luật này không cấm. Đối với ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện thì nhà đầu tư phải đáp ứng các điều kiện đầu tư kinh doanh theo quy định của pháp luật. 2. Nhà đầu tư được tự quyết định và tự chịu trách nhiệm về hoạt động đầu tư kinh doanh theo quy định của Luật này và quy định khác của pháp luật có liên quan; được tiếp cận, sử dụng các nguồn vốn tín dụng, quỹ hỗ trợ, sử dụng đất đai và tài nguyên khác theo quy định của pháp luật. 3. Nhà đầu tư bị đình chỉ, ngừng, chấm dứt hoạt động đầu tư kinh doanh nếu hoạt động này gây phương hại hoặc có nguy cơ gây phương hại đến quốc phòng, an ninh quốc gia. 4. Nhà nước công nhận và bảo hộ quyền sở hữu về tài sản, vốn đầu tư, thu nhập và các quyền, lợi ích hợp pháp khác của nhà đầu tư. 5. Nhà nước đối xử bình đẳng giữa các nhà đầu tư; có chính sách khuyến khích và tạo điều kiện thuận lợi để nhà đầu tư thực hiện hoạt động đầu tư kinh doanh, phát triển bền vững các ngành kinh tế. 6. Nhà nước tôn trọng và thực hiện các điều ước quốc tế về đầu tư mà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là thành viên.”. 3. Luật Giáo dục số 43/2019/QH14 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật 123/2025/QH15)	liên quan trực tiếp đến chất lượng dịch vụ, hình ảnh quốc gia, an toàn của khách du lịch. Đây không phải là sự hạn chế tùy tiện quyền con người, quyền công dân, mà là điều kiện cần thiết nhằm bảo đảm trật tự, an toàn xã hội, lợi ích công cộng trong lĩnh vực du lịch. Dự thảo Luật sửa đổi, bổ sung Điều 59 theo hướng mở rộng lối tiếp cận nghề nghiệp khi cho phép người tốt nghiệp chuyên ngành khác được hành nghề nếu có chứng chỉ nghiệp vụ hướng dẫn du lịch, bảo đảm tính hợp lý, cân bằng giữa quyền hành nghề và yêu cầu quản lý nhà nước. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: + Nội dung quy định phù hợp với Luật Đầu tư năm 2025: Hoạt động hướng dẫn du lịch gắn với kinh doanh dịch vụ du lịch, là lĩnh vực kinh doanh có điều kiện theo pháp luật chuyên ngành. Việc quy định điều kiện về trình độ chuyên môn, chứng chỉ
---	--	---

Điều 12. Văn bằng, chứng chỉ

1. Văn bằng của hệ thống giáo dục quốc dân là văn bản thể hiện dưới dạng giấy hoặc sổ được cấp cho người học khi tốt nghiệp trung học phổ thông; người học hoàn thành chương trình giáo dục, chương trình đào tạo và đạt chuẩn đầu ra của trình độ tương ứng trong giáo dục nghề nghiệp, giáo dục đại học theo quy định của Luật này.

2. Văn bằng của hệ thống giáo dục quốc dân gồm bằng tốt nghiệp trung học phổ thông, bằng trung học nghề, bằng trung cấp, bằng cao đẳng, bằng cử nhân, bằng thạc sĩ, bằng tiến sĩ, văn bằng chương trình đào tạo chuyên sâu của một số ngành, lĩnh vực đặc thù.

3. Chứng chỉ của hệ thống giáo dục quốc dân là văn bản thể hiện dưới dạng giấy hoặc sổ được cấp cho người học để xác nhận kết quả học tập sau khi được đào tạo, bồi dưỡng nâng cao trình độ học vấn, nghề nghiệp hoặc cấp cho người học dự thi lấy chứng chỉ theo quy định.

4. Văn bằng, chứng chỉ do cơ sở giáo dục thuộc các loại hình và hình thức đào tạo trong hệ thống giáo dục quốc dân cấp có giá trị pháp lý như nhau.

5. Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo quy định cụ thể về quản lý văn bằng, chứng chỉ của hệ thống giáo dục quốc dân và công nhận chứng chỉ khác để sử dụng trong hệ thống giáo dục quốc dân.”.

Điều 109. Công nhận văn bằng nước ngoài

1. Văn bằng do cơ sở giáo dục nước ngoài cấp được công nhận khi cơ sở giáo dục nước ngoài hoạt động hợp pháp, có chương trình giáo dục bảo đảm chất lượng của nước cấp bằng và phù hợp với pháp luật Việt Nam.

nghiep vụ là điều kiện phù hợp với tính chất nghề nghiệp; không trái với nguyên tắc tự do kinh doanh, vì Luật Đầu tư cho phép đặt điều kiện đối với ngành, nghề có điều kiện. Quy định trên góp phần chuẩn hóa đội ngũ hướng dẫn viên, nâng cao chất lượng dịch vụ, từ đó tạo môi trường đầu tư, kinh doanh du lịch bền vững.

+ Dự thảo quy định phù hợp với Luật Giáo dục năm 2019 (sửa đổi, bổ sung 2025) và Luật Giáo dục nghề nghiệp năm 2025: văn bằng, chứng chỉ tại dự thảo Luật là văn bằng hợp pháp trong hệ thống giáo dục quốc dân theo quy định của Luật Giáo dục và Luật Giáo dục nghề nghiệp

+ Dự thảo bổ sung quy định về việc công nhận văn bằng do cơ sở đào tạo nước ngoài cấp phù hợp và thống nhất với các quy định liên quan của pháp luật về giáo dục (Điều 109 Luật Giáo dục; Thông tư số 13/2021/TT-BGDĐT).

2. Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo quy định chi tiết điều kiện, trình tự, thủ tục, thẩm quyền công nhận văn bằng do cơ sở giáo dục nước ngoài cấp.

4. Luật Giáo dục nghề nghiệp số 124/2025/QH15

Điều 6. Chương trình, mục tiêu đào tạo và văn bằng, chứng chỉ

1. Chương trình đào tạo trong giáo dục nghề nghiệp gồm chương trình đào tạo trình độ cao đẳng, chương trình đào tạo trình độ trung cấp, chương trình giáo dục trung học nghề, chương trình đào tạo trình độ sơ cấp và các chương trình đào tạo nghề khác.

2. Mục tiêu đào tạo được quy định như sau:

a) Chương trình đào tạo trình độ cao đẳng nhằm trang bị cho người học năng lực thực hiện, giải quyết các công việc phức tạp, khó được dự báo trước của ngành, nghề; khả năng sáng tạo, ứng dụng kỹ thuật, công nghệ hiện đại vào công việc, hướng dẫn và giám sát người khác trong nhóm thực hiện công việc;

b) Chương trình đào tạo trình độ trung cấp nhằm trang bị cho người học năng lực thực hiện, giải quyết các công việc phức tạp, được dự báo trước của ngành, nghề; khả năng ứng dụng kỹ thuật, công nghệ hiện đại vào công việc, làm việc độc lập trong điều kiện việc làm thay đổi, làm việc theo nhóm; hướng dẫn, giám sát những người khác thực hiện công việc đã định sẵn;

c) Chương trình giáo dục trung học nghề nhằm hoàn thiện học vấn phổ thông, trang bị cho người học năng lực thực hiện, giải quyết được các công việc trong điều kiện ổn định và môi trường quen thuộc của ngành, nghề; khả năng ứng dụng kỹ thuật, công nghệ hiện đại vào công việc, làm việc độc lập, làm việc theo nhóm;

d) Chương trình đào tạo trình độ sơ cấp nhằm trang bị cho người học năng lực thực hiện, giải quyết các công việc cơ bản và được dự báo trước của một nghề; khả năng ứng dụng kỹ thuật, công nghệ vào công việc;

đ) Chương trình đào tạo nghề khác nhằm trang bị cho người học năng lực thực hiện, giải quyết một hoặc một số công việc đơn giản của một nghề.

3. Văn bằng, chứng chỉ được quy định như sau:

a) Người học học hết chương trình đào tạo trình độ cao đẳng và đủ điều kiện theo quy định thì được người đứng đầu cơ sở hoạt động giáo dục nghề nghiệp cấp bằng cao đẳng;

b) Người học học hết chương trình đào tạo trình độ trung cấp và đủ điều kiện theo quy định thì được người đứng đầu cơ sở hoạt động giáo dục nghề nghiệp cấp bằng trung cấp;

c) Người học học hết chương trình giáo dục trung học nghề và đủ điều kiện theo quy định thì được dự thi tốt nghiệp; đạt yêu cầu thì được người đứng đầu cơ sở hoạt động giáo dục nghề nghiệp cấp bằng trung học nghề; trường hợp người học không dự thi tốt nghiệp hoặc thi tốt nghiệp không đạt yêu cầu thì được người đứng đầu cơ sở hoạt động giáo dục nghề nghiệp cấp giấy chứng nhận hoàn thành chương trình. Giấy chứng nhận hoàn thành chương trình được sử dụng để đăng ký dự thi lấy bằng trung học nghề hoặc sử dụng trong trường hợp cụ thể theo quy định của pháp luật;

d) Người học học hết chương trình đào tạo trình độ sơ cấp và đủ điều kiện theo quy định thì được người đứng đầu cơ sở hoạt động giáo dục nghề nghiệp cấp chứng chỉ sơ cấp;

đ) Người học học hết một chương trình đào tạo nghề khác và đủ điều kiện theo yêu cầu của chương trình thì được người đứng đầu cơ sở hoạt động giáo dục nghề nghiệp cấp chứng chỉ đào tạo.

4. Việc quản lý văn bằng, chứng chỉ trong giáo dục nghề nghiệp thực hiện theo quy định của Luật Giáo dục.

5. Thông tư số 13/2021/TT-BGDĐT ngày 15/4/2021 của Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo quy định về điều kiện, trình tự, thủ tục, thẩm quyền công nhận văn bằng do cơ sở giáo dục nước ngoài cấp để sử dụng tại Việt Nam (được sửa đổi, bổ sung bởi Thông tư số 07/2024/TT-BGDĐT)

Điều 6. Thẩm quyền công nhận văn bằng

1. Cục trưởng Cục Quản lý chất lượng thuộc Bộ Giáo dục và Đào tạo công nhận bằng cử nhân, bằng thạc sĩ, bằng tiến sĩ và văn bằng trình độ tương đương.

2. Giám đốc Sở Giáo dục và Đào tạo công nhận bằng tốt nghiệp trung học cơ sở, bằng tốt nghiệp trung học phổ thông, giấy chứng nhận hoàn thành chương trình giáo dục phổ thông.

Điều 7. Hồ sơ, trình tự, kết quả công nhận văn bằng

5. Kết quả công nhận văn bằng được ghi trên **giấy công nhận** theo mẫu tại Phụ lục II và Phụ lục III Thông tư này. Trường hợp văn bằng không đủ điều kiện công nhận hoặc quá thời hạn quy định tại khoản 4 Điều này mà không đủ căn cứ xác minh thông tin về văn bằng, cơ quan có thẩm quyền công nhận văn bằng phải trả lời bằng văn bản hoặc thư điện tử cho người đề nghị công nhận văn bằng. Trường hợp không xác định được mức độ tương đương của văn bằng với trình độ đào tạo quy định tại

	Khung trình độ quốc gia Việt Nam, cơ quan có thẩm quyền công nhận văn bằng cung cấp thông tin và công nhận giá trị của văn bằng theo hệ thống giáo dục của nước nơi cơ sở giáo dục nước ngoài đặt trụ sở chính.		
20. Sửa đổi, bổ sung Điều 60 như sau: “Điều 60. Cấp thẻ hướng dẫn viên du lịch quốc tế, thẻ hướng dẫn viên du lịch nội địa 1. Cấp thẻ hướng dẫn viên du lịch trong trường hợp cấp thẻ lần đầu hoặc khi thẻ hướng dẫn viên du lịch hết hạn sử dụng. 2. Cơ quan chuyên môn về du lịch cấp tỉnh có thẩm quyền cấp thẻ hướng dẫn viên du lịch quốc tế, thẻ hướng dẫn viên du lịch nội địa. 3. Chính phủ quy định chi tiết hồ sơ, trình tự, thủ tục cấp thẻ hướng dẫn viên du lịch quốc tế, thẻ hướng dẫn viên du lịch nội địa.”.	1. Luật Tổ chức Quốc hội số 57/2014/QH13 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật số 62/2025/QH15) Điều 5. Làm luật và sửa đổi luật 2. Luật chỉ quy định các vấn đề mang tính ổn định, có giá trị lâu dài; quy định cụ thể các nội dung liên quan đến quyền con người, quyền, nghĩa vụ của công dân, tổ tụng tư pháp, các vấn đề có ảnh hưởng lớn đến đời sống xã hội, mối quan hệ giữa Nhà nước với công dân và xã hội. Đối với các nội dung quản lý nhà nước theo từng lĩnh vực, các vấn đề mới, có tính kiến tạo phát triển, các vấn đề chưa có thực tiễn kiểm nghiệm, luật chỉ quy định các nội dung chính sách có tính nguyên tắc, định hướng thuộc thẩm quyền của Quốc hội để thể chế hóa chủ trương, chính sách của Đảng; phân quyền cho Chính phủ, các cơ quan trong bộ máy nhà nước trong việc tiếp tục cụ thể hóa các quy định của luật và thực hiện phân cấp bảo đảm phù hợp với năng lực tổ chức thực hiện của từng cơ quan, tổ chức, chính quyền địa phương các cấp và kịp thời đáp ứng yêu cầu phát triển kinh tế - xã hội trong từng giai đoạn; cơ bản không quy định các nội dung về thủ tục hành chính, về quy trình, quy chuẩn chuyên môn, kỹ thuật và các nội dung có tính biến động cao. 2. Nghị định số 78/2025/NĐ-CP (được sửa đổi, bổ sung bởi Nghị định số 187/2025/NĐ-CP) Điều 5. Thủ tục hành chính trong văn bản quy phạm pháp luật	- Tính hợp hiến: Nội dung quy định bảo đảm tính hợp hiến: Quy định tại Điều 60 điều chỉnh thủ tục hành chính đối với việc cấp thẻ hướng dẫn viên du lịch – một hoạt động hành nghề có điều kiện trong lĩnh vực du lịch. Dự thảo Luật sửa đổi, bổ sung theo hướng đơn giản hóa thành phần hồ sơ, rút ngắn thời gian thực hiện thủ tục hành chính, không đặt thêm các điều kiện hành nghề - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: + Bảo đảm tính thống nhất của hệ thống pháp luật, đồng thời thúc đẩy cải cách thủ tục hành chính. + Việc quy định về thủ tục hành chính tại dự thảo Luật bảo đảm phù hợp với Nghị định số 78/2025/NĐ-CP.	Không có

	1. Thủ tục hành chính chỉ được quy định để bảo đảm quyền và lợi ích hợp pháp của cơ quan, tổ chức, cá nhân; đáp ứng yêu cầu quản lý nhà nước và thuộc một trong các trường hợp sau đây: a) Thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn được phân cấp theo quy định của Luật Tổ chức Chính phủ, Luật Tổ chức chính quyền địa phương; b) Thực hiện các biện pháp phát triển kinh tế - xã hội, ngân sách, quốc phòng, an ninh. 2. Thủ tục hành chính quy định trong văn bản quy phạm pháp luật phải tuân thủ các nguyên tắc sau đây: a) Bảo đảm tính hợp hiến, hợp pháp, thống nhất, đồng bộ, hiệu quả của quy định về thủ tục hành chính; b) Minh bạch, đơn giản, dễ hiểu và dễ thực hiện; c) Tiết kiệm thời gian và chi phí của cơ quan, tổ chức và cá nhân; d) Bảo đảm quyền bình đẳng của các đối tượng thực hiện thủ tục hành chính; đ) Bảo đảm tính liên thông giữa các thủ tục hành chính liên quan, thực hiện phân công, phân cấp rõ ràng, minh bạch, hợp lý; e) Bảo đảm quy định đầy đủ, cụ thể các bộ phận tạo thành của thủ tục hành chính theo pháp luật về kiểm soát thủ tục hành chính. Trường hợp không quy định đầy đủ, cụ thể các bộ phận cấu thành thì giao cơ quan có trách nhiệm quy định trong văn bản quy phạm pháp luật của cơ quan đó; g) Không yêu cầu cơ quan, tổ chức, cá nhân cung cấp các thành phần hồ sơ đã có trong Công dịch vụ công quốc gia, hệ thống thông tin giải quyết thủ tục hành chính, cơ sở dữ liệu quốc gia, cơ sở dữ liệu chuyên	+ Việc giao Chính phủ quy định chi tiết về hồ sơ, trình tự, thủ tục nhằm bảo đảm thống nhất với khoản 2 Điều 5 Luật Tổ chức Quốc hội (không quy định thủ tục hành chính trong Luật)	
21. Sửa đổi, bổ sung Điều 61 như sau: “Điều 61. Hồ sơ, trình tự, thủ tục, thẩm quyền cấp thẻ hướng dẫn viên du lịch tại điểm 1. Cơ quan chuyên môn về du lịch cấp tỉnh tổ chức kiểm tra và cấp thẻ hướng dẫn viên du lịch tại điểm. 2. Chính phủ quy định chi tiết hồ sơ, trình tự, thủ tục cấp thẻ hướng dẫn viên du lịch tại điểm.”.		- Tính hợp hiến: Nội dung quy định bảo đảm tính hợp hiến: Quy định tại Điều 61, 62 điều chỉnh thủ tục hành chính đối với việc cấp, cấp đổi thẻ hướng dẫn viên du lịch - một hoạt động hành nghề có điều kiện trong lĩnh vực du lịch. Dự thảo Luật sửa đổi, bổ sung theo hướng đơn giản hóa thành phần hồ sơ, rút ngắn thời gian thực hiện thủ tục hành chính, không đặt thêm các điều kiện hành nghề - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: + Bảo đảm tính thống nhất của hệ thống pháp luật, đồng thời thúc đẩy cải cách thủ tục hành chính, chuyển đổi số: + Việc quy định về thủ tục hành chính tại dự thảo Luật	Không có
22. Sửa đổi, bổ sung Điều 62 như sau: “Điều 62. Cấp đổi thẻ hướng dẫn viên du lịch 1. Hướng dẫn viên du lịch quốc tế, hướng dẫn viên du lịch nội địa làm thủ tục đề nghị cấp đổi thẻ hướng dẫn viên du lịch trước khi thẻ hết hạn sử dụng. 2. Cơ quan nhà nước có thẩm quyền cấp thẻ có trách nhiệm cấp đổi thẻ hướng dẫn viên du lịch. 3. Chính phủ quy định chi tiết hồ sơ, trình tự, thủ tục cấp đổi thẻ hướng dẫn viên du lịch.”.			Không có

	ngành do cơ quan nhà nước quản lý được chia sẻ, khai thác theo quy định của pháp luật.	bảo đảm phù hợp với Nghị định số 78/2025/NĐ-CP. + Việc giao Chính phủ quy định chi tiết về hồ sơ, trình tự, thủ tục nhằm bảo đảm thống nhất với khoản 2 Điều 5 Luật Tổ chức Quốc hội (không quy định thủ tục hành chính trong Luật)	
23. Sửa đổi, bổ sung Điều 63 như sau: “Điều 63. Cấp lại thẻ hướng dẫn viên du lịch 1. Thẻ hướng dẫn viên du lịch được cấp lại trong trường hợp bị mất, bị hư hỏng hoặc thay đổi thông tin trên thẻ. Thời hạn của thẻ hướng dẫn viên du lịch được cấp lại bằng thời hạn còn lại của thẻ đã được cấp. 2. Cơ quan nhà nước có thẩm quyền cấp thẻ có trách nhiệm cấp lại thẻ hướng dẫn viên du lịch. 3. Chính phủ quy định chi tiết hồ sơ, trình tự, thủ tục cấp lại thẻ hướng dẫn viên du lịch.”.		- Tính hợp hiến: Nội dung quy định bảo đảm tính hợp hiến: Quy định tại Điều 63 điều chỉnh thủ tục hành chính đối với việc cấp lại thẻ hướng dẫn viên du lịch – một hoạt động hành nghề có điều kiện trong lĩnh vực du lịch. Dự thảo Luật sửa đổi, bổ sung theo hướng đơn giản hóa thành phần hồ sơ, rút ngắn thời gian thực hiện thủ tục hành chính, không đặt thêm các điều kiện hành nghề - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Bảo đảm tính thống nhất của hệ thống pháp luật, đồng thời thúc đẩy cải cách thủ tục hành chính, chuyển đổi số:	Không có

		+ Việc quy định về thủ tục hành chính tại dự thảo Luật bảo đảm phù hợp với Nghị định số 78/2025/NĐ-CP. + Việc giao Chính phủ quy định chi tiết về hồ sơ, trình tự, thủ tục nhằm bảo đảm thống nhất với khoản 2 Điều 5 Luật Tổ chức Quốc hội (không quy định thủ tục hành chính trong Luật)	
24. Bổ sung khoản 4 vào sau khoản 3 Điều 64 như sau: “4. Trường hợp công dân giả mạo hồ sơ xin cấp, cấp đổi, cấp lại thẻ hướng dẫn viên du lịch thì chỉ được đề nghị cơ quan nhà nước có thẩm quyền cấp thẻ hướng dẫn viên du lịch sau khi thực hiện xong quyết định của cơ quan nhà nước có thẩm quyền về giải quyết, xử lý vụ việc vi phạm hành chính trong lĩnh vực hướng dẫn du lịch.”.	Luật Xử phạt vi phạm hành chính Điều 14. Trách nhiệm đấu tranh phòng, chống vi phạm hành chính 1. Cá nhân, tổ chức phải nghiêm chỉnh chấp hành quy định của pháp luật về xử lý vi phạm hành chính. Các tổ chức có nhiệm vụ giáo dục thành viên thuộc tổ chức mình về ý thức bảo vệ và tuân theo pháp luật, quy tắc của cuộc sống xã hội, kịp thời có biện pháp loại trừ nguyên nhân, điều kiện gây ra vi phạm hành chính trong tổ chức mình. 2. Khi phát hiện vi phạm hành chính, người có thẩm quyền xử lý vi phạm hành chính có trách nhiệm xử lý vi phạm theo quy định của pháp luật. 3. Cá nhân, tổ chức có trách nhiệm phát hiện, tố cáo và đấu tranh phòng, chống vi phạm hành chính.	- Tính hợp hiến: Quy định tại dự thảo nhằm bảo đảm tính trung thực của hồ sơ hành chính; bảo vệ trật tự quản lý nhà nước trong hoạt động hướng dẫn du lịch; ngăn ngừa hành vi gian dối trong việc hành nghề, phù hợp với Hiến pháp - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Khoản 1 Điều 14 Luật Xử lý vi phạm hành chính quy định cá nhân, tổ chức phải nghiêm chỉnh chấp hành quy định của pháp luật về xử lý vi phạm hành chính. Theo đó, cá nhân có hành vi giả mạo hồ sơ đề nghị cấp, cấp đổi, cấp lại thẻ	Không có

		hướng dẫn viên du lịch có trách nhiệm chấp hành đầy đủ quyết định xử phạt vi phạm hành chính và các yêu cầu của cơ quan có thẩm quyền trước khi tiếp tục thực hiện thủ tục hành chính có liên quan. Quy định của dự thảo Luật cụ thể hóa trách nhiệm này trong lĩnh vực du lịch, góp phần bảo đảm các quyết định xử lý vi phạm hành chính được thực thi đầy đủ, nghiêm minh và có hiệu quả trên thực tế. Quy định này không đặt ra một hình thức xử phạt vi phạm hành chính mới, không kéo dài hoặc làm thay đổi nội dung của quyết định xử phạt vi phạm hành chính mà chỉ xác định điều kiện để cơ quan nhà nước xem xét giải quyết thủ tục cấp, cấp đổi hoặc cấp lại thẻ hướng dẫn viên du lịch sau khi người vi phạm đã hoàn thành đầy đủ nghĩa vụ theo quyết định xử lý vi phạm hành chính. Do đó, quy định bảo đảm thống nhất với Điều 14 Luật Xử lý vi phạm hành chính và góp phần nâng cao hiệu quả thi hành pháp luật về xử lý vi
--	--	---

		phạm hành chính trong lĩnh vực du lịch.	
25. Sửa đổi, bổ sung một số điểm của khoản 2 Điều 65 như sau: a) Sửa đổi, bổ sung điểm g như sau: “g) Đeo thẻ hướng dẫn viên du lịch (thẻ vật lý) trong khi hành nghề hướng dẫn du lịch;”; b) Sửa đổi, bổ sung điểm h như sau: “h) Hướng dẫn viên du lịch quốc tế và hướng dẫn viên du lịch nội địa phải mang theo bản phân công nhiệm vụ của doanh nghiệp tổ chức chương trình du lịch và chương trình du lịch bằng tiếng Việt dưới dạng văn bản hoặc dữ liệu điện tử trong khi hành nghề. Trường hợp hướng dẫn khách du lịch quốc tế thì hướng dẫn viên du lịch phải mang theo chương trình du lịch bằng tiếng Việt và tiếng nước ngoài.”; c) Sửa đổi, bổ sung điểm e khoản 2 như sau: “e) Tham gia khóa cập nhật kiến thức cho hướng dẫn viên du lịch theo quy định của Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch;”.	1. Luật Chuyển đổi số số 148/2025/QH15 Điều 9. Chính sách của Nhà nước về chuyển đổi số 1. Phát triển hạ tầng chuyển đổi số thống nhất, an toàn, tin cậy và có khả năng mở rộng, đáp ứng yêu cầu kết nối, chia sẻ và cung cấp dịch vụ số. 2. Thúc đẩy hình thành và phát triển dữ liệu số, bảo đảm khả năng truy cập, chia sẻ, sử dụng lại và khai thác dữ liệu số theo quy định của pháp luật. 3. Khuyến khích phát triển và sử dụng nền tảng số dùng chung, nền tảng số mở và các sản phẩm, dịch vụ công nghệ số phục vụ quản trị, cung cấp dịch vụ và phát triển kinh tế - xã hội; bảo đảm khả năng tiếp cận và thụ hưởng bình đẳng trong chuyển đổi số, đặc biệt là trong các lĩnh vực giáo dục, y tế, văn hóa, lao động, việc làm và an sinh xã hội. 5. Khuyến khích đổi mới sáng tạo, thử nghiệm có kiểm soát và ứng dụng công nghệ số mới nhằm nâng cao hiệu quả cung cấp dịch vụ và phát triển sản phẩm, dịch vụ số. 6. Thúc đẩy, hỗ trợ doanh nghiệp, hợp tác xã, hộ kinh doanh thực hiện chuyển đổi số; ưu tiên hỗ trợ doanh nghiệp nhỏ và vừa, doanh nghiệp hoạt động tại vùng có điều kiện kinh tế - xã hội khó khăn, đặc biệt khó khăn. 7. Tăng cường quản lý, giám sát hoạt động của hệ thống số, nền tảng số, đặc biệt là nền tảng số trung gian có quy mô lớn, rất lớn nhằm bảo đảm cạnh tranh lành mạnh, an toàn, minh bạch trên môi trường số. 9. Thu hút, trọng dụng nhân tài, nhân lực chất lượng cao; phổ cập, phát triển năng lực số cho cơ quan, tổ	- Tính hợp hiến: Nội dung quy định phù hợp với Hiến pháp, bảo đảm nguyên tắc quản lý bằng pháp luật, không xâm phạm quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân. Việc bổ sung hình thức của bản phân công và chương trình du lịch tạo điều kiện hơn cho hướng dẫn viên du lịch trong quá trình hành nghề. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Quy định bổ sung hình thức của bản phân công và chương trình du lịch nhằm khẳng định tính pháp lý của bản giấy và bản điện tử của các loại giấy tờ trên, phù hợp với chính sách của nhà nước về chuyển đổi số (Điều 9 Luật Chuyển đổi số) và thống nhất với quy định của Luật Giao dịch điện tử về giá trị pháp lý của thông điệp dữ liệu	Không có

chức, doanh nghiệp và người dân; bảo đảm khả năng triển khai, vận hành và thụ hưởng lợi ích từ chuyển đổi số an toàn, bền vững; hỗ trợ đào tạo, bồi dưỡng, chuyển đổi nghề nghiệp đối với lực lượng lao động bị ảnh hưởng hoặc mất việc làm do quá trình chuyển đổi số.

10. Phát triển công dân số, thúc đẩy các điều kiện tiếp cận, sử dụng công bằng dịch vụ số cơ bản, tối thiểu bao gồm danh tính điện tử, năng lực số cơ bản, chứng thư chữ ký số theo pháp luật về giao dịch điện tử, dịch vụ công trực tuyến, dịch vụ viễn thông cơ bản theo pháp luật về viễn thông, dịch vụ thanh toán không dùng tiền mặt theo pháp luật về ngân hàng.

2. Luật Giao dịch điện tử số 20/2023/QH15

Điều 7. Hình thức thể hiện của thông điệp dữ liệu

1. Thông điệp dữ liệu được thể hiện dưới hình thức văn bản điện tử, tài liệu điện tử, chứng thư điện tử, chứng từ điện tử, hợp đồng điện tử, thư điện tử, điện tín, điện báo, fax và hình thức trao đổi dữ liệu điện tử khác theo quy định của pháp luật.

2. Thông điệp dữ liệu được tạo ra, phát sinh trong quá trình giao dịch hoặc được chuyển đổi từ văn bản giấy.

Điều 8. Giá trị pháp lý của thông điệp dữ liệu

Thông tin trong thông điệp dữ liệu không bị phủ nhận giá trị pháp lý chỉ vì thông tin đó được thể hiện dưới dạng thông điệp dữ liệu.

Điều 9. Thông điệp dữ liệu có giá trị như văn bản

1. Trường hợp pháp luật yêu cầu thông tin phải được thể hiện bằng văn bản thì thông điệp dữ liệu được xem là đáp ứng yêu cầu nếu thông tin trong thông điệp dữ liệu đó có thể truy cập và sử dụng được đề tham chiếu.

	2. Trường hợp pháp luật yêu cầu văn bản phải được công chứng, chứng thực thì thông điệp dữ liệu được xem là đáp ứng yêu cầu nếu được công chứng theo quy định của pháp luật về công chứng; chứng thực theo quy định của Luật này và pháp luật về chứng thực. Điều 10. Thông điệp dữ liệu có giá trị như bản gốc Thông điệp dữ liệu được sử dụng và có giá trị như bản gốc khi đáp ứng đủ các yêu cầu sau đây: 1. Thông tin trong thông điệp dữ liệu được bảo đảm toàn vẹn kể từ khi được khởi tạo lần đầu tiên dưới dạng một thông điệp dữ liệu hoàn chỉnh. Thông tin trong thông điệp dữ liệu được xem là toàn vẹn khi thông tin đó chưa bị thay đổi, trừ những thay đổi về hình thức phát sinh trong quá trình gửi, lưu trữ hoặc hiển thị thông điệp dữ liệu; 2. Thông tin trong thông điệp dữ liệu có thể truy cập và sử dụng được dưới dạng hoàn chỉnh.		
26. Sửa đổi, bổ sung Điều 69 như sau: “Điều 69. Thành lập văn phòng đại diện tại Việt Nam của cơ quan du lịch nước ngoài, tổ chức du lịch quốc tế và khu vực 1. Cơ quan du lịch nước ngoài, tổ chức du lịch quốc tế và khu vực được thành lập văn phòng đại diện tại Việt Nam. 2. Chính phủ quy định chi tiết hồ sơ, thẩm quyền, trình tự, thủ tục thành lập văn phòng đại diện tại Việt Nam của cơ quan du lịch nước ngoài, tổ chức du lịch quốc tế và khu vực.”.	1. Luật Tổ chức Chính phủ số 63/2025/QH15 Điều 32. Điều khoản chuyển tiếp 1. Trường hợp luật, nghị quyết của Quốc hội, pháp lệnh, nghị quyết của Ủy ban Thường vụ Quốc hội quy định về nhiệm vụ, quyền hạn của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ chưa phù hợp với quy định của Luật này thì phải điều chỉnh thống nhất với quy định của Luật này trong thời hạn 02 năm kể từ ngày Luật này có hiệu lực thi hành. 2. Trong thời gian luật, nghị quyết của Quốc hội, pháp lệnh, nghị quyết của Ủy ban Thường vụ Quốc hội chưa được sửa đổi, bổ sung theo thời hạn quy định tại khoản 1 Điều này, để bảo đảm giải quyết việc phân quyền, phân cấp đối với một số lĩnh vực ưu tiên,	- Tính hợp hiến: Nội dung dự thảo quy định phù hợp với Hiến pháp. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: + Việc phân quyền nhiệm vụ từ Thủ tướng cho Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch trong việc thành lập văn phòng đại diện tại Việt Nam hiện nay đang được điều chỉnh tại Nghị định số	Không có

	cấp bách, giao Chính phủ ban hành văn bản quy phạm pháp luật điều chỉnh một số nhiệm vụ, quyền hạn và quy định khác có liên quan đến việc thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ đang được quy định trong các điều, khoản, điểm có liên quan tại luật, nghị quyết của Quốc hội, pháp lệnh, nghị quyết của Ủy ban Thường vụ Quốc hội để thống nhất áp dụng, định kỳ báo cáo Ủy ban Thường vụ Quốc hội; trường hợp liên quan đến luật, nghị quyết của Quốc hội thì báo cáo Quốc hội tại kỳ họp gần nhất. 3. Trong thời gian cơ quan có thẩm quyền chưa ban hành văn bản quy phạm pháp luật để điều chỉnh nhiệm vụ, quyền hạn của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ phù hợp với quy định của Luật này thì các quy định của pháp luật hiện hành về nhiệm vụ, quyền hạn của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ được tiếp tục thực hiện cho đến khi cơ quan có thẩm quyền ban hành văn bản quy phạm pháp luật sửa đổi, bổ sung hoặc thay thế. 2. Luật Tổ chức Quốc hội số 57/2014/QH13 (được sửa đổi, bổ sung bởi Luật số 62/2025/QH15) Điều 5. Làm luật và sửa đổi luật 2. Luật chỉ quy định các vấn đề mang tính ổn định, có giá trị lâu dài; quy định cụ thể các nội dung liên quan đến quyền con người, quyền, nghĩa vụ của công dân, tổ tụng tư pháp, các vấn đề có ảnh hưởng lớn đến đời sống xã hội, mối quan hệ giữa Nhà nước với công dân và xã hội. Đối với các nội dung quản lý nhà nước theo từng lĩnh vực, các vấn đề mới, có tính kiến tạo phát triển, các vấn đề chưa có thực tiễn kiểm nghiệm, luật chỉ quy định các nội dung chính sách có tính nguyên tắc, định hướng thuộc thẩm quyền của	138/2025/NĐ-CP. Do đó, việc dự thảo Luật sửa đổi, bổ sung khoản 3 Điều 69 Luật Du lịch nhằm xử lý vấn đề phân cấp, phân quyền tại Nghị định số 138/2025/NĐ-CP là thống nhất với quy định tại Điều 32 Luật Tổ chức Chính phủ năm 2025. + Việc cho phép nộp hồ sơ trực tuyến và thông báo kết quả bằng văn bản (bao gồm điện tử) phù hợp với quy định về phát triển giao dịch điện tử toàn trình; quy định về bảo vệ quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân tại Luật Giao dịch điện tử năm 2023. + Việc quy định về thủ tục hành chính tại dự thảo Luật bảo đảm phù hợp với Nghị định số 78/2025/NĐ-CP. + Việc giao Chính phủ quy định chi tiết về hồ sơ, trình tự, thủ tục nhằm bảo đảm thống nhất với khoản 2 Điều 5 Luật Tổ chức Quốc hội (không quy định thủ tục hành chính trong Luật)
--	---	---

	Quốc hội để thể chế hóa chủ trương, chính sách của Đảng; phân quyền cho Chính phủ, các cơ quan trong bộ máy nhà nước trong việc tiếp tục cụ thể hóa các quy định của luật và thực hiện phân cấp bảo đảm phù hợp với năng lực tổ chức thực hiện của từng cơ quan, tổ chức, chính quyền địa phương các cấp và kịp thời đáp ứng yêu cầu phát triển kinh tế - xã hội trong từng giai đoạn; cơ bản không quy định các nội dung về thủ tục hành chính, về quy trình, quy chuẩn chuyên môn, kỹ thuật và các nội dung có tính biến động cao.		
27. Sửa đổi, bổ sung một số khoản của Điều 74 như sau: a) Sửa đổi, bổ sung khoản 2 như sau: “2. Bộ Tài chính chủ trì trình cấp có thẩm quyền bố trí nguồn lực tài chính hỗ trợ cho các hoạt động phát triển du lịch và xúc tiến du lịch quốc gia.”; b) Bổ sung khoản 6 vào sau khoản 5 như sau: “6. Bộ Công an chủ trì, phối hợp các bộ, ngành, địa phương liên quan trong thực hiện quản lý nhà nước về an ninh, trật tự trên lĩnh vực du lịch; đấu tranh phòng, chống các loại tội phạm lợi dụng du lịch hoạt động xâm phạm an ninh quốc gia, trật tự an toàn xã hội; tham gia thẩm định về mặt an ninh, trật tự đối với các quy hoạch, đề án, dự án du lịch theo quy định.”. <u>28. Bãi bỏ một số điều, khoản, điểm, cụm từ sau đây:</u> a) Bãi bỏ khoản 3 Điều 74;	Nghị quyết số 190/2025/QH15 của Quốc hội quy định về xử lý một số vấn đề liên quan đến sắp xếp tổ chức bộ máy nhà nước Điều 3. Tên gọi và việc sử dụng con dấu của cơ quan, chức danh có thẩm quyền 1. Khi thực hiện sắp xếp tổ chức bộ máy nhà nước, tên gọi của cơ quan, chức danh có thẩm quyền đã quy định tại các văn bản được chuyển đổi theo tên gọi của cơ quan, chức danh tiếp nhận chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn đó.	- Tính hợp hiến: Quy định bảo đảm tính hợp hiến - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Nội dung quy định phù hợp với Nghị quyết số 190/2025/QH15	Không có
<i>Điều 3. Sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Thư viện</i>			
1. Sửa đổi, bổ sung một số khoản, điểm của Điều 11 như sau: a) Sửa đổi, bổ sung điểm đ khoản 2 như sau: “đ) Tham gia xây dựng thư viện công cộng xã, phường, đặc khu (sau đây gọi là thư viện cấp xã); tổ	1. Hiến pháp năm 2013 (được sửa đổi, bổ sung bởi Nghị quyết số 203/2025/QH15) “Điều 41	- Tính hợp hiến: Nội dung quy định phù hợp với mô hình chính quyền địa phương 2 cấp theo quy định của Hiến pháp năm 2013 (được sửa	Không có

chức không gian đọc tại nhà văn hóa, nhà văn hóa - khu thể thao thôn, ấp, bản, làng, buôn, phum, sóc;”; b) Sửa đổi, bổ sung điểm i khoản 2 như sau: “i) Hướng dẫn nghiệp vụ thư viện cho thư viện trên địa bàn; hướng dẫn chuyên môn và thực hiện nhiệm vụ khác do cơ quan nhà nước có thẩm quyền giao.”; c) Sửa đổi, bổ sung khoản 4 như sau: “4. Thư viện cấp xã thực hiện chức năng, nhiệm vụ quy định tại Điều 4 của Luật này và các chức năng, nhiệm vụ sau đây: a) Tiếp nhận tài nguyên thông tin, tiện ích thư viện từ thư viện cấp tỉnh và các nguồn hợp pháp khác; b) Luân chuyển tài nguyên thông tin, tiện ích thư viện, hỗ trợ chuyên môn, nghiệp vụ cho các thư viện, không gian đọc, phòng đọc cơ sở trên địa bàn; c) Tổ chức các hoạt động phục vụ nhu cầu học tập suốt đời và tham gia xây dựng văn hóa đọc, hình thành thói quen đọc cho Nhân dân trên địa bàn; d) Thực hiện nhiệm vụ khác do cơ quan nhà nước có thẩm quyền giao.”. 5. Bãi bỏ khoản 3 Điều 11.	Mọi người có quyền hưởng thụ và tiếp cận các giá trị văn hoá, tham gia vào đời sống văn hóa, sử dụng các cơ sở văn hóa.”. Điều 110 1. Các đơn vị hành chính của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được tổ chức thành hai cấp, gồm tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương và các đơn vị hành chính dưới tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương do luật định. 2. Luật Tổ chức chính quyền địa phương số 72/2025/QH15 Điều 1. Đơn vị hành chính 1. Đơn vị hành chính của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được tổ chức thành 02 cấp, gồm có: a) Tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương (sau đây gọi chung là cấp tỉnh); b) Xã, phường, đặc khu trực thuộc cấp tỉnh (sau đây gọi chung là cấp xã).	đổi, bổ sung bởi Nghị quyết số 203/2025/QH15). - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Theo Hiến pháp năm 2013 (được sửa đổi, bổ sung bởi Nghị quyết số 203/2025/QH15) và Luật Tổ chức chính quyền địa phương năm 2025, đơn vị hành chính được tổ chức thành 02 cấp gồm cấp tỉnh và cấp xã. Dự thảo Luật sửa đổi, bổ sung một số khoản của Điều 11 theo hướng bỏ thư viện cấp huyện; phân định lại thẩm quyền của thư viện cấp huyện cho thư viện cấp tỉnh và cấp xã, phù hợp với Hiến pháp và Luật Tổ chức chính quyền địa phương.	
2. Sửa đổi, bổ sung Điều 23 như sau: “Điều 23. Thông báo việc thành lập, sáp nhập, hợp nhất, chia, tách, giải thể, chấm dứt hoạt động thư viện 1. Cơ quan, tổ chức, cá nhân có thẩm quyền thành lập, sáp nhập, hợp nhất, chia, tách, giải thể, chấm dứt hoạt động thư viện phải thông báo bằng văn bản đến cơ quan có thẩm quyền quy định tại khoản 3 Điều này chậm nhất 15 ngày làm việc trước ngày bắt đầu hoạt	1. Hiến pháp năm 2013 (được sửa đổi, bổ sung bởi Nghị quyết số 203/2025/QH15) “Điều 41 Mọi người có quyền hưởng thụ và tiếp cận các giá trị văn hoá, tham gia vào đời sống văn hóa, sử dụng các cơ sở văn hóa.”. Điều 110 1. Các đơn vị hành chính của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được tổ chức thành hai cấp, gồm tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương và các đơn vị	- Tính hợp hiến: quy định tại dự thảo Luật phù hợp với mô hình tổ chức chính quyền địa phương 2 cấp đã được quy định tại Hiến pháp, đồng thời bảo đảm quyền hưởng thụ và tiếp cận các giá trị văn hóa, sử dụng các cơ sở văn hóa của mọi người.	Không có

động hoặc chấm dứt hoạt động. Văn bản thông báo gồm những nội dung sau: a) Thông tin về thư viện bao gồm tên gọi, địa chỉ, mục tiêu, đối tượng phục vụ; b) Số lượng tài nguyên thông tin và tiện ích thư viện; diện tích không gian đọc phục vụ người sử dụng thư viện (danh sách chi tiết kèm theo, nếu có); c) Nhân sự của thư viện bao gồm tổng số người làm công tác thư viện, thông tin người phụ trách hoặc người đại diện theo pháp luật của thư viện; d) Ngày mở cửa hoạt động hoặc ngày chấm dứt hoạt động; đ) Thông tin thư viện trước khi sắp xếp, phương án chuyển giao tài nguyên thông tin và tiện ích thư viện trong trường hợp sáp nhập, hợp nhất, chia, tách, giải thể, chấm dứt hoạt động thư viện đối với thư viện công lập; việc trao trả tài nguyên thông tin được tiếp nhận luân chuyển từ thư viện công lập (nếu có); lý do chấm dứt hoạt động đối với các trường hợp giải thể, chấm dứt hoạt động thư viện. 2. Trường hợp thư viện không bảo đảm điều kiện thành lập theo quy định của pháp luật về thư viện, trong thời hạn 05 ngày làm việc kể từ ngày nhận được thông báo, cơ quan có thẩm quyền có trách nhiệm thông báo bằng văn bản cho cơ quan, tổ chức, cá nhân gửi thông báo. 3. Thẩm quyền tiếp nhận thông báo: a) Ủy ban nhân dân cấp tỉnh tiếp nhận hồ sơ thông báo đối với thư viện cấp tỉnh, thư viện chuyên ngành, thư viện đại học, thư viện của tổ chức, cá nhân nước ngoài có phục vụ người Việt Nam có trụ sở trên địa bàn; b) Ủy ban nhân dân cấp xã tiếp nhận hồ sơ thông báo đối với thư viện cấp xã; thư viện cơ sở giáo dục mầm non, cơ sở giáo dục phổ thông, cơ sở giáo dục nghề nghiệp và cơ sở giáo dục khác; thư viện cộng đồng,	hành chính dưới tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương do luật định. 2. Luật Tổ chức chính quyền địa phương số 72/2025/QH15 Điều 1. Đơn vị hành chính 1. Đơn vị hành chính của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được tổ chức thành 02 cấp, gồm có: a) Tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương (sau đây gọi chung là cấp tỉnh); b) Xã, phường, đặc khu trực thuộc cấp tỉnh (sau đây gọi chung là cấp xã). Điều 11. Phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương 1. Nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp được xác định trên cơ sở phân định thẩm quyền giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và cơ quan nhà nước ở địa phương và của mỗi cấp chính quyền địa phương theo hình thức phân quyền, phân cấp. 2. Việc phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương phải bảo đảm các nguyên tắc sau đây: a) Xác định rõ nội dung và phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn mà chính quyền địa phương được quyết định, tổ chức thực hiện và chịu trách nhiệm về kết quả; b) Đẩy mạnh phân quyền, phân cấp các nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước ở trung ương cho chính quyền địa phương; phân định rõ giữa thẩm quyền của Ủy ban nhân dân và thẩm quyền của Chủ tịch Ủy ban nhân dân cấp tỉnh, cấp xã; bảo đảm không trùng lặp, chồng chéo về nhiệm vụ, quyền hạn giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và địa phương, giữa chính quyền địa phương các cấp và giữa các cơ quan, tổ chức thuộc chính quyền địa phương;	- Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Nội dung quy định phù hợp với nguyên tắc phân định thẩm quyền và mô hình chính quyền địa phương 2 cấp theo quy định của Luật Tổ chức chính quyền địa phương.
---	--	--

thư viện tư nhân có phục vụ cộng đồng có trụ sở trên địa bàn. 4. Cơ quan có thẩm quyền tiếp nhận thông báo thực hiện kiểm tra, giám sát sau thông báo; trường hợp thư viện không bảo đảm điều kiện theo quy định thì yêu cầu khắc phục hoặc đình chỉ hoạt động.”.	c) Phù hợp với đặc điểm nông thôn, đô thị, hải đảo, đơn vị hành chính - kinh tế đặc biệt và khả năng, điều kiện thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp. Cơ quan, tổ chức, cá nhân được giao thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước cấp trên được bảo đảm các điều kiện cần thiết để thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn đó; d) Bảo đảm tính công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình và thực hiện có hiệu quả việc kiểm soát quyền lực gắn với trách nhiệm kiểm tra, thanh tra, giám sát của cơ quan có thẩm quyền; có cơ chế theo dõi, đánh giá, kiểm tra và kịp thời điều chỉnh nội dung phân quyền, phân cấp khi cơ quan, tổ chức, cá nhân được phân quyền, phân cấp thực hiện không hiệu quả các nhiệm vụ, quyền hạn được giao; đ) Bảo đảm tính thống nhất trong tổ chức thi hành Hiến pháp và pháp luật; e) Đáp ứng yêu cầu quản trị địa phương; phát triển khoa học, công nghệ, đổi mới sáng tạo và chuyển đổi số;”		
3. Sửa đổi, bổ sung khoản 2 Điều 49 như sau: “2. Bộ Giáo dục và Đào tạo trong phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn của mình, chủ trì, phối hợp với Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch tổ chức hoạt động, xây dựng tiêu chuẩn đối với thư viện cơ sở giáo dục; phát triển văn hóa đọc học đường; quản lý công tác đào tạo nhân lực thư viện.”.	Nghị quyết số 190/2025/QH15 của Quốc hội quy định về xử lý một số vấn đề liên quan đến sắp xếp tổ chức bộ máy nhà nước Điều 3. Tên gọi và việc sử dụng con dấu của cơ quan, chức danh có thẩm quyền 1. Khi thực hiện sắp xếp tổ chức bộ máy nhà nước, tên gọi của cơ quan, chức danh có thẩm quyền đã quy định tại các văn bản được chuyển đổi theo tên gọi của cơ quan, chức danh tiếp nhận chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn đó.	- Tính hợp hiến: Nội dung sửa đổi phù hợp với tên gọi mới của các Bộ sau sắp xếp tổ chức bộ máy, bảo đảm tính hợp hiến. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Việc bỏ nhiệm vụ "quản lý thư viện tại cơ sở cai nghiện bắt buộc" thống nhất với chức năng,	Không có

		nhiệm vụ của Bộ Công an (từ ngày 01/3/2025, Bộ Công an tiếp nhận quản lý nhà nước về cai nghiện ma túy và quản lý sau cai nghiện ma túy), phù hợp với Nghị quyết số 190/2025/QH15	
4. Sửa đổi, bổ sung điểm b và điểm d khoản 2 Điều 50 như sau: a) Sửa đổi, bổ sung điểm b khoản 2 như sau: “b) Đầu tư phát triển thư viện cấp tỉnh; xây dựng, kiện toàn, củng cố và bảo đảm hoạt động của hệ thống thư viện công cộng trên địa bàn; khuyến khích tổ chức, cá nhân thành lập, duy trì thư viện cộng đồng, thư viện tư nhân có phục vụ cộng đồng tại địa phương; quy định việc thư viện cấp tỉnh được tiếp nhận xuất bản phẩm xuất bản tại địa phương phù hợp với quy định của pháp luật;”; b) Sửa đổi, bổ sung điểm d khoản 2 như sau: “d) Chỉ đạo Ủy ban nhân dân cấp xã quản lý mạng lưới thư viện quy định tại điểm b khoản 3 Điều 23 của Luật này, không gian đọc, phòng đọc có trụ sở trên địa bàn.”.	1. Hiến pháp năm 2013 (được sửa đổi, bổ sung bởi Nghị quyết số 203/2025/QH15) “Điều 41 Mọi người có quyền hưởng thụ và tiếp cận các giá trị văn hoá, tham gia vào đời sống văn hóa, sử dụng các cơ sở văn hóa.”. Điều 110 1. Các đơn vị hành chính của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được tổ chức thành hai cấp, gồm tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương và các đơn vị hành chính dưới tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương do luật định. 2. Luật Tổ chức chính quyền địa phương số 72/2025/QH15 Điều 1. Đơn vị hành chính 1. Đơn vị hành chính của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được tổ chức thành 02 cấp, gồm có: a) Tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương (sau đây gọi chung là cấp tỉnh); b) Xã, phường, đặc khu trực thuộc cấp tỉnh (sau đây gọi chung là cấp xã). Điều 11. Phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương 1. Nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp được xác định trên cơ sở phân định thẩm	- Tính hợp hiến: quy định tại dự thảo Luật phù hợp với mô hình tổ chức chính quyền địa phương 2 cấp đã được quy định tại Hiến pháp, đồng thời bảo đảm quyền hưởng thụ và tiếp cận các giá trị văn hóa, sử dụng các cơ sở văn hóa của mọi người. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Nội dung quy định phù hợp với nguyên tắc phân định thẩm quyền và mô hình chính quyền địa phương 2 cấp theo quy định của Luật Tổ chức chính quyền địa phương.	Không có

quyền giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và cơ quan nhà nước ở địa phương và của mỗi cấp chính quyền địa phương theo hình thức phân quyền, phân cấp.

2. Việc phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương phải bảo đảm các nguyên tắc sau đây:

a) Xác định rõ nội dung và phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn mà chính quyền địa phương được quyết định, tổ chức thực hiện và chịu trách nhiệm về kết quả;

b) Đẩy mạnh phân quyền, phân cấp các nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước ở trung ương cho chính quyền địa phương; phân định rõ giữa thẩm quyền của Ủy ban nhân dân và thẩm quyền của Chủ tịch Ủy ban nhân dân cấp tỉnh, cấp xã; bảo đảm không trùng lặp, chồng chéo về nhiệm vụ, quyền hạn giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và địa phương, giữa chính quyền địa phương các cấp và giữa các cơ quan, tổ chức thuộc chính quyền địa phương;

c) Phù hợp với đặc điểm nông thôn, đô thị, hải đảo, đơn vị hành chính - kinh tế đặc biệt và khả năng, điều kiện thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp. Cơ quan, tổ chức, cá nhân được giao thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước cấp trên được bảo đảm các điều kiện cần thiết để thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn đó;

d) Bảo đảm tính công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình và thực hiện có hiệu quả việc kiểm soát quyền lực gắn với trách nhiệm kiểm tra, thanh tra, giám sát của cơ quan có thẩm quyền; có cơ chế theo dõi, đánh giá, kiểm tra và kịp thời điều chỉnh nội dung phân quyền, phân cấp khi cơ quan, tổ chức, cá nhân được phân quyền, phân cấp thực hiện không hiệu quả các nhiệm vụ, quyền hạn được giao;

	đ) Bảo đảm tính thống nhất trong tổ chức thi hành Hiến pháp và pháp luật; e) Đáp ứng yêu cầu quản trị địa phương; phát triển khoa học, công nghệ, đổi mới sáng tạo và chuyển đổi số;”		
Điều 4. Sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Điện ảnh số 05/2022/QH15			
1. Sửa đổi, bổ sung điểm b khoản 4 Điều 13 như sau: “b) Trong thời hạn 12 ngày làm việc kể từ ngày nhận đủ hồ sơ hợp lệ, Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch thực hiện cấp Giấy phép; trường hợp không cấp Giấy phép phải trả lời bằng văn bản và nêu rõ lý do. Trường hợp kịch bản phải sửa nội dung do vi phạm quy định tại Điều 9 của Luật này và quy định khác của pháp luật có liên quan hoặc hồ sơ phải sửa đổi, bổ sung thông tin theo yêu cầu của Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch, trong thời hạn 12 ngày làm việc kể từ ngày nhận được kịch bản đã sửa nội dung hoặc hồ sơ đã sửa đổi, bổ sung đầy đủ thông tin, Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch thực hiện cấp Giấy phép.”.	Nghị định số 78/2025/NĐ-CP (được sửa đổi, bổ sung bởi Nghị định số 187/2025/NĐ-CP) Điều 5. Thủ tục hành chính trong văn bản quy phạm pháp luật 1. Thủ tục hành chính chỉ được quy định để bảo đảm quyền và lợi ích hợp pháp của cơ quan, tổ chức, cá nhân; đáp ứng yêu cầu quản lý nhà nước và thuộc một trong các trường hợp sau đây: a) Thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn được phân cấp theo quy định của Luật Tổ chức Chính phủ, Luật Tổ chức chính quyền địa phương; b) Thực hiện các biện pháp phát triển kinh tế - xã hội, ngân sách, quốc phòng, an ninh. 2. Thủ tục hành chính quy định trong văn bản quy phạm pháp luật phải tuân thủ các nguyên tắc sau đây: a) Bảo đảm tính hợp hiến, hợp pháp, thống nhất, đồng bộ, hiệu quả của quy định về thủ tục hành chính; b) Minh bạch, đơn giản, dễ hiểu và dễ thực hiện; c) Tiết kiệm thời gian và chi phí của cơ quan, tổ chức và cá nhân; d) Bảo đảm quyền bình đẳng của các đối tượng thực hiện thủ tục hành chính; đ) Bảo đảm tính liên thông giữa các thủ tục hành chính liên quan, thực hiện phân công, phân cấp rõ ràng, minh bạch, hợp lý;	- Tính hợp hiến: Nội dung dự thảo quy định bảo đảm tính hợp hiến, không đặt ra các quy định hạn chế quyền con người, quyền công dân. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Nội dung dự thảo Luật sửa đổi, bổ sung điểm b khoản 4 Điều 13 Luật Điện ảnh nhằm rút ngắn thời gian thực hiện thủ tục hành chính, phù hợp với yêu cầu về việc quy định thủ tục hành chính trong văn bản quy phạm pháp luật.	Không có

	e) Bảo đảm quy định đầy đủ, cụ thể các bộ phận tạo thành của thủ tục hành chính theo pháp luật về kiểm soát thủ tục hành chính. Trường hợp không quy định đầy đủ, cụ thể các bộ phận cấu thành thì giao cơ quan có trách nhiệm quy định trong văn bản quy phạm pháp luật của cơ quan đó; g) Không yêu cầu cơ quan, tổ chức, cá nhân cung cấp các thành phần hồ sơ đã có trong Cổng dịch vụ công quốc gia, hệ thống thông tin giải quyết thủ tục hành chính, cơ sở dữ liệu quốc gia, cơ sở dữ liệu chuyên ngành do cơ quan nhà nước quản lý được chia sẻ, khai thác theo quy định của pháp luật.		
2. Sửa đổi, bổ sung một số khoản của Điều 14 như sau: a) Sửa đổi, bổ sung khoản 2 như sau: “2. Chủ đầu tư dự án sản xuất phim là cơ quan sử dụng ngân sách nhà nước để đặt hàng, giao nhiệm vụ, đấu thầu sản xuất phim.”; b) Bổ sung khoản 5a vào sau khoản 5 và sửa đổi, bổ sung khoản 6 như sau: “5a. Nhà nước bảo đảm hoặc hỗ trợ ngân sách để sản xuất phim phục vụ nhiệm vụ chính trị quốc gia, Bộ, ngành và địa phương 6. Chính phủ quy định chi tiết khoản 1, điểm a khoản 3 và việc hỗ trợ tại khoản 5a Điều này.”.	1. Hiến pháp năm 2013 Điều 55. 1. Ngân sách nhà nước, dự trữ quốc gia, quỹ tài chính nhà nước và các nguồn tài chính công khác do Nhà nước thống nhất quản lý và phải được sử dụng hiệu quả, công bằng, công khai, minh bạch, đúng pháp luật. 2. Ngân sách nhà nước gồm ngân sách trung ương và ngân sách địa phương, trong đó ngân sách trung ương giữ vai trò chủ đạo, bảo đảm nhiệm vụ chi của quốc gia. Các khoản thu, chi ngân sách nhà nước phải được dự toán và do luật định. 3. Đơn vị tiền tệ quốc gia là Đồng Việt Nam. Nhà nước bảo đảm ổn định giá trị đồng tiền quốc gia. 2. Luật Ngân sách nhà nước số 89/2025/QH15 Điều 4. Giải thích từ ngữ Trong Luật này, các từ ngữ dưới đây được hiểu như sau: Điều 37. Nhiệm vụ chi của ngân sách trung ương 1. Chi đầu tư phát triển:	- Tính hợp hiến: Quy định tại dự thảo bảo đảm phù hợp với nguyên tắc quản lý ngân sách nhà nước tại Điều 55 Hiến pháp năm 2013, không có quy định hạn chế quyền con người, quyền công dân. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: + Các hình thức đặt hàng, giao nhiệm vụ, đấu thầu phù hợp với Luật Ngân sách nhà nước và Luật Đấu thầu. + Đối tượng được nhà nước bảo đảm kinh phí sản xuất phim thống nhất với đối tượng quy định tại điểm a	Không có

	a) Đầu tư cho các chương trình, dự án, nhiệm vụ và đối tượng đầu tư công khác của các Bộ, cơ quan ngang Bộ, cơ quan thuộc Chính phủ, cơ quan khác ở trung ương, doanh nghiệp nhà nước theo quy định của Luật Đầu tư công; b) Đầu tư và hỗ trợ vốn cho các doanh nghiệp cung cấp sản phẩm, dịch vụ công ích thiết yếu cho xã hội, doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực trực tiếp phục vụ quốc phòng, an ninh do Nhà nước giao nhiệm vụ, đặt hàng; các tổ chức kinh tế; các tổ chức tài chính của trung ương; đầu tư vốn nhà nước vào doanh nghiệp của trung ương theo quy định của pháp luật; c) Các khoản chi đầu tư phát triển khác theo quy định của pháp luật. Điều 39. Nhiệm vụ chi của ngân sách địa phương 1. Chi đầu tư phát triển: a) Đầu tư cho các chương trình, dự án, nhiệm vụ và đối tượng đầu tư công khác do địa phương quản lý theo quy định của Luật Đầu tư công và thực hiện nhiệm vụ chi quy định tại điểm d khoản 5 Điều 9 của Luật này; b) Đầu tư và hỗ trợ vốn cho các doanh nghiệp cung cấp sản phẩm, dịch vụ công ích thiết yếu cho xã hội do Nhà nước đặt hàng; các tổ chức kinh tế; các tổ chức tài chính của địa phương; đầu tư vốn nhà nước vào doanh nghiệp của địa phương theo quy định của pháp luật; 3. Nghị quyết số 28/2026/QH16 về phát triển văn hóa Việt Nam Điều 8. Đặt hàng, khoán chi đối với hoạt động sáng tạo văn hóa sử dụng ngân sách nhà nước 1. Nhà nước có cơ chế đặt hàng sáng tạo và phổ biến các công trình, tác phẩm văn hóa, văn học, nghệ thuật có giá trị cao về tư tưởng, nội dung và nghệ thuật.	khoản 2 Điều 8 Nghị quyết số 28/2026/QH16	
--	---	--	--

	2. Ngân sách nhà nước được sử dụng như sau: a) Bảo đảm chi cho các hoạt động sáng tạo trong lĩnh vực văn hóa đối với một số hoạt động sáng tạo sản phẩm văn hóa nhằm bảo tồn, phát huy giá trị văn hóa nghệ thuật truyền thống, phục vụ đối tượng yếu thế vùng biên giới, hải đảo, vùng có điều kiện kinh tế - xã hội đặc biệt khó khăn hoặc sản xuất phim, chương trình nghệ thuật biểu diễn phục vụ nhiệm vụ chính trị quốc gia, Bộ, ngành và địa phương; b) Hỗ trợ kinh phí sáng tạo, phổ biến các công trình, tác phẩm văn hóa, văn học, nghệ thuật có giá trị cao về tư tưởng, nội dung và nghệ thuật, trừ trường hợp quy định tại điểm a khoản này.		
<u>3. Sửa đổi, bổ sung một số khoản của Điều 21 như sau:</u> a) Sửa đổi, bổ sung điểm e khoản 2 như sau: “e) Gỡ bỏ phim vi phạm quy định tại Điều 9 của Luật này và quy định khác của pháp luật có liên quan; sửa đổi, cập nhật mức phân loại và hiển thị cảnh báo khi có yêu cầu bằng văn bản của cơ quan nhà nước có thẩm quyền.”; b) Sửa đổi, bổ sung điểm b khoản 3 như sau: “b) Bảo đảm thực hiện nghĩa vụ quy định tại các điểm a, d và đ khoản 2 Điều này.”; c) Sửa đổi, bổ sung các khoản 4, 5 và 6 như sau: “4. Tổ chức, doanh nghiệp có mạng viễn thông có trách nhiệm thực hiện quy định tại điểm đ khoản 2 Điều này và ngăn chặn truy cập phim vi phạm theo yêu cầu của cơ quan nhà nước có thẩm quyền. 5. Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch tổ chức nhân lực, phương tiện kỹ thuật để thực hiện: a) Kiểm tra nội dung phim, phân loại, hiển thị kết quả phân loại phim phổ biến trên không gian mạng;	Nghị quyết số 190/2025/QH15 của Quốc hội quy định về xử lý một số vấn đề liên quan đến sắp xếp tổ chức bộ máy nhà nước Điều 3. Tên gọi và việc sử dụng con dấu của cơ quan, chức danh có thẩm quyền 1. Khi thực hiện sắp xếp tổ chức bộ máy nhà nước, tên gọi của cơ quan, chức danh có thẩm quyền đã quy định tại các văn bản được chuyển đổi theo tên gọi của cơ quan, chức danh tiếp nhận chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn đó.	- Tính hợp hiến: Quy định bảo đảm tính hợp hiến - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Nội dung quy định phù hợp với Nghị quyết số 190/2025/QH15	Không có

b) Kiểm tra công tác chấp hành quy định về phổ biến phim trên không gian mạng; c) Phối hợp với Bộ Công an và cơ quan quản lý nhà nước có liên quan thực hiện các biện pháp ngăn chặn, xử lý hành vi vi phạm quy định của pháp luật. 6. Chính phủ quy định chi tiết các điểm b, c, d, đ và e khoản 2, điểm a khoản 3 và khoản 4 Điều này.”.			
4. Sửa đổi, bổ sung điểm b khoản 4 Điều 27 như sau: “b) Trong thời hạn 08 ngày làm việc kể từ ngày nhận đủ hồ sơ hợp lệ, cơ quan nhà nước có thẩm quyền thực hiện cấp Giấy phép phân loại phim theo mẫu do Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch quy định; trường hợp không cấp Giấy phép phải trả lời bằng văn bản và nêu rõ lý do. Trường hợp phim phải điều chỉnh nội dung hoặc hồ sơ phải sửa đổi, bổ sung thông tin theo yêu cầu của cơ quan nhà nước có thẩm quyền quy định tại khoản 1 Điều này, trong thời hạn 08 ngày làm việc kể từ ngày nhận được bản phim đã điều chỉnh nội dung hoặc nhận được hồ sơ đã sửa đổi, bổ sung đầy đủ thông tin, cơ quan nhà nước có thẩm quyền thực hiện cấp Giấy phép.”.	1. Luật Tổ chức Chính phủ số 63/2025/QH15: Điều 19. Nhiệm vụ và quyền hạn của Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ với tư cách là người đứng đầu Bộ, cơ quan ngang Bộ 1. Trình Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ xem xét, quyết định theo thẩm quyền hoặc trình cấp có thẩm quyền quyết định các vấn đề thuộc phạm vi quản lý nhà nước về ngành, lĩnh vực theo phân công của Chính phủ và chỉ đạo của Thủ tướng Chính phủ; đề nghị Thủ tướng Chính phủ bổ nhiệm, miễn nhiệm, tạm đình chỉ công tác, cách chức, cho từ chức đối với Thứ trưởng hoặc Phó Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ; kiến nghị với Thủ tướng Chính phủ đình chỉ việc thi hành nghị quyết của Hội đồng nhân dân cấp tỉnh trái với Hiến pháp, luật và văn bản của cơ quan nhà nước cấp trên về ngành, lĩnh vực chịu trách nhiệm quản lý. 2. Ban hành văn bản quy phạm pháp luật theo thẩm quyền để thực hiện chức năng, nhiệm vụ quản lý nhà nước đối với ngành, lĩnh vực được phân công; ban hành chiến lược, quy hoạch, kế hoạch, chính sách phát triển ngành, lĩnh vực được phân công theo quy định của pháp luật. 3. Lãnh đạo, chỉ đạo và chịu trách nhiệm cá nhân về mọi mặt công tác của Bộ, cơ quan ngang Bộ theo quy định của pháp luật; chỉ đạo đơn vị thuộc phạm vi quản lý tổ chức triển khai thực hiện chiến lược, quy	- Tính hợp hiến: Nội dung dự thảo quy định bảo đảm tính hợp hiến, không đặt ra các quy định hạn chế quyền con người, quyền công dân. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: + Việc giao cơ quan nhà nước có thẩm quyền về điện ảnh của Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch thực hiện cấp Giấy phép phân loại phim là phù hợp với thẩm quyền của Bộ trưởng theo Điều 19 Luật Tổ chức Chính phủ. + Nội dung dự thảo Luật sửa đổi, bổ sung một số điểm, khoản của Điều 27 Luật Điện ảnh nhằm đơn giản hóa thành phần hồ sơ, rút ngắn thời gian thực hiện thủ tục hành chính, phù hợp với yêu cầu về việc quy định thủ tục hành	Không có

	hoạch, kế hoạch, chương trình, dự án đã được phê duyệt, nhiệm vụ của Bộ, cơ quan ngang Bộ được Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ giao. 4. Quyết định theo thẩm quyền vấn đề thuộc chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn của Bộ, cơ quan ngang Bộ mà mình là người đứng đầu theo quy định của pháp luật. 5. Chủ động phối hợp chặt chẽ với các cơ quan của Đảng, Quốc hội, Chủ tịch nước, Tòa án nhân dân tối cao, Viện kiểm sát nhân dân tối cao, Kiểm toán nhà nước, Ủy ban trung ương Mặt trận Tổ quốc Việt Nam và cơ quan trung ương của tổ chức chính trị - xã hội; giải trình về những vấn đề Hội đồng Dân tộc, Ủy ban của Quốc hội quan tâm; trả lời chất vấn của đại biểu Quốc hội, kiến nghị của cử tri, kiến nghị của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam và tổ chức chính trị - xã hội về những vấn đề thuộc trách nhiệm quản lý. 6. Hướng dẫn và kiểm tra, phối hợp với các Bộ, cơ quan ngang Bộ, cơ quan thuộc Chính phủ thực hiện nhiệm vụ công tác thuộc ngành, lĩnh vực được phân công; kiến nghị với Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ khác đình chỉ việc thi hành hoặc bãi bỏ những quy định do cơ quan đó ban hành trái với Hiến pháp, luật và văn bản của cơ quan nhà nước cấp trên hoặc của Bộ, cơ quan ngang Bộ về ngành, lĩnh vực do Bộ, cơ quan ngang Bộ chịu trách nhiệm quản lý. Trong trường hợp kiến nghị không được chấp thuận thì báo cáo Thủ tướng Chính phủ quyết định. 7. Chỉ đạo, hướng dẫn, kiểm tra Ủy ban nhân dân các cấp thực hiện nhiệm vụ công tác thuộc ngành, lĩnh vực được phân công hoặc Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ giao. 8. Đề nghị Ủy ban nhân dân, Chủ tịch Ủy ban nhân dân cấp tỉnh đình chỉ việc thi hành hoặc bãi bỏ những	chính trong văn bản quy phạm pháp luật.	
--	---	--	--

quy định của Ủy ban nhân dân, Chủ tịch Ủy ban nhân dân cấp tỉnh trái với văn bản về ngành, lĩnh vực được phân công. Nếu Ủy ban nhân dân, Chủ tịch Ủy ban nhân dân cấp tỉnh không chấp hành thì báo cáo Thủ tướng Chính phủ quyết định.

9. Thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn khác do Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ giao.

2. Nghị định số 78/2025/NĐ-CP (được sửa đổi, bổ sung bởi Nghị định số 187/2025/NĐ-CP)

Điều 5. Thủ tục hành chính trong văn bản quy phạm pháp luật

1. Thủ tục hành chính chỉ được quy định để bảo đảm quyền và lợi ích hợp pháp của cơ quan, tổ chức, cá nhân; đáp ứng yêu cầu quản lý nhà nước và thuộc một trong các trường hợp sau đây:

a) Thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn được phân cấp theo quy định của Luật Tổ chức Chính phủ, Luật Tổ chức chính quyền địa phương;

b) Thực hiện các biện pháp phát triển kinh tế - xã hội, ngân sách, quốc phòng, an ninh.

2. Thủ tục hành chính quy định trong văn bản quy phạm pháp luật phải tuân thủ các nguyên tắc sau đây:

a) Bảo đảm tính hợp hiến, hợp pháp, thống nhất, đồng bộ, hiệu quả của quy định về thủ tục hành chính;

b) Minh bạch, đơn giản, dễ hiểu và dễ thực hiện;

c) Tiết kiệm thời gian và chi phí của cơ quan, tổ chức và cá nhân;

d) Bảo đảm quyền bình đẳng của các đối tượng thực hiện thủ tục hành chính;

đ) Bảo đảm tính liên thông giữa các thủ tục hành chính liên quan, thực hiện phân công, phân cấp rõ ràng, minh bạch, hợp lý;

	e) Bảo đảm quy định đầy đủ, cụ thể các bộ phận tạo thành của thủ tục hành chính theo pháp luật về kiểm soát thủ tục hành chính. Trường hợp không quy định đầy đủ, cụ thể các bộ phận cấu thành thì giao cơ quan có trách nhiệm quy định trong văn bản quy phạm pháp luật của cơ quan đó; g) Không yêu cầu cơ quan, tổ chức, cá nhân cung cấp các thành phần hồ sơ đã có trong Cổng dịch vụ công quốc gia, hệ thống thông tin giải quyết thủ tục hành chính, cơ sở dữ liệu quốc gia, cơ sở dữ liệu chuyên ngành do cơ quan nhà nước quản lý được chia sẻ, khai thác theo quy định của pháp luật.		
5. Sửa đổi, bổ sung Điều 38 như sau: “Điều 38. Liên hoan phim, giải thưởng phim, cuộc thi phim, chương trình phim và tuần phim tại Việt Nam 1. Cơ quan nhà nước ở trung ương, tổ chức chính trị, tổ chức chính trị xã hội - nghề nghiệp, Ủy ban nhân dân cấp tỉnh được tổ chức liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim, cuộc thi phim, chương trình phim và tuần phim tại Việt Nam theo các quy định sau đây: a) Người đứng đầu cơ quan, tổ chức chịu trách nhiệm về việc tổ chức liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim, cuộc thi phim, chương trình phim và tuần phim; b) Phim tham gia liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim, cuộc thi phim, chương trình phim và tuần phim phải được cấp Giấy phép phân loại phim hoặc Quyết định phát sóng; c) Thông báo cho Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch về kế hoạch thực hiện ít nhất là 05 ngày làm việc trước ngày tổ chức và kết quả thực hiện chậm nhất là 05	1. Hiến pháp Điều 14. 1. Ở nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam, các quyền con người, quyền công dân về chính trị, dân sự, kinh tế, văn hóa, xã hội được công nhận, tôn trọng, bảo vệ, bảo đảm theo Hiến pháp và pháp luật. 2. Quyền con người, quyền công dân chỉ có thể bị hạn chế theo quy định của luật trong trường hợp cần thiết vì lý do quốc phòng, an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội, đạo đức xã hội, sức khỏe của cộng đồng. Điều 41. Mọi người có quyền hưởng thụ và tiếp cận các giá trị văn hóa, tham gia vào đời sống văn hóa, sử dụng các cơ sở văn hóa. Điều 60. 1. Nhà nước, xã hội chăm lo xây dựng và phát triển nền văn hóa Việt Nam tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc, tiếp thu tinh hoa văn hóa nhân loại. 2. Nhà nước, xã hội phát triển văn học, nghệ thuật nhằm đáp ứng nhu cầu tinh thần đa dạng và lành	- Tính hợp hiến: Hoạt động liên hoan phim, cuộc thi phim, chương trình phim, tuần phim là hoạt động văn hóa có tác động xã hội rộng, liên quan đến tư tưởng, đạo đức xã hội, an ninh văn hóa, đối ngoại văn hóa. Do đó, việc dự thảo Luật quy định về cơ chế thông báo, cấp phép, kiểm soát nội dung là phù hợp với Điều 14, Điều 41 và Điều 60 của Hiến pháp - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Đây là quy định nhằm kiểm soát, quản lý hoạt động chuyên ngành, không mâu thuẫn, chồng	Không có

ngày làm việc sau ngày kết thúc chương trình phim và tuần phim; d) Thông báo cho Ủy ban nhân dân cấp tỉnh nơi liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim, cuộc thi phim được tổ chức về kế hoạch thực hiện ít nhất là 05 ngày làm việc trước ngày tổ chức và kết quả thực hiện chậm nhất là 05 ngày làm việc sau ngày kết thúc liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim, cuộc thi phim. Đối với liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim, cuộc thi phim được tổ chức dưới hình thức trực tuyến, thực hiện việc thông báo cho Ủy ban nhân dân cấp tỉnh nơi cơ quan, tổ chức đặt trụ sở. 2. Cơ quan, tổ chức Việt Nam không phải là cơ quan nhà nước ở trung ương, tổ chức chính trị, tổ chức chính trị xã hội - nghề nghiệp, Ủy ban nhân dân cấp tỉnh được tổ chức liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim, cuộc thi phim, chương trình phim và tuần phim tại Việt Nam khi đáp ứng các điều kiện theo quy định của Chính phủ và phải thực hiện quy định tại khoản 1 Điều này. 3. Tổ chức quốc tế, tổ chức nước ngoài, cơ quan ngoại giao, cơ sở văn hóa nước ngoài khi tổ chức liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim, cuộc thi phim, chương trình phim và tuần phim tại Việt Nam phải được: a) Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch cấp giấy phép khi tổ chức chương trình phim và tuần phim; b) Ủy ban nhân dân cấp tỉnh cấp giấy phép khi tổ chức liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim, cuộc thi phim.	mạnh của Nhân dân; phát triển các phương tiện thông tin đại chúng nhằm đáp ứng nhu cầu thông tin của Nhân dân, phục vụ sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc. 3. Nhà nước, xã hội tạo môi trường xây dựng gia đình Việt Nam ấm no, tiến bộ, hạnh phúc; xây dựng con người Việt Nam có sức khỏe, văn hóa, giàu lòng yêu nước, có tinh thần đoàn kết, ý thức làm chủ, trách nhiệm công dân.	chéo với các văn bản QPPL khác.	
---	--	--	--

4. Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch có trách nhiệm chủ trì tổ chức liên hoan phim quốc gia và liên hoan phim quốc tế tại Việt Nam theo định kỳ. 5. Hồ sơ đề nghị cấp giấy phép tổ chức liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim, cuộc thi phim, chương trình phim và tuần phim quy định tại khoản 3 Điều này được quy định như sau: a) Hồ sơ đề nghị cấp giấy phép tổ chức liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim và cuộc thi phim bao gồm văn bản đề nghị cấp giấy phép theo mẫu do Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch quy định; đề án nêu rõ mục đích, ý nghĩa và tiêu chí, nội dung, cơ cấu tổ chức, kinh phí, phân công nhiệm vụ và tổ chức thực hiện; điều lệ nêu rõ đối tượng tham dự, cơ cấu giải thưởng và thành phần ban giám khảo; b) Hồ sơ đề nghị cấp giấy phép tổ chức chương trình phim và tuần phim bao gồm văn bản đề nghị cấp giấy phép theo mẫu do Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch quy định; danh mục phim tham gia chương trình phim, tuần phim; bản sao Giấy phép phân loại phim. 6. Trình tự, thủ tục cấp giấy phép tổ chức liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim, cuộc thi phim, chương trình phim và tuần phim được quy định như sau: a) Cơ quan, tổ chức nộp 01 bộ hồ sơ qua Cổng dịch vụ công quốc gia hoặc qua đường bưu điện hoặc nộp trực tiếp đến cơ quan có thẩm quyền quy định tại khoản 3 Điều này; b) Trong thời hạn 08 ngày làm việc kể từ ngày nhận đủ hồ sơ hợp lệ, cơ quan có thẩm quyền quy định tại khoản 3 Điều này thực hiện cấp giấy phép; trường hợp			
---	--	--	--

không cấp giấy phép phải trả lời bằng văn bản và nêu rõ lý do. Trường hợp hồ sơ phải điều chỉnh nội dung hoặc bổ sung thông tin theo yêu cầu của cơ quan có thẩm quyền quy định tại khoản 3 Điều này, trong thời hạn 05 ngày làm việc kể từ ngày nhận được hồ sơ đã điều chỉnh nội dung hoặc bổ sung đầy đủ thông tin, cơ quan có thẩm quyền quy định tại khoản 3 Điều này thực hiện cấp giấy phép. 7. Trường hợp thay đổi nội dung quy định tại điểm a khoản 5 Điều này sau khi được cấp giấy phép, cơ quan, tổ chức phải thực hiện đề nghị cấp lại giấy phép theo quy định tại khoản 5 và khoản 6 Điều này. Trong thời hạn 05 ngày làm việc kể từ ngày nhận đủ hồ sơ hợp lệ, Ủy ban nhân dân cấp tỉnh thực hiện cấp giấy phép. 8. Cơ quan có thẩm quyền quy định tại khoản 3 Điều này quyết định thu hồi giấy phép trong những trường hợp sau đây: a) Vi phạm quy định tại Điều 9 của Luật này trong quá trình tổ chức liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim, cuộc thi phim, chương trình phim và tuần phim; b) Thông tin trong hồ sơ đề nghị cấp giấy phép là giả mạo; c) Không thực hiện đúng nội dung giấy phép.”.			
6. Sửa đổi, bổ sung khoản 2 Điều 39 như sau: “2. Cơ quan, tổ chức khác tổ chức chương trình phim, tuần phim Việt Nam tại nước ngoài thông báo bằng văn bản cho cơ quan đại diện ngoại giao Việt Nam ở nước sở tại hoặc địa bàn kiêm nhiệm về nội dung, kế hoạch tổ chức ít nhất là 15 ngày làm việc trước ngày tổ chức.”.		Nội dung sửa đổi, bổ sung nhằm bảo đảm thống nhất việc sử dụng cụm từ "ngày làm việc" trong Luật.	Không có

7. Sửa đổi, bổ sung điểm đ khoản 2 Điều 47 như sau: “đ) Cấp, thu hồi Giấy phép phân loại phim; Giấy phép tổ chức liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim, cuộc thi phim; dừng phổ biến phim theo thẩm quyền;”.	Điều 4 Dự thảo Luật <u>5. Sửa đổi, bổ sung Điều 38 như sau:</u> “Điều 38. Liên hoan phim, giải thưởng phim, cuộc thi phim, chương trình phim và tuần phim tại Việt Nam <i>3. Tổ chức quốc tế, tổ chức nước ngoài, cơ quan ngoại giao, Cơ sở văn hóa nước ngoài khi tổ chức liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim, cuộc thi phim, chương trình phim và tuần phim tại Việt Nam phải được:</i> <i>a) Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch cấp giấy phép khi tổ chức chương trình phim và tuần phim.</i> <i>b) Ủy ban nhân dân cấp tỉnh cấp giấy phép khi tổ chức liên hoan phim, liên hoan phim chuyên ngành, chuyên đề, giải thưởng phim, cuộc thi phim.</i>	- Tính hợp hiến: Hoạt động liên hoan phim, cuộc thi phim, chương trình phim, tuần phim là hoạt động văn hóa có tác động xã hội rộng, liên quan đến tư tưởng, đạo đức xã hội, an ninh văn hóa, đối ngoại văn hóa. Do đó, việc dự thảo Luật quy định về cơ chế thông báo, cấp phép, kiểm soát nội dung là phù hợp với Điều 14, Điều 41 và Điều 60 của Hiến pháp - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Nội dung sửa đổi, bổ sung nhằm bảo đảm thống nhất với nội dung phân cấp, phân quyền cho Ủy ban nhân dân cấp tỉnh đnag được điều chỉnh tại khoản 5 Điều 4 dự thảo Luật.	Không có
Điều 5. Sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Di sản văn hóa như sau:			
1. Sửa đổi, bổ sung khoản 5 và bổ sung khoản 6 vào sau khoản 5 Điều 18 như sau: “5. Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch xem xét, quyết định cho phép tổ chức xây dựng hồ sơ và đề nghị UNESCO hỗ trợ bảo vệ các di sản được ghi danh trong Danh sách cần bảo vệ khẩn cấp từ Quỹ bảo vệ di sản văn hóa phi vật thể của Công ước 2003 về bảo vệ	Luật Tổ chức Chính phủ số 63/2025/QH15 Điều 6. Nguyên tắc phân định thẩm quyền Nhiệm vụ, quyền hạn của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ được xác định trên cơ sở nguyên tắc phân định thẩm quyền như sau:	- Tính hợp hiến: Các quy định của dự thảo không mâu thuẫn, không hạn chế quyền hiến định, bảo đảm tính hợp hiến. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm	Không có

di sản văn hóa phi vật thể của UNESCO căn cứ văn bản đề nghị của Chủ tịch Ủy ban nhân dân cấp tỉnh. 6. Chính phủ quy định chi tiết khoản 5 Điều này.”.	4. Chính phủ thống nhất quản lý nhà nước về các ngành, lĩnh vực; thực hiện phân công phạm vi quản lý nhà nước cho các Bộ, cơ quan ngang Bộ, bảo đảm phân định rõ trách nhiệm của Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ với tư cách thành viên Chính phủ và với tư cách người đứng đầu Bộ, cơ quan ngang Bộ; 6. Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn theo nguyên tắc phân định thẩm quyền, phân quyền, phân cấp, ủy quyền quy định tại Luật này, quy định về phân quyền tại Luật Tổ chức chính quyền địa phương và các luật khác có liên quan; 7. Việc phân quyền, phân cấp phải bảo đảm rõ chủ thể, nội dung, phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn, công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình, giám sát, thanh tra, kiểm tra, kiểm soát quyền lực theo quy định của Hiến pháp và pháp luật; 8. Việc quy định chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn, trách nhiệm của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ và Bộ, cơ quan ngang Bộ tại các văn bản quy phạm pháp luật khác phải phù hợp với quy định tại Luật này, bảo đảm quyền lực nhà nước được kiểm soát hiệu quả; 9. Khuyến khích cơ quan nhà nước ở trung ương và chính quyền địa phương chủ động đề xuất việc phân quyền, phân cấp gắn với cơ chế, chính sách, giải pháp để thực hiện phân quyền, phân cấp hiệu quả nhằm phát huy tính linh hoạt, sáng tạo, giải phóng nguồn lực, thúc đẩy phát triển kinh tế - xã hội.” "Điều 19. Nhiệm vụ và quyền hạn của Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ với tư cách là người đứng đầu Bộ, cơ quan ngang Bộ 1. Trình Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ xem xét, quyết định theo thẩm quyền hoặc trình cấp có thẩm	quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: + Bảo đảm tính thống nhất của hệ thống pháp luật, phù hợp định hướng phân quyền, phân cấp, nâng cao hiệu lực, hiệu quả quản lý nhà nước; Phù hợp với chức năng quản lý nhà nước của Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch + Nội dung quy định phù hợp với nguyên tắc phân công, phân cấp, phân quyền, bảo đảm rõ chủ thể, rõ phạm vi trách nhiệm theo quy định của Luật Tổ chức Chính phủ.
--	--	--

quyền quyết định các vấn đề thuộc phạm vi quản lý nhà nước về ngành, lĩnh vực theo phân công của Chính phủ và chỉ đạo của Thủ tướng Chính phủ; đề nghị Thủ tướng Chính phủ bổ nhiệm, miễn nhiệm, tạm đình chỉ công tác, cách chức, cho từ chức đối với Thứ trưởng hoặc Phó Thứ trưởng cơ quan ngang Bộ; kiến nghị với Thủ tướng Chính phủ đình chỉ việc thi hành nghị quyết của Hội đồng nhân dân cấp tỉnh trái với Hiến pháp, luật và văn bản của cơ quan nhà nước cấp trên về ngành, lĩnh vực chịu trách nhiệm quản lý.

3. Lãnh đạo, chỉ đạo và chịu trách nhiệm cá nhân về mọi mặt công tác của Bộ, cơ quan ngang Bộ theo quy định của pháp luật; chỉ đạo đơn vị thuộc phạm vi quản lý tổ chức triển khai thực hiện chiến lược, quy hoạch, kế hoạch, chương trình, dự án đã được phê duyệt, nhiệm vụ của Bộ, cơ quan ngang Bộ được Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ giao.

4. Quyết định theo thẩm quyền vấn đề thuộc chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn của Bộ, cơ quan ngang Bộ mà mình là người đứng đầu theo quy định của pháp luật.

6. Hướng dẫn và kiểm tra, phối hợp với các Bộ, cơ quan ngang Bộ, cơ quan thuộc Chính phủ thực hiện nhiệm vụ công tác thuộc ngành, lĩnh vực được phân công; kiến nghị với Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ khác đình chỉ việc thi hành hoặc bãi bỏ những quy định do cơ quan đó ban hành trái với Hiến pháp, luật và văn bản của cơ quan nhà nước cấp trên hoặc của Bộ, cơ quan ngang Bộ về ngành, lĩnh vực do Bộ, cơ quan ngang Bộ chịu trách nhiệm quản lý. Trong trường hợp kiến nghị không được chấp thuận thì báo cáo Thủ tướng Chính phủ quyết định.”.

8. Thay thế, sửa đổi một số cụm từ: a) Thay thế cụm từ “Ủy ban nhân dân cấp huyện” bằng cụm từ Ủy ban nhân dân cấp xã” tại khoản 7 Điều 27	1. Hiến pháp năm 2013 (được sửa đổi, bổ sung bởi Nghị quyết số 203/2025/QH15) Điều 110 1. Các đơn vị hành chính của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được tổ chức thành hai cấp, gồm tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương và các đơn vị hành chính dưới tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương do luật định. 2. Luật Tổ chức chính quyền địa phương số 72/2025/QH15 Điều 1. Đơn vị hành chính 1. Đơn vị hành chính của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được tổ chức thành 02 cấp, gồm có: a) Tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương (sau đây gọi chung là cấp tỉnh); b) Xã, phường, đặc khu trực thuộc cấp tỉnh (sau đây gọi chung là cấp xã). Điều 11. Phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương 1. Nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp được xác định trên cơ sở phân định thẩm quyền giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và cơ quan nhà nước ở địa phương và của mỗi cấp chính quyền địa phương theo hình thức phân quyền, phân cấp. 2. Việc phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương phải bảo đảm các nguyên tắc sau đây: a) Xác định rõ nội dung và phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn mà chính quyền địa phương được quyết định, tổ chức thực hiện và chịu trách nhiệm về kết quả; b) Đẩy mạnh phân quyền, phân cấp các nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước ở trung ương cho chính quyền địa phương; phân định rõ giữa thẩm quyền của Ủy ban nhân dân và thẩm quyền của Chủ	- Tính hợp hiến: quy định tại dự thảo Luật phù hợp với mô hình tổ chức chính quyền địa phương 2 cấp đã được quy định tại Hiến pháp. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Nội dung quy định phù hợp với nguyên tắc phân định thẩm quyền và mô hình chính quyền địa phương 2 cấp theo quy định của Luật Tổ chức chính quyền địa phương. Không có
--	--	---

	tịch Ủy ban nhân dân cấp tỉnh, cấp xã; bảo đảm không trùng lặp, chồng chéo về nhiệm vụ, quyền hạn giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và địa phương, giữa chính quyền địa phương các cấp và giữa các cơ quan, tổ chức thuộc chính quyền địa phương; c) Phù hợp với đặc điểm nông thôn, đô thị, hải đảo, đơn vị hành chính - kinh tế đặc biệt và khả năng, điều kiện thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp. Cơ quan, tổ chức, cá nhân được giao thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước cấp trên được bảo đảm các điều kiện cần thiết để thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn đó; d) Bảo đảm tính công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình và thực hiện có hiệu quả việc kiểm soát quyền lực gắn với trách nhiệm kiểm tra, thanh tra, giám sát của cơ quan có thẩm quyền; có cơ chế theo dõi, đánh giá, kiểm tra và kịp thời điều chỉnh nội dung phân quyền, phân cấp khi cơ quan, tổ chức, cá nhân được phân quyền, phân cấp thực hiện không hiệu quả các nhiệm vụ, quyền hạn được giao; đ) Bảo đảm tính thống nhất trong tổ chức thi hành Hiến pháp và pháp luật; e) Đáp ứng yêu cầu quản trị địa phương; phát triển khoa học, công nghệ, đổi mới sáng tạo và chuyển đổi số;”		
8. Thay thế cụm từ “Ủy ban nhân dân cấp huyện” bằng cụm từ “Ủy ban nhân dân cấp xã” tại khoản 3 Điều 29.	1. Hiến pháp năm 2013 (được sửa đổi, bổ sung bởi Nghị quyết số 203/2025/QH15) Điều 110 1. Các đơn vị hành chính của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được tổ chức thành hai cấp, gồm tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương và các đơn vị	- Tính hợp hiến: Nội dung quy định bảo đảm tính hợp hiến - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội.	Không có

	hành chính dưới tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương do luật định. 2. Luật Tổ chức chính quyền địa phương số 72/2025/QH15 Điều 1. Đơn vị hành chính 1. Đơn vị hành chính của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được tổ chức thành 02 cấp, gồm có: a) Tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương (sau đây gọi chung là cấp tỉnh); b) Xã, phường, đặc khu trực thuộc cấp tỉnh (sau đây gọi chung là cấp xã). Điều 11. Phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương 1. Nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp được xác định trên cơ sở phân định thẩm quyền giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và cơ quan nhà nước ở địa phương và của mỗi cấp chính quyền địa phương theo hình thức phân quyền, phân cấp. 2. Việc phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương phải bảo đảm các nguyên tắc sau đây: a) Xác định rõ nội dung và phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn mà chính quyền địa phương được quyết định, tổ chức thực hiện và chịu trách nhiệm về kết quả; b) Đẩy mạnh phân quyền, phân cấp các nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước ở trung ương cho chính quyền địa phương; phân định rõ giữa thẩm quyền của Ủy ban nhân dân và thẩm quyền của Chủ tịch Ủy ban nhân dân cấp tỉnh, cấp xã; bảo đảm không trùng lặp, chồng chéo về nhiệm vụ, quyền hạn giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và địa phương, giữa chính quyền địa phương các cấp và giữa các cơ quan, tổ chức thuộc chính quyền địa phương;	- Tính thống nhất: + Việc thay thế cụm từ “Ủy ban nhân dân cấp huyện” bằng cụm từ Ủy ban nhân dân cấp xã” tại khoản 3 Điều 29 phù hợp với mô hình tổ chức chính quyền địa phương 2 cấp và nguyên tắc phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương 2 cấp quy định tại Luật Tổ chức chính quyền địa phương.	
--	--	--	--

	c) Phù hợp với đặc điểm nông thôn, đô thị, hải đảo, đơn vị hành chính - kinh tế đặc biệt và khả năng, điều kiện thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp. Cơ quan, tổ chức, cá nhân được giao thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước cấp trên được bảo đảm các điều kiện cần thiết để thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn đó; d) Bảo đảm tính công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình và thực hiện có hiệu quả việc kiểm soát quyền lực gắn với trách nhiệm kiểm tra, thanh tra, giám sát của cơ quan có thẩm quyền; có cơ chế theo dõi, đánh giá, kiểm tra và kịp thời điều chỉnh nội dung phân quyền, phân cấp khi cơ quan, tổ chức, cá nhân được phân quyền, phân cấp thực hiện không hiệu quả các nhiệm vụ, quyền hạn được giao; đ) Bảo đảm tính thống nhất trong tổ chức thi hành Hiến pháp và pháp luật; e) Đáp ứng yêu cầu quản trị địa phương; phát triển khoa học, công nghệ, đổi mới sáng tạo và chuyển đổi số.”		
2. Sửa đổi, bổ sung khoản 1 Điều 35 như sau: “1. Công trình bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích là công trình xây dựng chuyên ngành, phải lập thành dự án bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích theo quy định của Luật này, định mức kinh tế - kỹ thuật về bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích do Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch quy định, pháp luật về xây dựng và quy định khác của pháp luật có liên quan. Việc lập dự án bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích đối với di tích phải lập quy hoạch quy định tại khoản 2 Điều 34 của Luật này thực hiện theo một trong các trường hợp sau đây:	Luật Xây dựng số 135/2025/QH15 Điều 23. Lập dự án đầu tư xây dựng 1. Chủ đầu tư hoặc cơ quan, tổ chức được giao nhiệm vụ chuẩn bị dự án phải lập Báo cáo nghiên cứu khả thi, Báo cáo kinh tế - kỹ thuật làm cơ sở trình thẩm định, phê duyệt dự án, trừ trường hợp quy định tại khoản 3 Điều này. 2. Dự án đầu tư xây dựng chỉ cần lập Báo cáo kinh tế - kỹ thuật trong các trường hợp sau đây: a) Dự án đầu tư xây dựng công trình sử dụng cho mục đích tôn giáo, trừ trường hợp quy định tại khoản 4 Điều này;	- Tính hợp hiến: Nội dung dự thảo bảo đảm tính hợp hiến - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Nội dung sửa đổi, bổ sung bảo đảm thống nhất với Luật Xây dựng năm 2025	Không có

a) Sau khi quy hoạch bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích được cấp có thẩm quyền phê duyệt theo quy định tại Điều 34 của Luật này và xác định được khả năng bố trí kinh phí từ nguồn ngân sách nhà nước, khả năng huy động nguồn kinh phí khác theo quy định của pháp luật; b) Di tích chưa được lập quy hoạch nhưng bị xuống cấp, được cơ quan chuyên môn về văn hóa xác nhận và đã được bố trí kinh phí từ nguồn ngân sách nhà nước hoặc bảo đảm khả năng huy động nguồn kinh phí khác theo quy định của pháp luật. Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch xác nhận việc xuống cấp đối với di sản thế giới, di tích quốc gia đặc biệt; cơ quan chuyên môn về văn hóa cấp tỉnh xác nhận đối với cụm di tích quốc gia, cụm di tích quốc gia với di tích cấp tỉnh quy định tại khoản 2 Điều 34 của Luật này.”.	b) Dự án đầu tư xây dựng quy mô nhỏ hoặc có tính chất kỹ thuật đơn giản theo quy định của Chính phủ; c) Trường hợp khác theo quy định của pháp luật có liên quan. 3. Công trình phục vụ trực tiếp sản xuất nông nghiệp do cá nhân, cộng đồng dân cư sử dụng theo quy định của pháp luật về đất đai hoặc công trình nhà ở riêng lẻ của hộ gia đình, cá nhân khi xây dựng không phải lập Báo cáo nghiên cứu khả thi hoặc Báo cáo kinh tế - kỹ thuật, trừ trường hợp công trình nhà ở riêng lẻ nhiều tầng, nhiều căn hộ có yêu cầu lập dự án theo quy định của pháp luật về nhà ở hoặc công trình nhà ở riêng lẻ thuộc khu vực bảo vệ di tích, di sản thế giới có yêu cầu lập dự án theo quy định của pháp luật về di sản văn hóa. 4. Đối với dự án bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích, việc lập, thẩm định Báo cáo nghiên cứu khả thi, Báo cáo kinh tế - kỹ thuật, phê duyệt dự án thực hiện theo quy định của pháp luật về di sản văn hóa.		
3. Sửa đổi, bổ sung khoản 2 Điều 39 như sau: “2. Việc thăm dò, khai quật khảo cổ phải đáp ứng đủ các điều kiện sau đây: a) Phù hợp với quy hoạch khảo cổ đã được cấp có thẩm quyền phê duyệt theo quy định tại Điều 37 của Luật này, trừ trường hợp phát hiện trong quá trình thực hiện dự án, xây dựng công trình theo quy định tại khoản 3 Điều 38 của Luật này hoặc trường hợp phải thực hiện nhằm mục đích nghiên cứu, bảo tồn di tích; b) Có dự án khai quật khảo cổ được cấp có thẩm quyền phê duyệt theo quy định của Luật này và quy định khác của pháp luật có liên quan; c) Có giấy phép của Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch.”.	Nội dung sửa đổi, bổ sung thuộc phạm vi chuyên ngành, không có quy định của pháp luật có liên quan đến nội dung được sửa đổi, bổ sung	- Tính hợp hiến: Nội dung dự thảo phù hợp với Hiến pháp - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: không có quy định của pháp luật có liên quan đến nội dung được sửa đổi, bổ sung	Không có

4. Sửa đổi, bổ sung khoản 3 Điều 61 như sau: “3. Bộ trưởng, người đứng đầu ngành, cơ quan, tổ chức ở trung ương, Chủ tịch Ủy ban nhân dân cấp tỉnh xem xét, phê duyệt đề án, dự án bảo vệ và phát huy giá trị di sản tư liệu trong các danh mục của UNESCO trên cơ sở ý kiến bằng văn bản của Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch.”.	1. Hiến pháp năm 2013 (được sửa đổi, bổ sung bởi Nghị quyết số 203/2025/QH15) Điều 110 1. Các đơn vị hành chính của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được tổ chức thành hai cấp, gồm tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương và các đơn vị hành chính dưới tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương do luật định. 2. Luật Tổ chức Chính phủ số 63/2025/QH15 "Điều 6. Nguyên tắc phân định thẩm quyền Nhiệm vụ, quyền hạn của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ được xác định trên cơ sở nguyên tắc phân định thẩm quyền như sau: 4. Chính phủ thống nhất quản lý nhà nước về các ngành, lĩnh vực; thực hiện phân công phạm vi quản lý nhà nước cho các Bộ, cơ quan ngang Bộ, bảo đảm phân định rõ trách nhiệm của Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ với tư cách thành viên Chính phủ và với tư cách người đứng đầu Bộ, cơ quan ngang Bộ; 6. Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn theo nguyên tắc phân định thẩm quyền, phân quyền, phân cấp, ủy quyền quy định tại Luật này, quy định về phân quyền tại Luật Tổ chức chính quyền địa phương và các luật khác có liên quan; 7. Việc phân quyền, phân cấp phải bảo đảm rõ chủ thể, nội dung, phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn, công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình, giám sát, thanh tra, kiểm tra, kiểm soát quyền lực theo quy định của Hiến pháp và pháp luật; 8. Việc quy định chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn, trách nhiệm của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ và	- Tính hợp hiến: quy định tại dự thảo Luật phù hợp với mô hình tổ chức chính quyền địa phương 2 cấp đã được quy định tại Hiến pháp - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Nội dung quy định phù hợp với nguyên tắc phân định thẩm quyền và chính sách đẩy mạnh phân cấp, phân quyền tại Luật Tổ chức Chính phủ, Luật Tổ chức chính quyền địa phương, góp phần đẩy mạnh phân cấp, nâng cao trách nhiệm và hiệu quả quản lý nhà nước về du lịch ở địa phương.	Không có
--	--	---	-----------------

Bộ, cơ quan ngang Bộ tại các văn bản quy phạm pháp luật khác phải phù hợp với quy định tại Luật này, bảo đảm quyền lực nhà nước được kiểm soát hiệu quả;

9. Khuyến khích cơ quan nhà nước ở trung ương và chính quyền địa phương chủ động đề xuất việc phân quyền, phân cấp gắn với cơ chế, chính sách, giải pháp để thực hiện phân quyền, phân cấp hiệu quả nhằm phát huy tính linh hoạt, sáng tạo, giải phóng nguồn lực, thúc đẩy phát triển kinh tế - xã hội.”

3. Luật Tổ chức chính quyền địa phương số 72/2025/QH15

Điều 1. Đơn vị hành chính

1. Đơn vị hành chính của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam được tổ chức thành 02 cấp, gồm có:

- a) Tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương (sau đây gọi chung là cấp tỉnh);
- b) Xã, phường, đặc khu trực thuộc cấp tỉnh (sau đây gọi chung là cấp xã).

Điều 11. Phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương

1. Nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp được xác định trên cơ sở phân định thẩm quyền giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và cơ quan nhà nước ở địa phương và của mỗi cấp chính quyền địa phương theo hình thức phân quyền, phân cấp.

2. Việc phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương phải bảo đảm các nguyên tắc sau đây:

- a) Xác định rõ nội dung và phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn mà chính quyền địa phương được quyết định, tổ chức thực hiện và chịu trách nhiệm về kết quả;
- b) Đẩy mạnh phân quyền, phân cấp các nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước ở trung ương cho chính quyền địa phương; phân định rõ giữa thẩm

	quyền của Ủy ban nhân dân và thẩm quyền của Chủ tịch Ủy ban nhân dân cấp tỉnh, cấp xã; bảo đảm không trùng lặp, chồng chéo về nhiệm vụ, quyền hạn giữa các cơ quan nhà nước ở trung ương và địa phương, giữa chính quyền địa phương các cấp và giữa các cơ quan, tổ chức thuộc chính quyền địa phương; c) Phù hợp với đặc điểm nông thôn, đô thị, hải đảo, đơn vị hành chính - kinh tế đặc biệt và khả năng, điều kiện thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp. Cơ quan, tổ chức, cá nhân được giao thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan nhà nước cấp trên được bảo đảm các điều kiện cần thiết để thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn đó; d) Bảo đảm tính công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình và thực hiện có hiệu quả việc kiểm soát quyền lực gắn với trách nhiệm kiểm tra, thanh tra, giám sát của cơ quan có thẩm quyền; có cơ chế theo dõi, đánh giá, kiểm tra và kịp thời điều chỉnh nội dung phân quyền, phân cấp khi cơ quan, tổ chức, cá nhân được phân quyền, phân cấp thực hiện không hiệu quả các nhiệm vụ, quyền hạn được giao; đ) Bảo đảm tính thống nhất trong tổ chức thi hành Hiến pháp và pháp luật; e) Đáp ứng yêu cầu quản trị địa phương; phát triển khoa học, công nghệ, đổi mới sáng tạo và chuyển đổi số.”		
5. Sửa đổi, bổ sung khoản 1 Điều 78 như sau: “1. Tổ chức, cá nhân được kinh doanh trong lập quy hoạch bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích; lập dự án, báo cáo kinh tế - kỹ thuật bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích; thiết kế bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích; thi công bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích; tư vấn giám sát thi công	Luật Xây dựng số 135/2025/QH15 Điều 88. Năng lực của tổ chức, cá nhân hoạt động xây dựng 1. Cá nhân đảm nhận chức danh trong hoạt động xây dựng phải có chứng chỉ hành nghề hoạt động xây dựng tương ứng theo quy định của Luật này bao gồm	- Tính hợp hiến: Nội dung dự thảo bảo đảm tính hợp hiến - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội.	Không có

bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích thực hiện theo quy định của Luật này, quy định của pháp luật về đầu tư, doanh nghiệp, quy định khác của pháp luật có liên quan, phải có Giấy chứng nhận đủ điều kiện hành nghề bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích, Chứng chỉ hành nghề bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích. Tổ chức kinh doanh trong lập quy hoạch bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích; lập dự án, báo cáo kinh tế - kỹ thuật bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích; thiết kế bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích; thi công bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích; tư vấn giám sát thi công bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích còn phải đáp ứng quy định đối với từng ngành, nghề như sau: a) Đối với ngành, nghề lập quy hoạch bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích phải có đủ năng lực của tổ chức và năng lực, kinh nghiệm của cá nhân theo quy định của pháp luật về xây dựng và có ít nhất 02 cá nhân được cấp Chứng chỉ hành nghề lập quy hoạch bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích; b) Đối với ngành, nghề lập dự án, báo cáo kinh tế - kỹ thuật bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích phải có đủ năng lực của tổ chức và năng lực, kinh nghiệm của cá nhân theo quy định của pháp luật về xây dựng và có ít nhất 02 cá nhân được cấp Chứng chỉ hành nghề lập dự án bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích; c) Đối với ngành, nghề thiết kế bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích phải có đủ năng lực của tổ chức và năng lực, kinh nghiệm của cá nhân theo quy định của pháp luật về xây dựng và có ít nhất 02 cá nhân được cấp Chứng chỉ hành nghề thiết kế bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích; d) Đối với ngành, nghề thi công bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích phải có đủ năng lực của tổ chức và năng lực, kinh nghiệm của cá nhân theo quy định của pháp	chủ nhiệm, chủ trì lập thiết kế quy hoạch đô thị và nông thôn; chủ nhiệm khảo sát xây dựng; chủ nhiệm, chủ trì thiết kế, thẩm tra thiết kế xây dựng; giám sát thi công xây dựng; chủ trì xác định, thẩm tra và quản lý chi phí đầu tư xây dựng. Chứng chỉ hành nghề được phân thành hạng I, hạng II và hạng III. 2. Cá nhân đảm nhận chức danh chỉ huy trưởng công trường, chủ trì kiểm định xây dựng, giám đốc quản lý dự án đầu tư xây dựng phải đáp ứng điều kiện năng lực, kinh nghiệm nghề nghiệp. 3. Nhà thầu là tổ chức, cá nhân nước ngoài hoạt động xây dựng tại Việt Nam phải tuân thủ quy định của pháp luật Việt Nam và được cơ quan quản lý nhà nước về xây dựng cấp giấy phép hoạt động. 4. Tổ chức, cá nhân hành nghề kiến trúc thực hiện theo quy định của pháp luật về kiến trúc. 5. Chủ đầu tư chịu trách nhiệm về việc lựa chọn tổ chức, cá nhân tham gia hoạt động xây dựng do mình lựa chọn. 6. Tổ chức tham gia hoạt động xây dựng tự công khai thông tin về năng lực hoạt động xây dựng trên trang thông tin điện tử của Bộ Xây dựng. Thông tin về năng lực của tổ chức công khai là cơ sở để các chủ đầu tư tham khảo khi lựa chọn nhà thầu. 7. Chính phủ quy định chi tiết về điều kiện năng lực, kinh nghiệm của cá nhân tham gia hoạt động xây dựng; quy định về thẩm quyền, trình tự, thủ tục cấp, thu hồi chứng chỉ hành nghề hoạt động xây dựng; quy định về điều kiện, thẩm quyền, trình tự, thủ tục cấp, thu hồi giấy phép hoạt động xây dựng đối với nhà thầu là tổ chức, cá nhân nước ngoài; nội dung công khai thông tin năng lực hoạt động xây dựng của tổ chức; đăng tải kinh nghiệm hành nghề hoạt động	- Tính thống nhất: Nội dung sửa đổi, bổ sung tại dự thảo bảo đảm thống nhất với quy định của Luật Xây dựng về năng lực của tổ chức, cá nhân hoạt động xây dựng
---	--	---

luật về xây dựng và có ít nhất 02 cá nhân được cấp Chứng chỉ hành nghề thi công bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích; đ) Đối với ngành, nghề tư vấn giám sát thi công bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích phải có đủ năng lực của tổ chức và năng lực, kinh nghiệm của cá nhân theo quy định của pháp luật về xây dựng và có ít nhất 02 cá nhân được cấp Chứng chỉ hành nghề tư vấn giám sát thi công bảo quản, tu bổ, phục hồi di tích.”.	xây dựng của cá nhân trên Hệ thống thông tin, Cơ sở dữ liệu quốc gia về hoạt động xây dựng. Điều 89. Điều kiện cấp chứng chỉ hành nghề hoạt động xây dựng Cá nhân được cấp chứng chỉ hành nghề hoạt động xây dựng phải đáp ứng các điều kiện sau đây: 1. Có trình độ chuyên môn phù hợp với nội dung đề nghị cấp chứng chỉ hành nghề; 2. Có thời gian và kinh nghiệm tham gia công việc phù hợp với nội dung đề nghị cấp chứng chỉ hành nghề. Điều 90. Điều kiện của cá nhân hành nghề độc lập Cá nhân hành nghề độc lập trong các lĩnh vực hoạt động xây dựng bao gồm khảo sát xây dựng; thiết kế, thẩm tra thiết kế xây dựng; giám sát thi công xây dựng; xác định, thẩm tra và quản lý chi phí đầu tư xây dựng phải có chứng chỉ hành nghề, năng lực phù hợp với công việc thực hiện.		
6. Sửa đổi, bổ sung khoản 1 Điều 81 như sau: “Điều 81. Kinh doanh dịch vụ bảo tàng “1. Cơ quan, tổ chức, cá nhân được kinh doanh hoạt động dịch vụ bảo tàng khi bảo đảm quy định tại Điều 65 hoặc Điều 67 của Luật này, quy định của pháp luật về doanh nghiệp, quy định khác của pháp luật có liên quan.”.	1. Hiến pháp Điều 14. 1. Ở nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam, các quyền con người, quyền công dân về chính trị, dân sự, kinh tế, văn hóa, xã hội được công nhận, tôn trọng, bảo vệ, bảo đảm theo Hiến pháp và pháp luật. 2. Quyền con người, quyền công dân chỉ có thể bị hạn chế theo quy định của luật trong trường hợp cần thiết vì lý do quốc phòng, an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội, đạo đức xã hội, sức khỏe của cộng đồng. 2. Luật Đầu tư số 143/2025/QH15 Điều 7. Ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện Lưu ý	- Tính hợp hiến: Quy định của dự thảo Luật phù hợp với nguyên tắc hạn chế quyền tại Điều 14 Hiến pháp. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: + Kinh doanh dịch vụ bảo tàng là ngành, nghề kinh doanh có điều kiện theo quy định của Luật Đầu tư, do đó, việc quy định tại Điều 81 thống nhất với Luật Đầu tư.	Không có

	1. Ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện là ngành, nghề kinh doanh trên lãnh thổ Việt Nam mà việc thực hiện hoạt động đầu tư kinh doanh trong ngành, nghề đó phải đáp ứng điều kiện cần thiết vì lý do quốc phòng, an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội, đạo đức xã hội, sức khỏe của cộng đồng. Danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện được quy định tại Phụ lục IV ban hành kèm theo Luật này. Chính phủ công bố Danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện cần thiết phải cấp phép, chứng nhận trước khi thực hiện hoạt động đầu tư kinh doanh và Danh mục ngành nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện phải chuyển phương thức quản lý điều kiện kinh doanh từ cấp phép, chứng nhận sang công bố yêu cầu, điều kiện kinh doanh để quản lý theo phương thức hậu kiểm. 2. Điều kiện đầu tư kinh doanh đối với ngành, nghề quy định tại khoản 1 Điều này được quy định tại luật, nghị quyết của Quốc hội, pháp lệnh, nghị quyết của Ủy ban Thường vụ Quốc hội, nghị định của Chính phủ và điều ước quốc tế mà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là thành viên. Bộ, cơ quan ngang Bộ, Hội đồng nhân dân, Ủy ban nhân dân các cấp, cơ quan, tổ chức, cá nhân khác không được ban hành quy định về điều kiện đầu tư kinh doanh. PHỤ LỤC IV DANH MỤC NGÀNH, NGHỀ ĐẦU TƯ KINH DOANH CÓ ĐIỀU KIỆN <table><tr><td>171</td><td>Kinh doanh dịch vụ bảo tàng</td></tr></table>	171	Kinh doanh dịch vụ bảo tàng	+ Quy định tại dự thảo dẫn chiếu đến các pháp luật khác có liên quan nên không có sự mâu thuẫn, chồng chéo trong quy định.	
171	Kinh doanh dịch vụ bảo tàng				
7. Sửa đổi, bổ sung khoản 4 Điều 89 như sau: “4. Quỹ bảo tồn di sản văn hóa hoạt động không vì mục tiêu lợi nhuận; thực hiện việc lập dự toán, chấp	Nghị định số 73/2026/NĐ-CP ngày 10/3/2026 của Chính phủ quy định chi tiết và hướng dẫn thi hành một số điều của Luật Ngân sách nhà nước.	- Tính hợp hiến: Theo Hiến pháp năm 2013, Nhà nước có trách nhiệm bảo tồn, phát	Không có		

hành dự toán, hạch toán kế toán, quyết toán tài chính và thực hiện công tác kiểm toán theo quy định của pháp luật. Nội dung chi bảo đảm chỉ để thực hiện các nhiệm vụ quy định tại khoản 1 Điều này; mức chi thực hiện theo quy định của pháp luật về ngân sách nhà nước. Bảo đảm công khai, minh bạch về tài chính, kết quả hoạt động của Quỹ.”.	Điều 6. Quỹ tài chính nhà nước ngoài ngân sách 1. Ngân sách nhà nước không hỗ trợ kinh phí hoạt động cho các quỹ tài chính nhà nước ngoài ngân sách. Căn cứ khả năng cân đối của ngân sách nhà nước, quỹ tài chính nhà nước ngoài ngân sách được cơ quan có thẩm quyền xem xét hỗ trợ vốn điều lệ từ ngân sách nhà nước khi đáp ứng đủ các điều kiện: a) Được thành lập và hoạt động theo đúng quy định của pháp luật; b) Có khả năng tài chính độc lập; c) Có nguồn thu, nhiệm vụ chi không trùng với nguồn thu, nhiệm vụ chi của ngân sách nhà nước. 2. Ngân sách nhà nước bố trí kinh phí cho các quỹ thực hiện nhiệm vụ về phát triển khoa học, công nghệ, đổi mới sáng tạo và chuyển đổi số, xây dựng chính sách, pháp luật theo quy định của pháp luật quản lý ngành, lĩnh vực phù hợp với khả năng của ngân sách nhà nước. 3. Quỹ tài chính nhà nước ngoài ngân sách và cơ quan quản lý Quỹ phải thực hiện theo quy định của Luật Ngân sách nhà nước và quy định của Nghị định này về lập dự toán, chấp hành, quyết toán, kiểm toán, công khai đối với phần vốn được ngân sách nhà nước hỗ trợ, bố trí theo quy định tại khoản 1 và khoản 2 Điều này. Đối với các quỹ tài chính nhà nước ngoài ngân sách theo quy định của pháp luật về phát triển khoa học, công nghệ, đổi mới sáng tạo và chuyển đổi số, xây dựng chính sách, pháp luật thì thực hiện theo quy định tại Điều này và pháp luật quản lý ngành, lĩnh vực. 4. Hằng năm, cơ quan quản lý Quỹ do trung ương quản lý báo cáo Bộ Tài chính tình hình thực hiện kế hoạch tài chính năm hiện hành, kế hoạch tài chính năm sau và quyết toán tài chính của quỹ để tổng hợp	huy các giá trị di sản văn hóa của dân tộc; đồng thời quản lý, sử dụng hiệu quả tài sản công và nguồn lực tài chính công. Việc giới hạn nội dung chi của Quỹ chỉ để thực hiện các nhiệm vụ được giao và yêu cầu tuân thủ các nguyên tắc chi tiêu công là phù hợp với: nguyên tắc quản lý tài chính công; nguyên tắc sử dụng tài sản công đúng mục đích; yêu cầu công khai, minh bạch và trách nhiệm giải trình. Do đó, nội dung quy định bảo đảm tính hợp hiến. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Bảo đảm tính thống nhất, phù hợp với các quy định về quỹ tài chính nhà nước ngoài ngân sách.
--	---	---

	báo cáo Chính phủ báo cáo Quốc hội cùng với thời gian báo cáo dự toán và quyết toán ngân sách nhà nước; cơ quan quản lý Quỹ do địa phương quản lý báo cáo Sở Tài chính tình hình thực hiện kế hoạch tài chính năm hiện hành, kế hoạch tài chính năm sau và quyết toán tài chính của quỹ để tổng hợp báo cáo Ủy ban nhân dân cấp tỉnh báo cáo Hội đồng nhân dân cùng cấp cùng với thời gian báo cáo dự toán và quyết toán ngân sách địa phương. 5. Quỹ tài chính nhà nước ngoài ngân sách chịu trách nhiệm về việc quản lý, sử dụng, quyết toán, đánh giá kết quả, hiệu quả thực hiện nhiệm vụ của quỹ, báo cáo cơ quan quản lý Quỹ cùng với báo cáo quyết toán tài chính của quỹ.		
Điều 6. Sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Quảng cáo 1. Sửa đổi, bổ sung tên Điều và khoản 6 Điều 22 như sau: a) Sửa đổi, bổ sung tên Điều như sau: “Điều 22. Quảng cáo trên phát thanh, truyền hình” b) Sửa đổi, bổ sung khoản 6 như sau: “6. Cơ quan báo chí có giấy phép hoạt động phát thanh, giấy phép hoạt động truyền hình có nhu cầu sản xuất kênh chương trình phát thanh, kênh chương trình truyền hình chuyên quảng cáo phải có giấy phép sản xuất kênh chương trình trong nước theo quy định của pháp luật về báo chí.” 2. Bãi bỏ điểm c khoản 1 Điều 12; điểm c khoản 1 Điều 13; các điểm b, c khoản 4 Điều 31; Mục 6 Chương III (Điều 37, Điều 38). 3. Bỏ cụm từ “quy hoạch quảng cáo ngoài trời,” tại điểm b khoản 1 Điều 4; cụm từ “và quy hoạch quảng cáo ngoài trời” tại điểm c khoản 2 Điều 10, khoản 1	Luật Quy hoạch số 112/2025/QH15 tại Danh mục quy hoạch ngành và quy hoạch chi tiết ngành ban hành kèm theo Luật Quy hoạch số 112/2025/QH15 không còn quy hoạch quảng cáo ngoài trời.	- Tính hợp hiến: Quy định tại dự thảo Luật không trái Hiến pháp. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Nội dung dự thảo Luật bảo đảm thống nhất với Luật Quy hoạch số 112/2025/QH15	Không có

Điều 28; cụm từ “quy hoạch quảng cáo của địa phương và” tại khoản 1 Điều 27; cụm từ “và quy hoạch quảng cáo ngoài trời của địa phương” tại khoản 1 Điều 31. 4. Thay thế cụm từ “báo nói, báo hình” bằng cụm từ “phát thanh, truyền hình” tại khoản 1 Điều 26.			
Điều 7. Sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Báo chí Sửa đổi, bổ sung khoản 3 Điều 18 như sau: “3. Trường hợp cơ quan báo chí thay đổi địa điểm trụ sở chính, thư điện tử, thời gian phát hành, đơn vị cung cấp dịch vụ kết nối Internet; ngôn ngữ thể hiện, đặc điểm kỹ thuật kênh chương trình, loại hình dịch vụ cung cấp kênh chương trình ghi trong giấy phép hoạt động báo chí trong lĩnh vực phát thanh, truyền hình; nội dung ghi trong giấy phép hoạt động báo chí về xuất bản phụ trương, cơ quan báo chí phải thông báo với cơ quan quản lý nhà nước về báo chí chậm nhất là 05 ngày kể từ ngày thay đổi.”.	Nội dung chủ yếu liên quan đến lĩnh vực chuyên môn về báo chí.	- Tính hợp hiến: Quy định tại dự thảo Luật không trái Hiến pháp. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: Nội dung dự thảo Luật bảo đảm thống nhất với hệ thống pháp luật	Không có
Điều 8. Điều khoản thi hành 1. Luật này có hiệu lực thi hành từ ngày 01 tháng 3 năm 2027, trừ trường hợp quy định tại khoản 2 và khoản 3 Điều này. 2. Khoản 2 và khoản 3 Điều 4 của Luật này có hiệu lực thi hành từ ngày 01 tháng 7 năm 2027. 3. Khoản 2 và khoản 3 Điều 6 của Luật này có hiệu lực thi hành từ ngày 01 tháng 01 năm 2027. 4. Việc bảo đảm chỉ cho các hoạt động sản xuất phim phục vụ nhiệm vụ chính trị quốc gia, bộ, ngành, địa phương tại khoản 2 Điều 4 của Luật này thực hiện theo quy định tại Nghị quyết số 28/2026/QH16 của Quốc hội về phát triển văn hóa Việt Nam.	1. Luật Tổ chức chính quyền địa phương số 72/2025/QH15 Điều 54. Quy định chuyển tiếp 1. Chậm nhất là ngày 01 tháng 3 năm 2027, các văn bản quy phạm pháp luật có nội dung quy định về tổ chức, nhiệm vụ, quyền hạn và quy định khác có liên quan của chính quyền địa phương các cấp phải được sửa đổi, bổ sung để bảo đảm phù hợp với tổ chức đơn vị hành chính, các nguyên tắc và các nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương các cấp quy định tại Luật này. Kể từ ngày Luật này có hiệu lực thi hành, để kịp thời thực hiện tổ chức chính quyền địa phương cấp tỉnh, cấp xã theo quy định tại Luật này và đẩy mạnh phân quyền, phân cấp cho chính quyền địa phương trong	- Tính hợp hiến: Quy định tại dự thảo Luật không trái Hiến pháp. - Tính hợp pháp: Nội dung quy định phù hợp với thẩm quyền ban hành của Quốc hội. - Tính thống nhất: + Các quy định tại khoản 1 Điều 8 là các quy định về phân cấp, phân quyền, phân định thẩm quyền trong các Luật, hiện đang được điều chỉnh tại các Nghị định về phân cấp, phân quyền, phân	Không có

một số lĩnh vực ưu tiên, cấp bách, giao Chính phủ ban hành văn bản quy phạm pháp luật thuộc thẩm quyền phân định lại nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương và điều chỉnh các quy định khác có liên quan đến việc thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương để thống nhất áp dụng trong thời gian chưa sửa đổi, bổ sung các luật, pháp lệnh, nghị quyết của Quốc hội, Ủy ban Thường vụ Quốc hội và định kỳ báo cáo Ủy ban Thường vụ Quốc hội; trường hợp liên quan đến luật, nghị quyết của Quốc hội thì báo cáo Quốc hội tại kỳ họp gần nhất.

2. Trong thời gian cơ quan có thẩm quyền chưa ban hành văn bản quy phạm pháp luật để điều chỉnh nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương theo quy định tại khoản 1 Điều này thì các quy định của pháp luật hiện hành liên quan đến trách nhiệm trong thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của chính quyền địa phương được tiếp tục thực hiện cho đến khi cơ quan có thẩm quyền ban hành văn bản quy phạm pháp luật sửa đổi, bổ sung hoặc thay thế.

2. Luật Tổ chức Chính phủ số 63/2025/QH15

Điều 32. Điều khoản chuyển tiếp

1. Trường hợp luật, nghị quyết của Quốc hội, pháp lệnh, nghị quyết của Ủy ban Thường vụ Quốc hội quy định về nhiệm vụ, quyền hạn của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ chưa phù hợp với quy định của Luật này thì phải điều chỉnh thống nhất với quy định của Luật này trong thời hạn 02 năm kể từ ngày Luật này có hiệu lực thi hành.

2. Trong thời gian luật, nghị quyết của Quốc hội, pháp lệnh, nghị quyết của Ủy ban Thường vụ Quốc hội chưa được sửa đổi, bổ sung theo thời hạn quy

định thẩm quyền trong lĩnh vực văn hóa, thể thao và Du lịch (Nghị định số 137/2025/NĐ-CP, Nghị định số 138/2025/NĐ-CP), các quy định về đơn giản hóa TTHC, cắt giảm điều kiện kinh doanh, phân cấp, phân quyền đang được điều chỉnh tại các Nghị quyết của Chính phủ (Nghị quyết số 66.7/2025/NQ-CP, Nghị quyết số 66.16/2026/NQ-CP, Nghị quyết số 66.17/2026/NQ-CP và Nghị quyết số 66.18/2026/NQ-CP). Các Nghị định, Nghị quyết trên chỉ có hiệu lực đến ngày 28/02/2027. Do vậy, quy định về thời hạn có hiệu lực đối với các quy định tại khoản 1 Điều 8 dự thảo Luật nhằm bảo đảm các quy định về phân cấp, phân quyền được thực hiện thông suốt, liên tục, phù hợp với khoản 1, khoản 2 Điều 54 Luật Tổ chức chính quyền địa phương và khoản 1, khoản 2 Điều 32 Luật Tổ chức chính phủ

+ Các quy định tại khoản 3 Điều 8 là các quy định bãi bỏ nội dung liên quan đến quy

	định tại khoản 1 Điều này, để bảo đảm giải quyết việc phân quyền, phân cấp đối với một số lĩnh vực ưu tiên, cấp bách, giao Chính phủ ban hành văn bản quy phạm pháp luật điều chỉnh một số nhiệm vụ, quyền hạn và quy định khác có liên quan đến việc thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn của Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ đang được quy định trong các điều, khoản, điểm có liên quan tại luật, nghị quyết của Quốc hội, pháp lệnh, nghị quyết của Ủy ban Thường vụ Quốc hội để thống nhất áp dụng, định kỳ báo cáo Ủy ban Thường vụ Quốc hội; trường hợp liên quan đến luật, nghị quyết của Quốc hội thì báo cáo Quốc hội tại kỳ họp gần nhất. 3. Luật Ban hành văn bản quy phạm pháp luật Điều 53. Thời điểm có hiệu lực của văn bản quy phạm pháp luật 1. Thời điểm có hiệu lực toàn bộ hoặc một phần văn bản quy phạm pháp luật được quy định tại văn bản đó nhưng không sớm hơn 45 ngày kể từ ngày thông qua hoặc ký ban hành đối với văn bản quy phạm pháp luật của cơ quan nhà nước ở trung ương; không sớm hơn 10 ngày kể từ ngày thông qua hoặc ký ban hành đối với văn bản quy phạm pháp luật của chính quyền địa phương.	hoạch quảng cáo ngoài trời, đã không còn được quy định tại Luật Quy hoạch, nên cần có hiệu lực sớm để sớm đồng bộ với pháp luật về quy hoạch. + Quy định về thời điểm có hiệu lực bảo đảm phù hợp với khoản 1 Điều 53 Luật Ban hành văn bản quy phạm pháp luật.	
--	---	---	---